अनुक्रमणिका।

पृष्ठम्।

काव्यमाला।

महामहोपाध्यायश्रीगोकुलनाथविरचितं

शिवशतकम्।

विततविविधसंप्रदायशाखाव्यतिकरवेष्टितमूर्तये नमोऽस्तु।
बहुतरजगदण्डबीजपूरप्रसवफलेग्रहिपादपाय तुभ्यम्॥ १॥
न धरणिसलिलानला न वायुर्न खमत एव न खानि नापि वर्ष्म।
न समयककुभौ न चित्त चित्तं पुरुषपुरंदर पूरुषत्वमासि॥ २॥
अविरतपरिवृत्तदण्डकाष्ठाकुलमतुलव्यतिवर्तमानवेगम्।
भ्रमयसि जगदण्डगोलमालाकलशकलापकुलाल कालचक्रम्॥ ३॥
भुवनपुटकुटीरहट्टयन्त्रभ्रमणसहभ्रुवतर्कुतः क्रमेण।
सृजसि समयतन्त्रमत्र मायामयपटवानविधानतन्तुवायः॥ ४॥
निगमवनवनस्पते प्रसूषे कति जगदण्डमयान्युदुम्बराणि।
दधति बहलजन्तुजालमन्तः पुनरपि तानि लयं त्वयि प्रयान्ति॥ ५॥
बहुतरजगदण्डभारभर्तुर्नहि महिमानमहं तवावयामि।
मशक इव शलाटुगर्भजन्मा विटपबृहत्त्वमुदुम्बरद्रुमस्य॥ ६॥
प्रविशति मम चित्तवेश्म सर्वेन्द्रियविकलं श्रुतिमिग्यमाणवर्त्मा।
विधिगृहतिलबिन्दुजालबर्हीं गलितवपुः प्रपितामह प्रजानाम्॥ ७॥
विगलितवपुषं विकारवार्तारहितमनिन्द्रियमक्रियं पुराणम्।
त्वमसि तदिति चेतनाविशेषं निजपितरं निगमाः प्रबोधयन्ति॥ ८॥

---

१ अयं पण्डितः त्रिशतवर्षपूर्वतनशतकारम्भ एव समुत्पेद इत्येके, पूर्वतनशतकपूर्वार्धे इत्यन्ये, किं तु पादोनवर्षशतद्वयात् प्राचीनः. अयं च मिथिलादेशान्तर्वर्तिनि 'मङ्गरौनी'संज्ञकस्थाने विद्यानिधिवंशान्वयपण्डितकुले जज्ञे इति मैथिलाः. अद्यापि तत्र एतत्कृता ग्रन्था लभ्यन्ते—(१) दीधितिविद्योतः (शिरोमणिटीका), (२) न्यायसिद्धान्ततत्त्वम्, (३) पदवाक्यरत्नाकरः, (४) मासमीमांसा, (५) मिथ्यात्वनिरुक्तिः, (६) रश्मिचक्रम् (चिन्तामणिटीका), (७) रसमहार्णवः, (८) कुण्डकादम्बरम्, (९) शिवशतकम्.

जगदिदमुपदीपकालनिनातिमिरिणो त्वयि न समस्तनेमि ।
प्रतपति तपनातपे तपर्तौ भजति गजान्धगजानुकल्पः ॥ ९ ॥
विषयविषमकाननान्तशाखानतिषु निलीय पराङ्निरीक्षमाणः ।
परिणतिविकलज्ञानकपिशभ्रमनकपे मुनिगणिनरणिनोऽस्मि ॥ १० ॥
सकलमपि मया सुकर्मबीजं त्वयि तृणवत्समर्पमारभ्ये ।
तव मम च न नेत्फलं प्रसूते कथमसुनान्यदमेव दोषभूमि ॥ ११ ॥
नट इव वशगो भवामि यासामहमपहस्तितसर्वभक्तपूर्वं ।
प्रकृतिचरितनाट्यसूत्रधार भ्रमयसि मामियतीषु भूमिकासु ॥ १२ ॥
भवदभिरुचितासु मे क्रियासु व्यवहरतोऽनुदिनं हिताहितासु ।
जननिधनबन्धमोचनेषु प्रभुरसि भूतपते तवास्मि दासः ॥ १३ ॥
भवदभिमतमेव सेवमानो हितमहितं च त्वया वृथास्मि बद्धः ।
तदपि कतममाश्रये शरण्यं बत परवानितरः पतिस्त्वमेव ॥ १४ ॥
वरमुपहसनीयवर्णकोऽयं विविधविकारविडम्बितस्वरूपः ।
तदपि कृतकहासमात्रहेतोर्विरम निवारय निःसहोऽस्मि मायाम् ॥ १५ ॥
क्व जगति कतमाह्वि कस्य हेतोरहमिह बद्ध इति त्वमेव वेत्थ ।
त्वमपि यदि न चेतये न च त्वां मम करुणामय तत्र कोऽपराधः ॥१६॥
अविदितगतिना प्रमादनिद्रासुपितमतिः कितव त्वयास्मि बद्धः ।
कथमपि मम दृष्टिवर्त्मवर्ती भव पथतस्करबन्धने प्रभुः स्याः ॥ १७ ॥
बहुविधभवभूमिकाभिराभिर्नटयसि नाथ यथा तथा नटामि ।
कृपण गमयिता भवानविद्याजवनिकयान्तरितः कियन्त्यहानि ॥ १८ ॥
वपसि विगतभोगभाग्य दूरान्मयि वृषवाह तवाहमुर्वरास्मि ।
स्वपदमुपदधासि यत्र तस्मिन्भवति कडङ्कर एव कर्मबीजम् ॥ १९ ॥
प्रभवति मतये पदप्रबन्धो न तव निरत्यय नित्यचेतनस्य ।
न भवति करुणा सतो(?) पुरारे मम कृपणैः परिदेवितप्रपञ्चैः ॥ २० ॥
सरसमपि वरं न भोक्तुमीहे हर मम शम्बलसंचयं गृहाण ।
उपदिश कतरद्धि दूरयात्राश्रमशमनं भववर्त्मनोऽवसानम् ॥ २१ ॥

मम भवपथिकस्य कर्म भोग्यं प्रलयनिशि त्वमवेक्षथाः शयालोः ।
त्वयि सकलमकिंचनो बुभूषुः प्रहरकवेतनमेतदर्पयामि ॥ २२ ॥
श्रुतिजनक रटत्यसौ कुमारी तव दुहिता बहिरेत्य नेति नेति ।
व्यवहित निकटस्थितेऽपि तस्मात्त्वयि मिलितेऽपि ममातिथेः क्व भोगः॥२३॥
अपरिमितविभागभूमिरेकस्त्वमसि ततो जगदण्डबिन्दुरासीत् ।
इति भुवनभरैकधुर्य जाने दश ककुभो गणितक्रमेण सिद्धाः ॥ २४ ॥
कथय क इव दिग्विपर्ययेऽपि प्रभवति गन्तुमतः क्व संसरेयम् ।
भव भवपथिकस्य कोऽप्यपूर्वस्त्वमहमिति प्रसृतो मम प्रमोहः ॥ २५ ॥
मयि परमविभौ विशुद्धसत्त्वे यदिह शरीरतदात्मतामधासीः ।
निगमपुरुष तत्प्रतिक्रियायै त्वयि निदधामि समस्तवस्त्वभेदम् ॥ २६ ॥
निबिडजडतदात्मताप्रमोहं विमलयति त्वदभेदविभ्रमो माम् ।
प्रकृतिमुपनयन्ति वारिधार्नीं कतकरजांसि रजोन्तरापकर्षात् ॥ २७ ॥
पुरि पुरि विहरामहे भ्रमन्तः पुरहर पश्यसि भोगवञ्चितोऽस्मान् ।
किमिति न विहरेम नाथवन्तो वयमितरे त्वमनाथ एक एव ॥ २८ ॥
स्वपिषि न परकर्मसु प्रसक्तः परमुपभोजयतस्तव क्व भोगः ।
परचरितमवैषि निर्निमेष प्रकृतिदरिद्र न कोऽपि पश्यति त्वाम् ॥ २९ ॥
प्रकृतिचटुल सूक्ष्मभूतशेषे प्रकृतिविकारनिकोचभाजि काले ।
अविरतपरिवृत्तिखेदखिन्ने स्वपिति जने प्रतिबुध्यसे त्वमेकः ॥ ३० ॥
प्रलयदहनदग्धशेषपीलुप्रकरशिलोञ्छपवित्रवृत्तिरादौ ।
घटयसि भुवनानि तेषु जीवप्रकृतिचलैः परमाणुभिः शरीरम् ॥ ३१ ॥
जनशरण शरीरिणां प्रसूतैः करणगणैरुपलभ्यचेतनानाम् ।
कतिचन जनुरन्तरानुभूतिप्रसृमरवासनया स्मृतीः प्रनूषे ॥ ३२ ॥
अतिशयितविबुद्धवत्पुराणः स्मरति मुनिर्निगमं हिरण्यगर्भः ।
गगनपवनसंनिपातकर्ता कथमसि वा करुणानपेक्ष एव ॥ ३३ ॥
अथ कृतककलेवरद्वयेन व्यवहरता च निदेशदायिना च ।
अवगमितपदप्रवृत्तिमादौ कवयसि लोकहिताय संप्रदायम् ॥ ३४ ॥

हितविधिकपटान्निसर्गमूढप्रकृतिरसावहितान्निवर्तनीयः।
इति विषमतमेऽपि संविधाने गणयतु कस्तव नाथ कौशलानि॥ ३५॥
भवतु विधिरपूर्वकार्मतत्त्वाशयहितसाधनताभिनासु कश्चित्।
तदपि मुषितदोषमन्तरा त्वा न भवितुमर्हति चोदना प्रमाणम्॥ ३६॥
प्रभवति परमाप्तयो दुरन्तादपसरणाय हिते प्रवर्तनाय।
सह चरति चतुर्भिरर्थवादैर्निगमकवे स तवैव सूक्तमार.॥ ३७॥
अजिनमुसलवेदियूपशम्याद्दपदुपलस्रुग्यहवि कपालशूर्पे।
अथ गुरुयजमानगातृहोतृप्रभृतिभिरध्वरकर्मसु त्वमिज्य॥ ३८॥
विकिरति परितो घनावलीव श्रुतिरमृतानि तवाशयाद्दुदस्य।
विलयमयमुपैति चित्समुद्र त्वयि जगतो निगमस्य चित्प्रवाहः॥ ३९॥
अभिसरति परं परं पुरारे विषयमनेकमपास्य पूर्वपूर्वम्।
वरुणनिलयमापगेव यावद्व्रजति भवन्तमसौ न चित्तवृत्तिः॥ ४०॥
गुणगणमपनीय चित्तकूपे मम निगमै' सहसा निपातितोऽसि।
अमृतकलश तिष्ठ तिष्ठ मन्ये पुनरपि जीवनमुद्धरिष्यसे न॥ ४१॥
प्रथमसमयसंगमाय नैतज्जगदुपजीवति केवलं भवन्तम्।
भवतु सततसन्तमन्तरा त्वां कथमनिदंप्रथमापि वस्तुसत्ता॥ ४२॥
प्रवहपवनवेगघट्टितोऽपि स्खलति न यज्जगदण्डपिण्डभारः।
लघुगुरुतुलनातुलाप्रकाण्ड द्रढिमगुणः स भवद्गुणत्रयस्य॥ ४३॥
त्वमखिलजगदीश षड्भिरङ्गैरुपचितवेदमजीजनः षडङ्गम्।
कथय कथमसावुपैत्वसत्तां सततसतो भवतः स्वतः प्रपञ्चः॥ ४४॥
विशकलितमनुव्रजन्निचित्य स्थपतिरिव त्वमजीघटः प्रपञ्चम्।
विभुरसि न च युज्यसे विकारैस्त्वयि समवैतु कथं स भूतसर्गः॥ ४५॥
न जगदिदमहेतुतो न शून्यादवधिमतां कथमुद्भवोऽस्त्वकस्मात्।
प्रकृतिरियमधर्मधर्मरूपा पुरुषगुणः कथमारभेत विश्वम्॥ ४६॥
स्वपरपरिचयान्ध्यहेतुमेतं शिव भवदावरणीयमन्धकारम्।
शमयति जगदण्डबिन्दुवृन्दाम्बुद भवदेकपदा विवेकविद्युत्॥ ४७॥

स्मरसि कथमनन्यदेव वृत्तां प्रभवकथाविधुरां निजामवस्थाम् ।
पुनरपि न चिराज्जनार्दन त्वां न परिचरिष्यति चेतनो द्वितीयः ॥ ४८ ॥
निमिषपरिचितो हरे समूलं हरसि विशेषगुणव्रजं परस्य ।
प्रथयसि खलतामिमामपूर्वां कथयसि यद्द्विगुणत्वमात्मनोऽपि ॥ ४९ ॥
अलमवगलितेन्द्रियप्रवृत्तेस्तव जरतः पुरुषस्य जागरेण ।
अयमहमधुना प्रबुध्यमानः पुरुषविकारकरीं निहन्मि मायाम् ॥ ५० ॥
असकृदनटदस्मिता नटी मे निहितपदा मशके मतङ्गजे च ।
ध्रुवमुपरि तवाधिरोक्ष्यतीयं भव महतोऽपि महानणोरणीयान् ॥ ५१ ॥
विलयमुपजगाम चेदखण्डस्त्वयि जरठो जगदण्डगुल्मपिण्डः ।
क्षपयसि तदपि क्षपामनिद्रः कतिभिरसौ हि बुभूषति प्ररोहैः ॥ ५२ ॥
विकिरति परदृष्टिवञ्चनाय त्वदुपरि विष्टपसर्षपानविद्या ।
तदपि निमिषमात्रनिर्गतोऽपि प्रविशति भूतगणो भवन्तमेव ॥ ५३ ॥
असकृदुदरमन्दिरङ्कभेदैर्नटगणनिष्क्रमणाद्विविक्तरङ्गः ।
अविदितमुखसंधिरामुखान्तो निगमकवेस्तव नाटकप्रबन्धः ॥ ५४ ॥
भ्रमयसि जगतस्त्वमेव संज्ञापरिचयसंस्कृतिरूपवेदनाभिः ।
सदसदतदपोढवस्तुचिन्ताकृतिरिति कल्पयसे विवेकवेद्यम् ॥ ५५ ॥
त्वममृत विषयप्रवेशभूमौ भवसि दृश पथि यस्य स द्वितीयम् ।
जगति न परिपश्यति स्म जिह्मा स्मरहर दृष्टिविषाधिका गतिस्ते ॥ ५६ ॥
द्रुहिणभवनपद्मबीजमालामणिपरिवर्तनतत्परात्मनस्ते ।
ग्रसितुमखिलमेव जन्तुजातं विजनयतो विदिता बिडालवृत्तिः ॥ ५७ ॥
अपरिमितकृतेर्निराश्रयस्य भ्रमरहितस्य निरस्तचेष्टितस्य ।
दृषदुदरदरीषु दर्दुराणां घटनपटोस्तव कीदृशं शरीरम् ॥ ५८ ॥
भुवनभवनभासनप्रदीप न्यपतदसौ त्वयि चेतनापतङ्गी ।
क्षणमधिकमदीप्यत ज्वलन्ती पुनरजहात्प्रथमामपि स्वमर्चाम् ॥ ५९ ॥
ध्रुवमियमपवर्गरात्रिसंध्या भवति यतस्त्वयि निर्भरोऽनुरागः ।
रुचिमय चरमोऽयमञ्जलिस्ते ननु नचिराद्भविता भवानदृश्यः ॥ ६० ॥

यदपि तव वशे मनेन्द्रियाणि श्रुतिविषयावभिवर्तयानदृष्टेः ।
सुखमसि जगतस्तथापि नाथ श्रुतिमुकुरेण विना न वेदितासे ॥ ६१ ॥
मतिधनमितरे मुदीर्घनिद्राप्रणवभियस्त्वयि निक्षिपन्त्यतन्द्रे ।
उपहरणसुसंचितो न जातु व्ययमुपगच्छति चेतनानिधिस्ते ॥ ६२ ॥
क्वचिदपि विषमे त्वया नियुज्य स्थिरनिमनवाप्य चिरस्य संसरामि ।
भवगिरिसरिदस्मि चित्समुद्र स्वमपि जहामि तदा लभे यदि त्वाम् ॥६३॥
भगवति नियते विदूरयात्रासह ममरणाऽवनोऽयमन्न ।
जरति विरम निःसहासि संविन्नगरमत परमद्वयोपभोग्यम् ॥ ६४ ॥
विलिखतु कथमक्षराणि भाले स विधिरदृष्टपदार्थलेखदक्ष ।
मम हि मिलितमक्षपादपादप्रणिपतनेन ललाटसीम्नि चक्षु ॥ ६५ ॥
उडुनि मयि रवे प्रकाशलेशं व्यवधिवशादपरीक्षितो न्यधासीः ।
तमपहरसि संनिकर्षमेत्य त्वदुपरि तर्हि निजं वपुस्त्यजामि ॥ ६६ ॥
भवपथपथिकोऽस्मि वाटपाटच्चर मिलितोऽसि विलुण्ठ्य संपदो मे ।
अहमपि भवदन्तरं प्रविश्य ध्रुवमचिरेण हरामि ते विभूती ॥ ६७ ॥
श्रुतिरसि पुरुषार्थसंनिबद्धस्तव चरमे प्रथमे विरौमि वत्स ।
अमरगवि स दोग्धि कस्य हेतोरमृतमभोक्तरि पूर्तिभाजि भाण्डे ॥ ६८ ॥
शिव तव मम चान्तरालभूमौ विविधविधा व्यवधा व्यधाद्विधाता ।
तदपि हि भवतोऽहमेव भित्तिर्भवति वृति सदनस्य नाजिरस्य ॥ ६९ ॥
व्यवधिरुपरराम भूर्विभक्ता प्रभवसि गूढमतिर्न मां प्रहर्तुम् ।
तदहमहमिकाह्वदेकशेषावधिरधुना ध्रुवमावयोर्विमर्दः ॥ ७० ॥
न धरणिरुपरि प्रयाति नाधः पतति न च प्लवते न वम्भ्रमीति ।
न च दिवि वसति स्वशक्तियोगादपि तु भवानचलास्थिरत्वहेतुः ॥ ७१ ॥
अविषमचतुरस्रपड्विभागां न सृजसि कन्दुकनिस्तलां न सूये ।
घटयसि पृथिवीमिमां खचक्रभ्रमणकुलाल विशालदर्पणाभाम् ॥ ७२ ॥
पुरहर परदृष्टिदोषशान्त्यै कति जगदण्डकगण्डकान्विभर्षि ।
त्वदुपरि परिपातयन्ति दृष्टिं विजहति सर्वमकिंचना भवन्ति ॥ ७३ ॥

परपुरमभिविश्य सर्वलोकं भ्रमयसि सर्वदिनेषु भूतवर्गं ।
भवपितृवनवाटचोधिवृक्ष प्रलयनिशासु निलीय सेवते त्वाम् ॥ ७४ ॥
ग्रहगृहसरसीरुहस्य राहुभ्रमरविमर्दमहार्ककर्णिकस्य ।
भ्रमणमिदमभिव्यनक्ति लीला तव घटितां ध्रुवनालवृन्तनाय ॥ ७५ ॥
सकलगुणगणो नमोर्णनाभेर्दिलनमुपैति वितायते च भूय ।
पटुजनजटतापहारहेतो क्षणमपि न क्षमसे क्षयं गुणानाम् ॥ ७६ ॥
न स्वट विघटिता पुनर्घटन्ते न च घटिता स्थिरसङ्गता श्रयन्ते ।
पिपतिषुमदश रुजन्ति दंदयान्तटतरमाप इवापगाणकस्य(॰) ॥ ७७ ॥
विगतनिषग्निोपदर्पण पश्यन्वदायसि या पुरपप्रकाण्ट मायाम् ।
प्रकृतिनिपल्या तया विकारैर्बहुविभवाणिकया वशीकृतोऽसि ॥ ७८ ॥
प्रकृतिचपर्पालुर्वीजवंश दन्ति खगोल्कुशलविप्रकीर्णम् ।
अघटितमिनेनतेरेण फलश्यस्वजनौ ममचीकरस्त्वमेव ॥ ७९ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८० ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८१ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८२ ॥
[illegible]

निशितशिखितो भवाग्निमग्नानां हसि जगति कोपकौतुकोऽसि ।
न तव पशुपते विदन्ति पारं गिरिनिकुञ्ज पतगाः परिभ्रमन्ति ॥ ८७ ॥
मयि फलकणिका त्वया किरता प्रतिकृतयो विकिलाम्भसा विलुप्ताः ।
निरम मत निसर्गनिर्मलस्य प्रभुज रजो मम पश्य दर्पणोऽस्मि ॥ ८८ ॥
क्षितितिलपतितं जरायुपेशीस्थगितमशाण्डमगुहके निगूढम् ।
अभिभूतमपि धातुसंचयं ते भव भवता हतविग्रहो हसामि ॥ ८९ ॥
परिमित[मुखदं] कामपाकं विरसतरं विषयान्तरं विहाय ।
निरवधिमधुरे सभे समन्तात्त्वयि पुरुषोत्तम विश्रमोऽस्तु वाचाम् ॥ ९० ॥
अपगतपदपाटवोऽपि गर्भादुपनिषदामधुनोत्थित प्रबन्ध ।
जनयतु तव कौतुकं कलेन प्रतिपदविस्खलितेन जल्पितेन ॥ ९१ ॥
प्रकृतिमलिनवृक्षलक्षलिक्षाचयचितमम्बरचीवरं वसानम् ।
प्रकटितबृहदण्डमत्रपं त्वां पुरुषमुदीक्ष्य हसामि चोल्लसामि ॥ ९२ ॥
व्यरमदवसरः स यत्र कर्मप्रकरमकार्षममर्त्यलेशलोभात् ।
न पुनरपि पिबामि सोमपात्रामृतदधि राहुबिडालपीतशेषम् ॥ ९३ ॥
स्वयमयमवलेढि होतुराज्यं तदनु तमाशयते सुधाम्बुबिन्दून् ।
अजनि तु जननीपयस्तृपार्तिक्षयमवमुञ्चति याज्यमिज्यवर्गः ॥ ९४ ॥
भ्रमयसि नवधा खमण्डलानि द्रढयसि सप्तपुटानि भूतधान्याः ।
उपदिशसि च षड्गतीर्ग्रहाणां ध्रुवमसि तद्भुवयोरपि ध्रुवस्त्वम् ॥ ९५ ॥
गुणमपि तव निर्गुणत्वपक्षे भ्रमयति दोषकुलाकुलं प्रबन्धः ।
मलिनयति नवेन्दुसुन्दराणि स्फटिकशिलाशकलानि काचसङ्गः ॥ ९६ ॥
किमपि निविशति प्रकाशराशौ त्वयि यमुनेव रवौ विधाविवाङ्कः ।
असिततनु चतुर्भुजस्वरूपं यदरतरा(?) हृदयं हरन्ति वामाः ॥ ९७ ॥
इदमपरपुरं तदेव यस्मिन्नसकृदहर्निरगान्निशि प्रविश्य ।
विगलितवरणाद्बहिर्विहीनात्कथमधुना सदनादितो निरीयाम् ॥ ९८ ॥
यदभिलपसि पुद्गलानजीवासुरवरनिर्जरजीवबन्धमोक्षान् ।
नयसि च यदनावृतान्विहंगप्रकृतिमतस्तदुपास्यसे जिनेन्द्रैः ॥ ९९ ॥

प्रकृतिरियमनश्वरस्वरूपा सृजति महान्तमसौ यतो विकारम् ।
अविकृतमपि पश्यतः सतस्ते सह रमते ह्यनया सखा त्वदीयः ॥ १०० ॥
यदि मम सहसा तवाभिसारात्कुलगुरुभिर्निगमैर्निवारितासौ ।
स्वयमभिसर तर्हि वाचमेनां परपुरुषं निगमो न पश्यति त्वाम् ॥ १०१ ॥
मम वचनजलानि कर्णशुक्तौ तव पतितानि गतानि मौक्तिकत्वम् ।
त्रिगुणविलुलितानि लाजबुध्या रसयतु कुण्डलकुण्डलिप्रकाण्डम् ॥१०२॥
अपटुभिरभिधित्सितार्थबुद्धावनभिमतानपि बोधयद्भिरर्थान् ।
पुरमथन पराहतैरमीभिः कथय कदा विहसिष्यसि प्रलापैः ॥ १०३ ॥
न तव पुरि शिलादपुत्रवेत्रप्रततिनिरुद्धतया लभे प्रवेशम् ।
शिवसहचरि गौरि गोपुरेभ्यो बहिरुपविश्य वसामि नौमि च त्वाम् ॥ १०४ ॥
न दहति सगरान्वयं न पादात्प्रभवति नाप्यलिकादुदेति चक्षुः ।
न च किमपि शृणोति नेत्रवर्गो मम कथमस्तु तव स्तवेऽधिकारः ॥ १०५ ॥

इति महोपाध्यायश्रीगोकुलनाथविरचितं शिवशतकम् ।

पञ्चस्तवी[1] ।

लघुस्तवः ।

ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां
शौक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः ।
एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाह स्थिता
छिन्द्यान्नः सहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

---

१. दृष्टेषु बहुष्वपि पञ्चस्तवीपुस्तकेषु रचयितुः कवेर्नाम न प्राप्तम्, किं तु प्राचीनोऽयं कश्चन कविवरः, यतः सरस्वतीकण्ठाभरणे पञ्चमपरिच्छेदे अत्रत्यतृतीयस्तवस्य 'लक्ष्मीवशीकरणचूर्णसहोदराणि' इत्यादि श्लोको भोजराजेनोदाहृतः. अथ च तृतीयस्तवस्य एव 'आनन्दमन्थरपुरंदरमुक्तमाल्यम्' इत्यादि श्लोकः कुवलयानन्दे संसृष्टिप्रकरणे, अस्यैव श्लोकस्य 'पादाम्बुज भवतु मे विजयाय मञ्जु-' इत्याद्युत्तरार्धं काव्यप्रकाशे दशमोल्लासे च वर्तते. लघुस्तवनामकः प्रथमस्तवस्य द्वित्राष्टीका अपि समुपलभ्यन्ते, ताश्च सर्वा अपि तन्त्रशास्त्रानुसारिण्य इत्यनुपयुक्ता इत्यस्माभिर्न गृहीताः. तत्रैको नित्यानन्दनामा लघुस्तवटीकाकारः 'लघुस्तवकर्ता धर्माचार्यः' इति वदति.

या मात्रा त्रपुसीलतातनुलसत्तन्तूत्थितिस्पर्धिनी
वाग्बीजे प्रथमे स्थिता तव सदा तां मन्महे ते वयम् ।
शक्तिः कुण्डलिनीति विश्वजननव्यापारबद्धोद्यमा
ज्ञात्वेत्थं न पुनः स्पृशन्ति जननीगर्भेऽर्भकत्वं नराः ॥ २ ॥
दृष्ट्वा संभ्रमकारि वस्तु सहसा ऐ ऐ इति व्याहृतं
येनाकूतवशादपीह वरदे बिन्दुं विनाप्यक्षरम् ।
तस्यापि ध्रुवमेव देवि तरसा जाते तवानुग्रहे
वाचः सूक्तिसुधारसद्रवमुचो निर्यान्ति वक्त्राम्बुजात् ॥ ३ ॥
यन्नित्ये तव कामराजमपरं मन्त्राक्षरं निष्कलं
तत्सारस्वतमित्यवैति विरलः कश्चिद्बुधश्चेद्भुवि ।
आख्यानं प्रतिपर्व सत्यतपसो यत्कीर्तयन्तो द्विजाः
प्रारम्भे प्रणवास्पदप्रणयितां नीत्वोच्चरन्ति स्फुटम् ॥ ४ ॥
यत्सद्यो वचसां प्रवृत्तिकरणे दृष्टप्रभावं बुधै-
स्तार्तीयं तदहं नमामि मनसा त्वद्बीजमिन्दुप्रभम् ।
अस्त्वौर्वोऽपि सरस्वतीमनुगतो जाड्याम्बुविच्छित्तये
गोशब्दो गिरि वर्तते स नियतं योगं विना सिद्धिदः ॥ ५ ॥
एकैकं तव देवि बीजमनघं सव्यञ्जनाव्यञ्जनं
कूटस्थं यदि वा पृथक्क्रमगतं यद्वा स्थितं व्युत्क्रमात् ।
यं यं काममपेक्ष्य येन विधिना केनापि वा चिन्तितं
जप्तं वा सफलीकरोति सततं तं तं समस्तं नृणाम् ॥ ६ ॥
वामे पुस्तकधारिणीमभयदां साक्षस्रजं दक्षिणे
भक्तेभ्यो वरदानपेशलकरां कर्पूरकुन्दोज्ज्वलाम् ।
उज्जृम्भाम्बुजपत्रकान्तनयनस्निग्धप्रभालोकिनीं
ये त्वामम्ब न शीलयन्ति मनसा तेषां कवित्वं कुतः ॥ ७ ॥
ये त्वां पाण्डुरपुण्डरीकपटलस्पष्टाभिरामप्रभां
सिञ्चन्तीममृतद्रवैरिव शिरो ध्यायन्ति मूर्ध्नि स्थिताम् ।
अश्रान्तं विकटस्फुटाक्षरपदा निर्याति वक्त्राम्बुजा-
त्तेषां भारति भारती सुरसरित्कल्लोललोलोर्मिवत् ॥ ८ ॥

ये सिन्दूरपरागपुञ्जपिहितां त्वत्तेजसा द्यामिमा-
मुर्वीं चापि विलीनयावकरसप्रस्तारमग्नामिव ।
पश्यन्ति क्षणमप्यनन्यमनसस्तेषामनङ्गज्वर-
क्लान्तास्त्रस्तकुरङ्गशावकदृशो वश्या भवन्ति स्फुटम् ॥ ९ ॥
चञ्चत्काञ्चनकुण्डलाङ्गदधरामाबद्धकाञ्चीस्रजं
ये त्वां चेतसि तद्गते क्षणमपि ध्यायन्ति कृत्वा स्थिराम् ।
तेषां वेश्मसु विभ्रमादहरहः स्फारीभवन्त्यश्चिरं
माद्यत्कुञ्जरकर्णतालतरलाः स्थैर्यं भजन्ते श्रियः ॥ १० ॥
आर्भट्या शशिखण्डमण्डितजटाजूटां नृमुण्डस्रजं
बन्धूकप्रसवारुणाम्बरधरां प्रेतासनाध्यासिनीम् ।
त्वां ध्यायन्ति चतुर्भुजां त्रिनयनामापीनतुङ्गस्तनीं
मध्ये निम्नवलित्रयाङ्किततनुं त्वद्रूपसंवित्तये ॥ ११ ॥
जातोऽप्यल्पपरिच्छदे क्षितिभुजां सामान्यमात्रे कुले
निःशेषावनिचक्रवर्तिपदवीं लब्ध्वा प्रतापोन्नतः ।
यद्विद्याधरवृन्दवन्दितपदः श्रीवत्सराजोऽभव-
द्देवि त्वच्चरणाम्बुजप्रणतिजः सोऽयं प्रसादोदयः ॥ १२ ॥
चण्डि त्वच्चरणाम्बुजार्चनविधौ बिल्वीदलोल्लुण्ठन-
त्रुट्यत्कण्टककोटिभिः परिचयं येषां न जग्मुः कराः ।
ते दण्डाङ्कुशचक्रचापकुलिशश्रीवत्समत्स्याङ्कितै-
र्जायन्ते पृथिवीभुजः कथमिवाम्भोजप्रभैः पाणिभिः ॥ १३ ॥
विप्राः क्षोणिभुजो विशस्तदितरे क्षीराज्यमध्वासवै-
स्त्वां देवि त्रिपुरे परापरमयीं संतर्प्य पूजाविधौ ।
यां यां प्रार्थयते मनः स्थिरधियां तेषां त एव ध्रुवं
तां तां सिद्धिमवाप्नुवन्ति तरसा विघ्नैरनिघ्नीकृताः ॥ १४ ॥
शब्दानां जननी त्वमत्र भुवने वाग्वादिनीत्युच्यसे
त्वत्तः केशववासवप्रभृतयोऽप्याविर्भवन्ति स्फुटम् ।

---

१. प्रसादेन.

लीयन्ते खलु यत्र कल्पविरमे ब्रह्मादयस्तेऽप्यमी
सा त्वं काचिदचिन्त्यरूपमहिमा शक्तिः परा गीयसे ॥ १५ ॥
देवानां त्रितयं त्रयी हुतभुजां शक्तित्रयं त्रिःस्वरा-
स्त्रैलोक्यं त्रिपदी त्रिपुष्करमथो त्रिब्रह्म वर्णास्त्रयः ।
यत्किंचिज्जगति त्रिधा नियमितं वस्तु त्रिवर्गादिकं
तत्सर्वं त्रिपुरेति नाम भगवत्यन्वेति ते तत्त्वतः ॥ १६ ॥
लक्ष्मीं राजकुले जयां रणभुवि क्षेमंकरीमध्वनि
क्रव्याद्द्विपसर्पभाजि शबरीं कान्तारदुर्गे गिरौ ।
भूतप्रेतपिशाचजम्बुकभये स्मृत्वा महाभैरवीं
व्यामोहे त्रिपुरां तरन्ति विपदस्तारां च तोयप्लवे ॥ १७ ॥
माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी
मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्भवी ।
शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी
ह्रींकारी त्रिपुरा परापरमयी माता कुमारीत्यसि ॥ १८ ॥
आईपल्लवितैः परस्परयुतैर्द्वित्रिक्रमाद्यक्षरैः
काद्यैः क्षान्तगतैः स्वरादिभिरथ क्षान्तैश्च तैः सस्वरैः ।
नामानि त्रिपुरे भवन्ति खलु यान्यत्यन्तगुह्यानि ते
तेभ्यो भैरवपत्नि विंशतिसहस्रेभ्यः परेभ्यो नमः ॥ १९ ॥
बोद्धव्या निपुणं बुधैः स्तुतिरियं कृत्वा मनस्तद्गतं
भारत्यास्त्रिपुरेत्यनन्यमनसा यत्राद्यवृत्ते स्फुटम् ।
एकद्वित्रिपदक्रमेण कथितस्तत्पादसंख्याक्षरै-
र्मन्त्रोद्धारविधिर्विशेषसहितः सत्संप्रदायान्वितः ॥ २० ॥
सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया
नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि ।
संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठा-
त्त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २१ ॥

इति पञ्चस्तव्यां लघुस्तवः प्रथमः ।

चर्चास्तवः ।

सौन्दर्यविभ्रमभुवो भुवनाधिपत्य-
संकल्पकल्पतरवस्त्रिपुरे जयन्ति ।
एते कवित्वकुमुदप्रकरावबोध-
पूर्णेन्दवस्त्वयि जगज्जननि प्रणामाः ॥ १ ॥
देवि स्तुतिव्यतिकरे कृतबुद्धयस्ते
वाचस्पतिप्रभृतयोऽपि जडीभवन्ति ।
तस्मान्निसर्गजडिमा कतमोऽहमत्र
स्तोत्रं तव त्रिपुरतापनपति कर्तुम् ॥ २ ॥
मातस्तथापि भवतीं भवतीव्रताप-
विच्छित्तये स्तवमहार्णवकर्णधारः ।
स्तोतुं भवानि स भवच्चरणारविन्द-
भक्तिग्रह किमपि मा मुखरीकरोति ॥ ३ ॥
सूते जगन्ति भवती भवती बिभर्ति
जागर्ति तत्क्षयकृते भवती भवानि ।
मोहं भिनत्सि भवती भवती रुणद्धि
लीलायितं जयति चित्रमिदं भवत्या ॥ ४ ॥
यल्लिम्पनामपि नवाम्बुजपत्रगौरि
गौरि प्रसादमधुरा दृशमादधासि ।
तस्मिन्निरन्तरमनङ्गशरावकीर्ण-
सीमन्तिनीनयनसन्ततयः पतन्ति ॥ ५ ॥
इन्दीमुखोऽम्बुजवनप्रभवश्च तस्य
दिग्याधरप्रणतिचुम्बितपादपीठः ।
यस्मादितिप्रवृत्तिप्रभवः स एष
त्वत्पादपङ्कजरजःकणजः प्रभावः ॥ ६ ॥

* [illegible]

त्वत्पादपङ्कजरजःप्रणिपातपूर्वैः
पुण्यैरनल्पमतिभिः कृतिभिः कवीन्द्रैः ।
क्षीरक्षपाकरदुकुन्दहिमावदाता
कैरप्यवापि भुवनत्रितयेऽपि कीर्तिः ॥ ७ ॥

कल्पद्रुमप्रसवकल्पितचित्रपूजा-
मुद्दीपितप्रियतमामदरक्तगीतिम् ।
नित्यं भवानि भवतीमुपवीणयन्ति
विद्याधराः कनकशैलगुहागृहेषु ॥ ८ ॥

लक्ष्मीवशीकरणकर्मणि कामिनीना-
माकर्षणव्यतिकरेषु च सिद्धमन्त्रः ।
नीरन्ध्रमोहतिमिरच्छिदुरप्रदीपो
देवि त्वदङ्घ्रिजनितो जयति प्रसादः ॥ ९ ॥

देवि त्वदङ्घ्रिनखरत्नभुवो मयूखाः
प्रत्यग्रमौक्तिकरुचो मुदमुद्वहन्ति ।
सेवानति व्यतिकरे सुरसुन्दरीणां
सीमन्तसीम्नि कुसुमस्तवकायितं यैः ॥ १० ॥

मूर्ध्नि स्फुरत्तुहिनदीधितिदीप्तदीप्तं
मध्येललाटममरायुधरश्मिचित्रम् ।
हृच्चक्रचुम्बि हुतभुक्कणिकानुकारि
ज्योतिर्यदेतदिदमम्ब तव स्वरूपम् ॥ ११ ॥

रूपं तव स्फुरितचन्द्रमरीचिगौर-
मालोकते शिरसि वागधिदैवतं यः ।
निःसीमसूक्तिरचनामृतनिर्झरस्य
तस्य प्रसादमधुराः प्रसरन्ति वाचः ॥ १२ ॥

सिन्दूरपांसुपटलच्छुरितामिव द्यां
त्वत्तेजसा जतुरसस्नपितामिवोर्वीम् ।

यः पश्यति क्षणमपि त्रिपुरे विहाय
    व्रीडां मृडानि सुदृशस्तमनुद्रवन्ति ॥ १३ ॥
मातर्मुहूर्तमपि यः स्मरति स्वरूपं
    लाक्षारसप्रसरतन्तुनिभं भवत्याः ।
ध्यायन्त्यनन्यमनसस्तमनङ्गतप्ताः
    प्रद्युम्नसीम्नि सुभगत्वगुणं तरुण्यः ॥ १४ ॥
योऽयं चकास्ति गगनार्णवरत्नमिन्दु-
    र्योऽयं सुरासुरगुरुः पुरुषः पुराणः ।
यद्वाममर्धमिदमन्धकसूदनस्य
    देवि त्वमेव तदिति प्रतिपादयन्ति ॥ १५ ॥
इच्छानुरूपमनुरूपगुणप्रकर्षं
    संकर्षिणि त्वमभिकृष्य यदा बिभर्षि ।
जायेत स त्रिभुवनैकगुरुस्तदानीं
    देवः शिवोऽपि भुवनत्रयसूत्रधारः ॥ १६ ॥
ध्यातासि हैमवति येन हिमांशुरश्मि-
    मालामलद्युतिरवल्गमानसेन ।
तस्याविलम्बमनवद्यमनन्तकल्प-
    मल्पैर्दिनैः सृजसि सुन्दरि वाग्विलासम् ॥ १७ ॥
आधारमारुतनिरोधवशेन येषां
    सिन्दूररञ्जितसरोजगुणानुकारि ।
दीप्तं हृदि स्फुरति देवि वपुस्त्वदीयं
    ध्यायन्ति तानिह समीहितसिद्धसाध्याः ॥ १८ ॥
ये चिन्तयन्त्यरुणमण्डलमध्यवर्ति
    रूपं तवाम्ब नवयावकपङ्कपिङ्गम् ।
तेषां सदैव कुसुमायुधबाणभिन्ना-
    [illegible] ॥ १९ ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ २० ॥

[illegible]

[illegible] ।

[illegible]

[illegible] ॥ २१ ॥

[illegible] त्रिपुरे पुनीहि

[illegible] ।

कारागृहे निगडबन्धनयन्त्रितस्य

त्वत्संस्मृतौ झटिति मे निगडास्त्रुटन्ति ॥ २२ ॥

त्वां व्यापिनीति सुमना इति कुण्डलीति

त्वां कामिनीति कमलेति कलावतीति ।

त्वां मालिनीति ललितेत्यपराजितेति

देवि स्तुवन्ति विजयेति जयेत्युमेति ॥ २३ ॥

उद्दामकामपरमार्थसरोजखण्ड-

चण्डद्युतिद्युतिमपासितषड्विकाराम् ।

मोहद्विपेन्द्रकदनोद्यतबोधसिंह-

लीलागुहां भगवतीं त्रिपुरां नमामि ॥ २४ ॥

गणेशवटुकस्तुता रतिसहायकामान्विता

स्मरारिवरविष्टरा कुसुमबाणबाणैर्युता ।

अनङ्गकुसुमादिभिः परिवृता च सिद्धैस्त्रिभिः

कदम्बवनमध्यगा त्रिपुरसुन्दरी पातु नः ॥ २५ ॥

रुद्राणि विद्रुममयीं प्रतिमामिव त्वां

ये चिन्तयन्त्यरुणकान्तिमनन्यरूपाम् ।

तानेत्य पद्मजकृतः परमं भजन्ते
कण्ठावसक्तमृदुबाहुलतास्तरुण्यः ॥ २६ ॥

त्वद्रूपैकनिरूपणप्रणयिताबन्धो दृशोस्त्वद्गुण-
ग्रामाकर्णनरागिता श्रवणयोस्त्वत्संस्मृतिश्चेतसि ।
त्वत्पादार्चनचातुरी करयुगे त्वत्कीर्तनं वाचि मे
कुत्रापि त्वदुपासनव्यसनिता मे देवि मा शाम्यतु ॥ २७ ॥

त्वद्रूपमुल्लसितदाडिमपुष्परक्त-
मुद्भावयेन्मदनदैवतमक्षरं यः ।
तं रूपहीनमपि मन्मथनिर्विशेष-
मालोकयन्त्युरुनितम्बतटास्तरुण्यः ॥ २८ ॥

ब्रह्मेन्द्ररुद्रहरिचन्द्रसहस्ररश्मि
स्कन्दद्विपाननहुताशनवन्दितायै ।
वागीश्वरि त्रिभुवनेश्वरि विश्वमात-
रन्तर्बहिश्च कृतसंस्थितये नमस्ते ॥ २९ ॥

यः स्तोत्रमेतदनुवासरमीश्वरायाः
श्रेयस्करं पठति वा यदि वा शृणोति ।
तस्येप्सितं फलति राजभिरीड्यतेऽसौ
जायेत स प्रियतमो मदिरेक्षणानाम् ॥ ३० ॥

इति पञ्चस्तव्यां चर्चास्तवो द्वितीयः ।

घटस्तवः ।

आनन्दमन्थरपुरंदरमुक्तमाल्यं
मौलौ हठेन निहितं महिषासुरस्य ।
पादाम्बुजं भवतु मे विजयाय मञ्जु-
मञ्जीरशिञ्जितमनोहरमम्बिकायाः ॥ १ ॥

देवि त्र्यम्बकपत्नि पार्वति सति त्रैलोक्यमातः शिवे
शर्वाणि त्रिपुरे मृडानि वरदे रुद्राणि कात्यायनि ।

[illegible]
[illegible] ॥ २ ॥
देवि त्वां सकृदेव यः प्रणमति क्षोणीभृतस्तं नम-
न्त्याजन्मस्फुरदङ्घ्रिपीठविलुठत्कोटीरकोटिच्छटाः ।
यस्त्वामर्चति सोऽर्च्यते सुरगणैर्यः स्तौति स स्तूयते
यस्त्वां ध्यायति तं स्मरार्तिविधुरा ध्यायन्ति वामभ्रुवः ॥ ३ ॥
उन्मत्ता इव सग्रहा इव विषव्यासक्तमूर्छा इव
प्राप्तप्रौढमदा इवार्तिविरहग्रस्ता इवार्ता इव ।
ये ध्यायन्ति हि शैलराजतनयां धन्यास्त एवाग्रत-
स्त्यक्तोपाधिविवृद्धरागमनसो ध्यायन्ति तान्सुभ्रुवः ॥ ४ ॥
ध्यायन्ति ये क्षणमपि त्रिपुरे हृदि त्वां
लावण्ययौवनधनैरपि विप्रयुक्ताः ।
ते विस्फुरन्ति ललितायतलोचनानां
चित्तैकभित्तिलिखितप्रतिमाः पुमांसः ॥ ५ ॥
एतं किं नु दृशा पिबाम्युत विशाम्यस्याङ्गमङ्गैर्निजैः
किं वामुं निगराम्यनेन सहसा किं वैकतामाश्रये ।
तस्येत्थं विवशो विकल्पललिताकूतेन योषिज्जनः
किं तद्यन्न करोति देवि हृदये यस्य त्वमावर्तसे ॥ ६ ॥
विश्वव्यापिनि यद्वदीश्वर इति स्थाणावनन्याश्रयः
शब्दः शक्तिरिति त्रिलोकजननि त्वय्येव तथ्यस्थितिः ।
इत्थं सत्यपि शक्नुवन्ति यदिमाः क्षुद्रा रुजो बाधितुं
त्वद्भक्तानपि न क्षिणोषि च रुषा तद्देवि चित्रं महत् ॥ ७ ॥
इन्दोर्मध्यगतां मृगाङ्कसदृशच्छायां मनोहारिणीं
पाण्डूत्फुल्लसरोरुहासनगतां स्निग्धप्रदीपच्छविम् ।
वर्षन्तीममृतं भवानि भवतीं ध्यायन्ति ये देहिन-
स्ते निर्मुक्तरुजो भवन्ति विपदः प्रोज्झन्ति तान्दूरतः ॥ ८ ॥

पूर्णेन्दोः शकलैरिवातिबहलैः पीयूषपूरैरिव
क्षीराब्धेर्लहरीभरैरिव सुधापङ्कस्य पिण्डैरिव ।
प्रालेयैरिव निर्मितं तव वपुर्ध्यायन्ति ये श्रद्धया
चित्तान्तर्निहितार्तितापविपदस्ते संपदं बिभ्रति ॥ ९ ॥

ये संस्मरन्ति तरलां सरसोत्सवन्तीं
त्वां भक्तिपद्मकलिकां तरुणार्कशोणाम् ।
रागार्णवे बहलरागिणि मज्जयन्तीं
कृत्स्नं जगद्दधति चेतसि तान्मृगाक्ष्य ॥ १० ॥

लाक्षारसस्नपितपङ्कजतन्तुतन्वी-
मन्तः स्मरत्यनुदिनं भवतीं भवानि ।
यस्तं स्मरप्रतिममप्रतिमस्वरूपा
नेत्रोत्पलैर्मृगदृशो भृशमर्चयन्ति ॥ ११ ॥

स्तुमस्त्वा वाचमव्यक्तां हिमकुन्देन्दुरोचिषम् ।
कदम्बमालां बिभ्राणमापादतललम्बिनीम् ॥ १२ ॥

मूर्धेन्दोः सितपङ्कजासनगतां प्रालेयपाण्डुत्विषं
वर्षन्तीममृतं सरोरुहभुवो वक्त्रेऽपि रन्ध्रेऽपि च ।
अच्छिन्ना च मनोहरा च ललिता चातिप्रसन्नापि च
त्वामेवं स्मरत स्मरारिदयिते वाक्सर्वतो वल्गति ॥ १३ ॥

दद्यातीष्टान्भोगान्क्षपयति रिपून्हन्ति विपदो
दहत्याधीन्व्याधीञ्छमयति सुखानि प्रतनुते ।
हठादन्तर्दुःखं दलयति पिनष्टीष्टविरहं
सकृद्ध्याता देवी किमिव निरवद्यं न कुरुते ॥ १४ ॥

यस्त्वां ध्यायति वेत्ति विन्दति जपत्यालोकते चिन्तय-
त्यन्वेति प्रतिपद्यते कलयति स्तौत्याश्रयत्यर्चति ।
यश्च त्र्यम्बकवल्लभे तव गुणानाकर्णयत्यादरा-
त्तस्य श्रीर्न गृहादपैति विजयस्तस्याग्रतो धावति ॥ १५ ॥

किं किं दुःखं दनुजदलिनि क्षीयते न स्मृतायां
का का कीर्तिः कुलकमलिनि ख्याप्यते न स्तुतायाम् ।
का का सिद्धिः सुरवरनुते प्राप्यते नार्चितायां
कं कं योगं त्वयि न चिनुते चित्तमालम्बितायाम् ॥ १६ ॥
ये देवि दुर्धरकृतान्तमुखान्तरस्था
ये कालि कालघनपाशनितान्तबद्धाः ।
ये चण्डि चण्डगुरुकल्मषसिन्धुमग्ना-
स्तान्पासि मोचयसि तारयसि स्मृतैव ॥ १७ ॥
लक्ष्मीवशीकरणचूर्णसहोदराणि
त्वत्पादपङ्कजरजांसि चिरं जयन्ति ।
यानि प्रणाममिलितानि नृणां ललाटे
लुम्पन्ति दैवलिखितानि दुरक्षराणि ॥ १८ ॥
रे मूढाः किमयं वृथैव तपसा कायः परिक्लिश्यते
यज्ञैर्वा बहुदक्षिणैः किमितरे रिक्तीक्रियन्ते गृहाः ।
भक्तिश्चेदविनाशिनी भगवतीपादद्वयी सेव्यतां
मुन्निद्राम्बुरुहातपत्रसुभगा लक्ष्मीः पुरो धावति ॥ १९ ॥
याचे न कंचन न कंचन वञ्चयामि
सेवे न कंचन निरस्तसमस्तदैन्यः ।
श्लक्ष्णं वसे मधुरमद्मि भजे वरस्त्रीं
देवी हृदि स्फुरति मे कुलकामधेनुः ॥ २० ॥
नमामि यामिनीनाथलेखालंकृतकुन्तलाम् ।
भवानीं भवसंतापनिर्वापणसुधानदीम् ॥ २१ ॥

इति पञ्चस्तव्यां घटस्तवस्तृतीयः ।

अम्बास्तवः ।

यामामनन्ति मुनयः प्रकृतिं पुराणीं
विद्येति यां श्रुतिरहस्यविदो वदन्ति ।

तामर्धपार्श्वविनतामरकल्पवृक्षां
   देवीमनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥

अम्ब स्तवेषु तव तावदकर्तृकाणि
   कुण्ठीभवन्ति वचसामपि गुम्फनानि ।
डिम्भस्य मे स्तुतिरसावसमञ्जसापि
   वात्सल्यनिघ्नहृदया भवतीं धिनोतु ॥ २ ॥

व्योमेति बिन्दुरिति नाद इतीन्दुलेखा-
   रूपेति वाग्भवतनूरिति मातृकेति ।
निःस्यन्दमानसुखबोधसुधास्वरूपा
   विद्योतसे मनसि भाग्यवतां जनानाम् ॥ ३ ॥

आविर्भवत्पुलकसंततिभिः शरीरै-
   र्निःस्यन्दमानसलिलैर्नयनैश्च नित्यम् ।
वाग्भिश्च गद्गदपदाभिरुपासते ये
   पादौ तवाम्ब भुवनेषु त एव धन्याः ॥ ४ ॥

वक्त्रं यदुद्यतमभिष्टुतये भवत्या-
   स्तुभ्यं नमो यदपि देवि शिरः करोति ।
चेतश्च यत्त्वयि परायणमम्ब तानि
   कस्यापि कैरपि भवन्ति तपोविशेषैः ॥ ५ ॥

मूलालवालकुहरादुदिता भवानि
   निर्भिद्य षट्सरसिजानि तडिल्लतेव ।
भूयोऽपि तत्र विशसि ध्रुवमण्डलेन्दु-
   निःस्यन्दमानपरमामृततोयरूपा ॥ ६ ॥

दग्धं यदा मदनमेकमनेकधा ते
   मुग्धः कटाक्षविधिरङ्कुरयांचकार ।
धत्ते तदाप्रभृति देवि ललाटनेत्रं
   सत्यं ह्रियैव मुकुलीकृतमिन्दुमौलिः ॥ ७ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ८ ॥
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ९ ॥
[illegible]
[illegible]
आलोकनेन तव [illegible]
[illegible] परिणमन्ति [illegible] ॥ १० ॥
जन्तोर्गर्भिमतनोः सति कर्मसाम्ये
निःशेषपाशपटलच्छिदुरा निमेषात् ।
कल्याणि देशिककटाक्षसमाश्रयेण
कारुण्यतो भवति शाम्भववेधदीक्षा ॥ ११ ॥
मुक्ताविभूषणवती नवविद्रुमाभा
यश्चेतसि स्फुरसि तारकितेव संध्या ।
एकः स एव भुवनत्रयसुन्दरीणां
कंदर्पतां व्रजति पञ्चशरीं विनापि ॥ १२ ॥
ये भावयन्त्यमृतवाहिभिरंशुजालै-
राप्यायमानभुवनाममृतेश्वरीं त्वाम् ।
ते लङ्घयन्ति ननु मातरलङ्घनीयां
ब्रह्मादिभिः सुरवरैरपि कालकक्षाम् ॥ १३ ॥
यः स्फाटिकाक्षगुणपुस्तककुण्डिकाढ्यां
व्याख्यासमुद्यतकरां शरदिन्दुशुभ्राम् ।

पद्मासनां च हृदये भवतीमुपास्ते
मातः स विश्वकवितार्किकचक्रवर्ती ॥ १४ ॥
वर्हावतंसयुतवर्वरकेशपाशां
गुञ्जावलीकृतघनस्तनहारशोभाम् ।
श्यामां प्रवालवदनां सुकुमारहस्तां
त्वामेव नौमि शवरीं शवरस्य जायाम् ॥ १५ ॥
अर्धेन किं नवलताललितेन मुग्धे
क्रीतं विभो· परुपमर्धमिदं त्वयेति ।
आलीजनस्य परिहासवचांसि मन्ये
मन्दस्मितेन तव देवि जडीभवन्ति ॥ १६ ॥
ब्रह्माण्डवुद्बुदकदम्बकसंकुलोऽयं
मायोदधिर्विविधदुःखतरङ्गमालः ।
आश्चर्यमम्ब झटिति प्रलयं प्रयाति
त्वद्ध्यानसंततिमहावडवामुखाग्नौ ॥ १७ ॥
दाक्षायणीति कुटिलेति गुहारणीति
कात्यायनीति कमलेति कलावतीति ।
एका सती भगवती परमार्थतोऽपि
संदृश्यसे वहुविधा ननु नर्तकीव ॥ १८ ॥
आनन्दलक्षणमनाहतनाम्नि देशे
नादात्मना परिणतं तव रूपमीशे ।
प्रत्यङ्मुखेन मनसा परिचीयमानं
शंसन्ति नेत्रसलिलैः पुलकैश्च धन्याः ॥ १९ ॥
त्वं चन्द्रिका शशिनि तिग्मरुचौ रुचिस्त्वं
त्वं चेतनासि पुरुषे पवने वलं त्वम् ।
त्वं स्वादुतासि सलिले शिखिनि त्वमूष्मा
निःसारमेव निखिलं त्वदृते यदि स्यात् ॥ २० ॥

[illegible] ।
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २१ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २२ ॥
[illegible] देवि [illegible] ।
[illegible] ।
चिन्तामणि[illegible]
कल्पद्रुमोपवन [illegible] ॥ २३ ॥
दृष्टु(?) [illegible]
संसारताप[illegible] त्वयका(?) पदाब्जम् ।
वैकर्तनी किरणसंहतिरेव शक्ता
धर्मं निजं शमयितुं निजयैव वृष्ट्या ॥ २४ ॥
शक्तिः शरीरमधिदैवतमन्तरात्मा
ज्ञानं क्रिया करणमासनजालमिच्छा ।
ऐश्वर्यमायतनमावरणानि च त्वं
किं तन्न यद्भवसि देवि शशाङ्कमौलेः ॥ २५ ॥
भूमौ निवृत्तिरुदिता पयसि प्रतिष्ठा
विद्यानले मरुति शान्तिरतीतशान्तिः ।
व्योमीति याः किल कलाः कलयन्ति विश्वं
तासां हि दूरतरमम्ब पदं त्वदीयम् ॥ २६ ॥
यावत्पदं पदसरोजयुगं त्वदीयं
नाङ्गीकरोति हृदयेषु जगच्छरण्ये ।

तावद्विकल्पजटिलाः कुटिलप्रकारा-
स्तर्कग्रहाः समयिनां प्रलयं न यान्ति ॥ २७ ॥
यद्देवयानपितृयानविहारमेके
कृत्वा मनः करणमण्डलसार्वभौमम् ।
याने निवेश्य तव कारणपञ्चकस्य
पर्वाणि पार्वति नयन्ति निजासनत्वम् ॥ २८ ॥
स्थूलासु मूर्तिषु महीप्रमुखासु शंभोः
कस्याश्चनापि तव वैभवमम्ब यस्याः ।
पत्या गिरामपि न शक्यत एव वक्तुं
सापि स्तुता किल मयेति तितिक्षितव्यम् ॥ २९ ॥
कालाग्निकोटिरुचिमम्ब षडध्वशुद्धा-
वाप्लावनेषु भवतीममृतौघवृष्टिम् ।
श्यामां घनस्तनतटां सकलीकृतौ च
ध्यायन्त एव जगतां गुरवो भवन्ति ॥ ३० ॥
विद्यां परां कतिचिदम्बरमम्ब केचि-
दानन्दमेव कतिचित्कतिचिच्च मायाम् ।
त्वां विश्वमाहुरपरे वयमामनामः
साक्षादपारकरुणां गुरुमूर्तिमेव ॥ ३१ ॥
कुवलयदलनीलं बर्बरस्निग्धकेशं
पृथुतरकुचभारक्रान्तकान्तावलग्नम् ।
किमिह बहुभिरुक्तैस्त्वत्स्वरूपं परं नः
सकलजननि मातः संततं संनिधत्ताम् ॥ ३२ ॥
इति पञ्चस्तव्यामम्बास्तवश्चतुर्थः ।

सकलजननीस्तवः ।

अजानन्तो यान्ति क्षयमवशमन्योन्यकलहै-
रमी मायाग्रन्थौ तव परिलुठन्तः समयिनः ।

जगन्मातर्जन्मज्वरमयतमःकौमुदि वयं
नमस्ते कुर्वाणाः शरणमुपयामो भगवतीम् ॥ १ ॥

वचस्तर्कागम्यस्वरसपरमानन्दविभव-
प्रबोधाकाराय द्युतितुलितनीलोत्पलरुचे ।
शिवस्याराध्याय स्तनभरविनम्राय सततं
नमस्तस्मै कस्मैचन भवतु मुग्धाय महसे ॥ २ ॥

अनाद्यन्ताभेदप्रणयरसिकापि प्रणयिनी
शिवस्यासीर्यत्त्वं परिणयविधौ देवि गृहिणी ।
सवित्री भूतानामपि यदुदभूः शैलतनया
तदेतत्संसारप्रणयनमहानाटकसुखम् ॥ ३ ॥

ब्रुवन्त्येके तत्त्वं भगवति सदन्ये विदुरस-
त्परे मातः प्राहुस्तव सदसदन्ये सुकवयः ।
परे नैतत्सर्वं समभिदधते देवि सुधिय-
स्तदेतत्त्वन्मायाविलसितमशेषं ननु शिवे ॥ ४ ॥

लुठद्गुञ्जाहारस्तनभरनमन्मध्यलतिका-
मुदञ्चद्धर्माम्भःकणगुणितनीलोत्पलरुचम् ।
शिवं पार्थत्राणप्रवणमृगयाकारगुणितं
शिवामन्वग्यान्तीं शबरमहमन्वेमि शबरीम् ॥ ५ ॥

मिथः केशाकेशिप्रधननिधनास्तर्कघटना
बहुश्रद्धाभक्तिप्रणयविषयाः शास्त्रविधयः ।
प्रसीद प्रत्यक्षीभव गिरिसुते देहि शरणं
निरालम्बं चेतः परिलुठति पारिप्लवमिदम् ॥ ६ ॥

शुनां वा वह्नेर्वा खगपरिषदो वा यदशनं
कदा केन केति क्वचिदपि न कश्चित्कलयति ।
अमुष्मिन्विश्वासं विजहिहि ममाह्राय वपुषि
प्रपद्येथाश्चेतः सकलजननीमेव शरणम् ॥ ७ ॥

तडित्कोटिज्योतिर्द्युतिदलितषड्ग्रन्थिगहनं
प्रविष्टं स्वाधारं पुनरपि सुधावृष्टिवपुषा ।
किमप्यष्टत्रिंशत्किरणसकलीभूतमनिशं
भजे धाम श्यामं कुचभरनतं वर्वरकचम् ॥ ८ ॥

चतुष्पत्रान्तःषड्दलभगपुटान्तस्त्रिवलय-
स्फुरद्विद्युद्वह्निद्युमणिनियताभद्युतियुते ।
षडलं भित्त्वादौ दशदलमथ द्वादशदलं
कलास्रं च व्यस्रं गतवति नमस्ते गिरिसुते ॥ ९ ॥

कुलं केचित्प्राहुर्वपुरकुलमन्ये तव बुधाः
परे तत्संभेदं समभिदधते कौलमपरे ।
चतुर्णामप्येषामुपरि किमपि प्राहुरपरे
महामाये तत्त्वं तव कथममी निश्चिनुमहे ॥ १० ॥

षडध्वारण्यानीं प्रलयरविकोटिप्रतिरुचा
रुचा भस्मीकृत्य स्वपदकमलप्रह्वशिरसाम् ।
वितन्वान शैवं किमपि वपुरिन्दीवररुचिः
कुचाभ्यामानम्रस्तव पुरुषकारो विजयते ॥ ११ ॥

प्रकाशानन्दाभ्यामविदितचरीं मध्यपदवीं
प्रविश्यैतद्द्वन्द्वं रविशशिसमाख्यं कवलयन् ।
प्रविश्योर्ध्वं नादं लयदहनभस्मीकृतकुलः
प्रसादात्ते जन्तुः शिवमकुलमम्ब प्रविशति ॥ १२ ॥

मनुष्यास्तिर्यञ्चो मरुत इति लोकत्रयमिदं
भवाम्भोधौ मग्नं त्रिगुणलहरीकोटिलुठितम् ।
कटाक्षश्चेदत्र क्वचन तव मातः करुणया
शरीरी सद्योऽयं व्रजति परमानन्दतनुताम् ॥ १३ ॥

प्रियङ्गुश्यामाङ्गीमरुणतरवासःकिसलयां
समुन्मीलन्मुक्ताफलवहलनेपथ्यसुभगाम् ।

स्तनद्वन्द्वस्फारस्तबकनमितां कल्पलतिकां
सकृद्ध्यायन्तस्त्वां दधति शिवचिन्तामणिपदम् ॥ १४ ॥
षडाधारावर्तैरपरिमितमन्त्रोर्मिपटलै-
र्लसन्मुद्राफेनैर्बहुविधचलद्दैवतझषैः ।
क्रमस्रोतोभिस्त्वं वहसि परनादामृतनदी
भवानि प्रत्यग्रा शिवचिदमृताब्धिप्रणयिनी ॥ १५ ॥
महीपाथोवह्निश्वसनवियदात्मेन्दुरविभि-
र्वपुर्भिर्ग्रस्तांशैरपि तव कियानम्ब महिमा ।
अमून्यालोक्यन्ते भगवति न कुत्राप्यणुतमा-
मवस्थां प्राप्तानि त्वयि तु परमव्योमवपुषि ॥ १६ ॥
कलां माया प्रज्ञा समयमनुभूतिं समरसं
गुरुं पारम्पर्यं विनयमुपदेशं शिवकथाम् ।
प्रमाणं निर्वाणं प्रकृतिमतिभूतिं परगुहां
विधिं विद्यामाहुः सकलजननीमेव मुनयः ॥ १७ ॥
प्रलीने शब्दौघे तदनु विरते बिन्दुविभवे
ततस्तत्त्वे चाष्टध्वनिवपुरुपाधिन्युपगते ।
श्रिते शाक्ते पर्वण्यनुकलितचिन्मात्रगहनां
स्वसंवित्तिं योगी रसयति शिवाख्यां परतनुम् ॥ १८
परानन्दाकारां निरवधिशिवैश्वर्यवपुषं
निराकारां ज्ञानप्रकृतिमपरिच्छिन्नकरुणाम् ।
सवित्रीं लोकानां निरतिशयधामास्पदपदां
भवो वा मोक्षो वा भवतु भवतीमेव भजताम् ॥ १९
जगत्काये कृत्वा तदपि हृदये तच्च पुरुषे
पुमांसं बिन्दुस्थं तमपि वियदाख्ये च गहने ।
तदेतज्ज्ञानाख्ये तदपि परमानन्दगहने
महाव्योमाकारे त्वदनुभवशीलो विजयते ॥ २० ॥

विधे वेद्ये विद्ये विविधसमये वेदगुलिके
विचित्रे विश्वाद्ये विनयसुलभे वेदजननि ।
शिवाज्ञे शूलस्थे शिवपदवदान्ये शिवनिधे
शिवे मातर्मह्यं त्वयि वितर भक्तिं निरुपमाम् ॥ २१ ॥

विधेर्मुण्डं हृत्वा यदकुरुत पात्रं करतले
हरिं शूलप्रोतं यदगमयदंसाभरणताम् ।
अलं चक्रे कण्ठं यदपि गरलेनाम्ब गिरिशः
शिवस्थायाः शक्तेस्तदिदमखिलं ते विलसितम् ॥ २२ ॥

विरिञ्च्याख्या मातः सृजसि हरिसंज्ञा त्वमवसि
त्रिलोकीं रुद्राख्या हरसि विदधासीश्वर दशाम् ।
भवन्ती नादाख्या विहरसि च पाशौघदलनी
त्वमेवैकानेका भवसि कृतिभेदैर्गिरिसुते ॥ २३ ॥

मुनीनां चेतोभिः प्रमृदितकषायैरपि मना-
गशक्यं संस्प्रष्टुं चकितचकितैरम्ब सततम् ।
श्रुतीनां मूर्धानः प्रकृतिकठिनाः कोमलतरे
कथं ते विन्दन्ते पदकिसलये पार्वति पदम् ॥ २४ ॥

तडिद्वल्लीं नित्याममृतसरितं पाररहितां
मलोत्तीर्णां ज्योत्स्नां प्रकृतिमगुणग्रन्थिगहनाम् ।
गिरां दूरां विद्यामविनतकुचां विश्वजननी-
मपर्यन्तां लक्ष्मीमभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ २५ ॥

शरीरं क्षित्यम्भःप्रभृतिरचितं केवलमिदं
सुखं दुःखं चायं कलयति पुमांश्चेतन इति ।
स्फुटं जानानोऽपि प्रभवति न देही रहयितुं
शरीराहंकारं तव समयबाह्यो गिरिसुते ॥ २६ ॥

पिता माता भ्राता सुहृदनुचरः सद्म गृहिणी
वपुः क्षेत्रं मित्रं धनमपि यदा मां विजहति ।

[illegible]
[illegible] ॥ २७ ॥
[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २८ ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ २९ ॥

पुरः पश्चादन्तर्बहिरपरिमेयं परिमितं
परं स्थूलं सूक्ष्मं सकलमकलं गुह्यमगुह्यम् ।
दवीयो नेदीयः सदसदिति विश्वं भगवती
सदा पश्यन्त्याख्यां वहसि भुवनक्षोभजननीम् ॥ ३० ॥

प्रविश्य त्वन्मार्गं सहजदयया देशिकदृशा
षडध्वध्वान्तौघच्छिदुरगणनातीतकरुणाम् ।
परामाज्ञाकारां सपदि शिवयन्तीं शिवतनुं
स्वमात्मानं धन्याश्चिरमुपलभन्ते भगवतीम् ॥ ३१ ॥

मयूखाः पूष्णीव ज्वलन इव तद्दीप्तिकणिकाः
पयोधौ कल्लोलाः प्रतिहतमहिम्नीव पृषतः ।
उदेत्योदेत्याम्ब त्वयि सह निजैः सात्त्विकगुणै-
र्भजन्ते तत्त्वौघाः प्रशममनुकल्पं परवशाः ॥ ३२ ॥

विधुर्विष्णुर्ब्रह्मा प्रकृतिरणुरात्मा दिनकरः
स्वभावो जैनेन्द्रः सुगतमुनिराकाशमनिलः ।
शिवः शक्तिश्चेति श्रुतिविषयतां तामुपगतां
विकल्पैरेभिस्त्वामभिदधति सन्तो भगवतीम् ॥ ३३ ॥

शिवस्त्वं शक्तिस्त्वं त्वमसि समया त्वं समयिनी
त्वमात्मा त्वं दीक्षा त्वमयमणिमादिर्गुणगणः ।
अविद्या त्वं विद्या त्वमसि निखिलं त्वं किमपरं
पृथक्तत्त्वं त्वत्तो भगवति न वीक्षामह इमे ॥ ३४ ॥

त्वया यो जानीते रचयति भवत्यैव सततं
त्वयैवेच्छत्यम्ब त्वमसि निखिला यस्य तनवः ।
गता साम्यं शंभोर्वहति परमं व्योम भवती
तथाप्येवं हित्वा विहरति शिवस्येति किमिदम् ॥ ३५ ॥

असंख्यैः प्राचीनैर्जननि जननैः कर्मविलया-
त्कृते जन्मन्यन्ते गुरुवपुषमासाद्य गिरिशम् ।
अवाप्याज्ञां शैवीं कृतनुरपि त्वां विदितवा-
न्नयेयं त्वत्पूजास्तुतिविरचनैरेव दिवसान् ॥ ३६ ॥

यत्षट्पत्रं कमलमुदितं तस्य या कर्णिकाख्या
योनिस्तस्याः प्रथितमुदरे यत्तदोंकारपीठम् ।
तस्मिन्नन्तः कुचभरनतां कुण्डलीतः प्रवृत्तां
श्यामाकारां सकलजननीं संततं भावयामि ॥ ३७ ॥

भुवि पयसि कृशानौ मारुते खे शशाङ्के
सवितरि यजमानेऽप्यष्टधा शक्तिरेका ।
वहति कुचभराभ्यां यावनम्रापि विश्वं
सकलजननि सा त्वं पाहि मामित्यवश्यम् ॥ ३८ ॥

इति पञ्चस्तव्यां सकलजननीस्तवः पञ्चमः ।

इति पञ्चस्तवी समाप्ता ।

श्रीदामोदरगुप्तविरचितं

कुट्टनीमतम्[2]।

स जयति संकल्पभवो रतिमुखशतपत्रचुम्बनभ्रमरः।
यस्यानुरक्तललनानयनान्तविलोकनं वसतिः॥ १॥
अवधीर्य दोषनिचयं गुणलेशे संनिवेश्य मतिमार्याः।
कुट्टन्या मतमेतद्दामोदरगुप्तविरचितं शृणुत॥ २॥
अस्ति खलु निखिलभूतलभूषणभूता विभूतिगुणयुक्ता।
मुक्ताभियुक्तजनता नगरी वाराणसीनाम॥ ३॥
अनुभवतामपि यस्यामुपभोगान्कामतः शरीरवताम्।
शशधरखण्डविभूषितदेहलयः किल न दुष्पाप॥ ४॥

---

१. अयं दामोदरगुप्तकविः कश्मीरमहीपतेर्जयापीडस्य मन्त्रिप्रवर आसीत्. 'स दामोदरगुप्ताख्यं कुट्टनीमतकारिणम्। कविं कविं बलिरिव धुर्यं धीसचिवं व्यधात्॥' (४।४९५) इति राजतरङ्गिणी. आसंश्च तत्सभायामन्येऽपि महाविद्वांसो महाकवयश्च. स्वयं च जयापीडनृपतिः पण्डित आसीत्. 'क्षीराभिधाच्छब्दविद्योपाध्यायात्संभृतश्रुतः। बुधैः सह ययौ वृद्धिं स जयापीडपण्डितः॥' (४।४८८) इति, 'देशान्तरादागमय्य व्याचक्षाणः क्षमापतिः। प्रावर्तयत विच्छिन्नं महाभाष्यं स्वमण्डले॥' (४।४८७) इति, 'अवस्थावेदकास्तत्र ग्रथिताः पृथिवीभुजा। आर्द्रान्तःकरणैः श्लोकाः स्मर्यन्तेऽद्यापि सूरिभिः॥' (४।५४८) इति, 'विद्वान्दीनारलक्षेण प्रत्यहं कृतवेतनः। भट्टोऽभूदुद्भटस्तस्य भूमिभर्तुः सभापतिः॥' (४।४९४) इति, 'मनोरथः शङ्खदत्तश्चटकः सधिमांस्तथा। बभूवुः कवयस्तस्य वामनाद्याश्च मन्त्रिणः॥' (४।४९६) इति च राजतरङ्गिणी. स जयापीडमहीपतिः ७५५ मिताख्रिस्तवत्सरादारभ्य ७८६ मितवत्सरपर्यन्तं कश्मीरवसुंधरां बुभोज. अयं ग्रन्थस्तु लुप्तप्राय एवासीत् पूर्वतरे वर्षे डॉक्टर् पीटर्सनेनैकं तालपत्रलिखितमेतत्पुस्तकं खम्भातनगरादधिगतम्. पूर्ववर्षे च जीर्णं पुस्तकद्वयमस्माभिरप्यधिगतम्. किं त्वेतानि त्रीण्यपि पुस्तकान्यसमाप्तान्यशुद्धानि च सन्ति. संपूर्णस्य शुद्धस्य च पुस्तकस्य लाभे निराशा वयमस्यातिदुर्लभप्राचीनमनोहरग्रन्थस्य मूलच्छेदो मा भूदिति तादृशस्यैव मुद्रणं कर्तुं प्रवृत्ताः स्मः. आशास्महे च विकलस्याप्यस्य ग्रन्थस्य खण्डेन्दोरिव विलोकनं मनागपि मनोविनोदावहं भविष्यति सहृदयानाम्. २. 'शम्भलीमतम्' इति पूर्वोक्ततालपत्रपुस्तके नाम वर्तते. शम्भली कुट्टनी च पर्यायशब्दौ.

चन्द्रविभूषितदेहा भूतिरता यत्र भोगिपरिवाराः ।
चारित्र्योऽपि जनाः पशुपतिमनुगच्छन्ति नाना. ॥ ५ ॥
अतिशुद्धसुवर्णनिकेतनशिखरस्थितमत्तवारणानि ।
मञ्जरितमिव विराजति यत्र नभो कृष्णरजनीभिः ॥ ६ ॥
अविरतमम्बरदलाचरणलग्नगाङ्गधारोपितम् ।
सलिलकमलवतीलक्ष्मी बिभर्ति वसुधानने यत्र ॥ ७ ॥
यत्र च रमणीभूषणरत्नशिखितमयकल्पिङ्गभोगभागे ।
शिष्याणामाचार्यैर्नोपरं वार्यते पठनाम् ॥ ८ ॥
दिव्यधराधरभूरिव या राजति मेखलाग्रणोपेता ।
बहुलनिशीथवतीव प्रोज्ज्वलधिष्ण्योपशोभिता या च ॥ ९ ॥
यतिगणगुणसमुपेता या नित्यं छन्दसामिव प्रचितिः ।
वनपङ्क्तिरिव ससाला तुरुष्कसेनेव बहुलगन्धर्वा ॥ १० ॥
तारागणोऽकुलीनः प्रियदोषो यत्र कौशिकाः सततम् ।
गद्ये वृत्तच्यवनं परगृहरोधलतोत्क्षेपु ॥ ११ ॥
शूलभृतो ध्यानस्याः(?) पदवेदिषु यत्र धातुवादित्वम् ।
सुरतेष्ववलाक्रमणं दानच्छेदो मदच्युतो करिणाम् ॥ १२ ॥
तीव्रकरत्वं भानोरविवेको यत्र मित्रसुहृदानाम् (?) ।
योगिषु दण्डग्रहणं संधिच्छेदः प्रगृह्येषु ॥ १३ ॥

---

१. चन्द्र स्वर्ण भूषणविशेषो वा, (पक्षे) हिमांशु. २. भूतिरैश्वर्यं भस्म च. ३ भुजगा. विटाः ; (पक्षे) सर्पाः. ४. मत्तवारणः प्रासादवीथीनां वरण्डकः, (पक्षे) मत्तगजः. ५ कृष्णपक्षरात्रिरिव. ६. धिष्ण्यानि गृहाणि, (पक्षे) नक्षत्राणि ७. यतिगणः सन्यासिसमूहः ; (पक्षे) यतिः पाठविच्छेदस्थलम्, गणाश्चाष्टौ मगणाद्याः, तद्रूपेण समुपेता. ८. सप्राकारा सगृहा वा, (पक्षे) सवृक्षा सवृक्षविशेषा वा ९. सगायना शोभा च. १०. अकुलीन , न भूमिलीनः, आकाशस्थित इति यावत्; (पक्षे) असत्कुलोत्पन्न. ११. दोषा रात्रिः; (पक्षे) दुर्गुणा.. १२ उल्का.. १३. चारित्रभङ्ग , (पक्षे) छन्दोभङ्ग . १४. अष्टापदक्रीडायाम्. १५. वैयाकरणेषु १६ धातवो भूवादयः; (पक्षे) पारदादीनां धात्वन्तराणामप्यौषधप्रक्षेपेण ये कलधौतत्व संपादयन्ति ते धातुवादिनः. ते च प्रायो वञ्चका भवन्तीति तात्पर्यम् १७.नारीणाम्; (पक्षे) दुर्बलस्य. १८. संधिच्छेदः चौर्यकृत संधिभेदनम्, (पक्षे) संधिप्रगृह्यौ व्याकरणप्रसिद्धौ

छन्दःप्रमाणविदो [illegible] ।
[illegible] ॥ १४ ॥
[illegible] ।
रमणीयवने [illegible] ॥ १५ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७ ॥
तस्यां [illegible] ।
आकृष्टेश्वरहृदया [illegible] ॥ १८ ॥
[9]संसक्तभोगिनेत्रा मन्दरधरणीभृतो यथा मूर्तिः ।
उपरि गता शूलानामन्धासुरगात्रलेशेन ॥ १९ ॥
समुवास वाररामा मानसजन्मनः शरीरिणी शक्तिः ।
निःशेषवेशयोषिद्विभूषणं मालती नाम ॥ २० ॥ (विशेषकम्)
पेशलवचसां वसतिर्लीलानामालयः स्थितिः प्रेम्णः ।
भूमिः परिहासानामावसथो वक्रकवितानाम्[11] ॥ २१ ॥
सा शुश्राव कदाचिद्धवलालय[12]पृष्ठदेशमधिरूढा ।
केनापि गीयमानां[13] प्रसङ्गपतितामिमामार्याम् ॥ २२ ॥
'यौवनसौन्दर्यमदं दूरेणापास्य वारवनिताभिः ।
यत्नेन वेदितव्याः कामुकहृदयार्जनोपायाः' ॥ २३ ॥

---

१. छन्दःशास्त्रे गुर्वक्षरव्यञ्जकरेखा वक्रा क्रियते. २ प्रसन्ना सुरा. ३. तापिच्छवृक्ष (पक्षे) तिलकम् ४. नन्दन मनोहारि वनम्; (पक्षे) तन्नामक वनम्. ५. विबुधाः पण्डिता देवाश्च. ६ गङ्गा ७. विले आसत इति विलासिनः सर्पाः; (पक्षे) विलसनशीला भोगिनः. श्लेषे बवयोरभेदः ८. पार्वतीव. ९. संसक्तानि भोगिना कामिना नेत्राणि लोचनानि यस्याम्; (मन्दराचलपक्षे तु) संसक्त भोगिरूपं सर्परूप नेत्र मन्थनरज्जुर्यस्याम् १०. शूलानां पण्यस्त्रीणाम्; (पक्षे) त्रिशूलानाम्. अन्धकासुरशरीर महादेवेन शूलोपरि स्थापितमिति पुराणम् ११. 'वक्रकविकानाम्' इति पाठान्तरम् १२. 'देवालय–' इति पा०. १३. 'गायमानाम्' इति पा०.

श्रुत्वाथ विपुलजघना मनसीदं मालती चकार चिरम् ।
अतिसांप्रतमुपदिष्टं सुहृदेवानेन साधुना पठता ॥ २४ ॥
तद्गत्वा[1] पृच्छामो विकरालां[2] कलितसकलसंसाराम् ।
यस्याः कामिजनौघो दिवानिशं द्वारमध्यास्ते ॥ २५ ॥
इति मनसि सा निवेश्य द्रुततरमवतीर्य वेश्मनः शिखरात् ।
विकरालभवनवरं[3] परिजनपरिवारिता प्रययौ ॥ २६ ॥
अथ विरलोन्नतदशनां निम्नहनुं स्थूलचिपिटनासाग्राम् ।
उल्बणचूचुकलक्षितशुष्ककुचस्थानशिथिलकृत्तितनुम् ॥ २७ ॥
गम्भीरारक्तदृशं निर्भूषणलम्बकर्णपालीं[4] च ।
कतिपयपाण्डुरचिकुरां प्रकटशिरासंतताय[5]तग्रीवाम् ॥ २८ ॥
सितधौतवसनयुगलां विविधौषधिमणिसनाथगलसूत्राम् ।
तन्वीमङ्गुलिमूले तपनीयमयीं च वालिकां दधतीम् ॥ २९ ॥
गणिकागणपरिकरितां[6] कामिजनोपायनप्रसक्तदृशम् ।
आसन्द्यामासीनां[7] विलोकयामास विकरालाम् ॥ ३० ॥ (कुलकम्)
अथ सा विधाय दूरात्क्षितिमण्डललीनमौलिना प्रणतिम् ।
परिपृष्टकुशलवार्ता समनुज्ञातासनं भेजे ॥ ३१ ॥
अथ विरचितहस्तपुटा सप्रश्रयमासनं समुत्सृज्य ।
इदमूचे विकरालामवसरमासाद्य मालती वचनम् ॥ ३२ ॥
विदधासि हरिमकौस्तुभमहरिं हरिमगजनाथममरेन्द्रम् ।
अद्रविणं द्रविणपतिं नियतं मतिगोचरे पतितम् ॥ ३३ ॥
अयमेव बुद्धिविभवं हृतविभवस्ते पटच्चरावरणः ।
कामुकलोकः कथयति सत्रागारेषु भुञ्जानः ॥ ३४ ॥
उपसंहृतान्यकर्मा धनवर्मा नर्मदाङ्घ्रियुगलस्य ।
सकलसमर्पितसंपद्यदुपेतः पादपीठत्वम् ॥ ३५ ॥

१. 'तद्वृद्धाम्' इति पा॰. २ 'विकरालीम्' इति पा॰. ३. 'विकरालीभवन–' इति पा॰. ४. 'पालिं' इति पा॰. ५. 'संततायत–' इति पा॰. ६. 'परिकलिताम्' इति पा॰. ७ आसन्द्यां वेत्रासने इत्यर्थः.

समुपगतो नरदत्तः साधारणतां सभायां पुरः ।
प्रीणाति मदनसेना विभाय निजमन्दिरं रिक्तम् ॥ ३६ ॥
सलीलार्पितचरणो मञ्जर्या भट्टपुत्रनरसिंहः ।
परितोषं व्रजति परं मृदु मृदुलपाणियुगलेन ॥ ३७ ॥
सन्निःशेषितविभवो दीक्षितभवदेवपुत्रशुभदेवः ।
निर्भर्त्सितोऽपि नोज्झति केशवसेनागृहद्वारम् ॥ ३८ ॥
अन्या अपि कामिजनं साधारणयोषितो यदाक्रम्य ।
विदधति कर्पटशेषं विलसितमेतत्तवोपदेशानाम् ॥ ३९ ॥ (कुलकम्)
हीनान्वयजन्मानो गुणहीना रोगिणो निराकृतयः ।
उपसेविता मयापि प्रकटीकृतरागसौष्ठवं पुरुषाः ॥ ४० ॥
मातः किं विदधामो हतधातुर्वामताभियोगेन ।
नासादयाम द्रव्यं निजतनुपण्यप्रसारकेणापि ॥ ४१ ॥
तत्कुरु मातरनुग्रहमभिधत्स्व ममापि देहिनो भोग्यान् ।
तेषां च वेशचेष्टितमनसिजशरजालपातनोपायान् ॥ ४२ ॥
इति गिरमुदीरयन्तीं सप्रेमामृश्य पाणिना पृष्ठे ।
रुचिरवचो विकराला रुचिराकृतिमालतीमूचे ॥ ४३ ॥ (कुलकम्
अयमेव दह्यमानस्मरनिर्गतधूमवर्तिकाकारः ।
चिकुरभरस्तव सुन्दरि कामिजनं किंकरीकुरुते ॥ ४४ ॥
अयमेव ते कृशोदरि मन्दोल्लसितभ्रुविभ्रमाधारः ।
अधरीकरोति धीरान्मधुरस्मितसुभगवीक्षितविशेषः ॥ ४५ ॥
इयमेव दशनकान्ती रतिकान्ताकूतमतितरां कुरुते ।
श्रुतिपथमप्युपयाता नियतं तव कामिना मनसि ॥ ४६ ॥
इयमेव दशनपङ्क्ती रुचिराचिरकान्तिदामसमकान्तिः ।
उत्पादयति नितान्तं तव मन्मथदाहवेदनां पुंसाम् ॥ ४७ ॥
इदमेव समुल्लपितं लीलावतिविजितपरभृतध्वनितम् ।
तव निःशेषभुजंगव्याकर्षणसिद्धमन्त्र उच्चरितः ॥ ४८ ॥

इदमेव मकरकेतननिकेतनं स्तनयुगं तवाभोगि ।
भोगवति भोगसाधनमपरोऽयमहो व्यर्थः ॥ ४९ ॥
इदमेव बाहुयुगलं मृणालतनुसुन्दरं तवाभोगि ।
कस्य न जनयति मदनं कनकाङ्गदभूषणं सुतनु ॥ ५० ॥
अयमेव मध्यदेशः कंदर्पादेशकरणचतुरस्ते ।
प्रकृशोऽपि शरीरवतो दशमीं प्रापयति मन्मथावस्थाम् ॥ ५१ ॥
इयमेव रोमराजि संकल्पजचापयष्टिगुणशोभाम् ।
दधती विदधाति तव स्मरसायकशल्यविक्लवान्यूनः ॥ ५२ ॥
इदमेव च पृथुजघनं कलधौतशिलातलाभिरमणीयम् ।
तव तरुणि वशीकरणं यतिसंयतिनाशकारि करभोरु ॥ ५३ ॥
इदमेव तवोरुयुगं रम्भास्तम्भोपमं मनोहारि ।
वद सुन्दरि नाभिमतं मदनज्वरशान्तये कस्य ॥ ५४ ॥
यौवनवनसरोसे कनकलताविभ्रमं सुवृत्तमिदम् ।
जङ्घायुगं नेच्छति कामफलप्राप्तये क इह ॥ ५५ ॥
शिञ्जितवाचालरागं विजितस्थलकमलिनीविलासमिदम् ।
तव तरुणि चरणयुगलं कस्य न मानसमलंकुरुते ॥ ५६ ॥
हे वदनि दारयेन्दुं हंसं हसति प्रयातमिदमेव ।
तव [illegible] हन्ति नूनं हृदयानि नभाति ॥ ५७ ॥
तदपि यदि ते [illegible] संविधाय तनुमध्ये ।
[illegible] कथयामि स्वबुद्धिविभवानुसारेण ॥ ५८ ॥
[illegible]
[illegible] यदि संपदीहसे सुतनु ॥ ५९ ॥
[illegible] शिरसि [illegible] ।
[illegible] भवति [illegible] ॥ ६० ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ६१ ॥

[illegible]

सुमनोमालां कण्ठात्सादरनेता ददाति नर्तक्यै ।
अपनीय सताम्बूलामनवसरे साधुवादं न ॥ ८३ ॥
भुजपतनमात्रसंस्थितिलालित्योद्वहनपार्श्वनलितानि ।
अनयैव निर्मितानि स्थानकशुद्धिश्च चातुरश्र्यं न ॥ ८४ ॥
प्रविभक्तैर्भावरसैरभिनयभक्त्या परिक्रमैश्चित्रैः ।
रम्भामप्यतिशेते किमुतेतरनर्तकीलोकम् ॥ ८५ ॥
इत्यपसारकविरतादविरतमुच्छलितकण्ठमत्युच्चैः ।
वर्णयति भावितात्मा लक्षितपदमात्रया गीतम् ॥ ८६ ॥
प्रायेण भट्टतनयो भवतीदृशवेषचेष्टितो भद्रे ।
तं मदनवागुरान्तः पातयसि यथा तथा ब्रूमः ॥ ८७ ॥
चतुरा प्रागल्भ्यवती परचित्तज्ञानकौशलोपेता ।
योज्या तस्मिन्दूती वक्रोक्तिविभूषिता प्रयत्नेन ॥ ८८ ॥
समुपेत्य तयावसरे ताम्बूलं सुमनसश्च दत्त्वेत्थम् ।
अभिधातव्यः सुन्दरि मकरध्वजदीपकैर्वचनैः ॥ ८९ ॥
जन्मसहस्रोपचितैः पुण्यचयैरद्य फलितमस्माकम् ।
यस्त्वं नयनानन्दन नयनावसरं समेतोऽसि ॥ ९० ॥
चाटुक्रममनुरागं प्रणयरुषौ विरहजनितशोकार्तिम् ।
प्रकटयति वाररमणी नटीव शिक्षाभियोगेन ॥ ९१ ॥
प्रवयसि यौवनशालिनि हीनकुले सत्कुलप्रसूते च ।
रोगवति दृढशरीरे समचित्ता योगिनश्च गणिकाश्च ॥ ९२ ॥
उपचरिताप्यतिमात्रं पण्यवधूः क्षीणसंपदः पुंसः ।
पातयति दृशं व्रजतः स्पृहया परिधानमात्रेऽपि ॥ ९३ ॥
इत्थं दृढतरवासितमनसां पुंसामसांप्रतं पुरतः ।
वेशविलासवतीनामशरीरशरव्यथाकथनम् ॥ ९४ ॥ (कुलकम्)

१. 'वातुरश्म्यश्च' इति, 'चातुरस्य च' इति च पा०. २ 'अभिनव' इति पा०. ३. 'यातम्' इति पा०. ४. इदम्' इति पा०. ५. 'चाटूक्ति सानुराग' इति पा०. ६. 'विदधाति' इति पा०. ७ 'गणिका च' इति पा०. ८. 'युक्तम्' इति पा०. ९. 'कुरुते' इति पा०.

त्वद्वल्गुभणितमकरन्दपरिप्लुतकर्णनीलनलिनाभरणा ।
मुहुरस्यति सा कृशाङ्गी कथयन्ती तेन कथयामि ॥ ९५ ॥
[1]इदमसिशिलमार्द्रं मालत्याः कुसुमचापबाणेन ।
चरमं रमणीयाङ्ग लोचनविषयं त्वया [2]व्रजता ॥ ९६ ॥
क्षणमुत्कण्ठितनाङ्गी क्षणमुल्लसितवदनायत्ता ।
क्षणमुपजातोत्कम्पा स्वेदार्द्रवपुः क्षणं भवति ॥ ९७ ॥
[3]दूरविभावितकार्या मुहुरुज्झितधीरभावमत्सुखैः ।
रोदिति[4] गायति रुष्यति मुह्यति च लम्भिनी भवति ॥ ९८ ॥
पतति मुहुः पर्यङ्के मुहुरङ्के परिजनस्य मुहुरवनौ ।
किसलयकल्पिततल्पे मुहुरम्भसि मुहुरनङ्गसंतप्ता ॥ ९९ ॥
महिषीव पङ्कदिग्धा हंसीव मृणालवलयपरिवारा ।
सुभग मयूरीवासौ [5]भुजंगविद्वेषिणी जाता ॥ १०० ॥
कदलीचम्पकचन्दनपङ्केरुहनीर[6]घनसारम् ।
सुन्दर शशधर[7]कान्तं नो शान्त्यै मदनहुतभुजस्तस्याः ॥ १०१ ॥
[8]अपसारय घनसारं कुरु हारं दूर एव किं कमलैः ।
अलमलमालि मृणालैरिति वदति दिवानिशं बाला ॥ १०२ ॥
संकल्पैरुपनीतं त्वामन्तिकमुल्लसन्मनोवृत्तिः ।
दृढमालिङ्गति पश्चात्स्वभुजापीडेन याति वैलक्ष्यम् ॥ १०३ ॥
कुसुमामोदी पवनः पिककूजितभृङ्गसार्थरसितानि ।
इयमियती सामग्री घटिता [9]विधिनैव तद्विनाशाय ॥ १०४ ॥

---

१ 'इदम्' इत्यार्या काव्यप्रकाशे दशमोल्लासेऽतिशयोक्तिप्रकरण उदाहृतास्ति तत्र काव्यप्रकाशटीकाकाराणां प्रायो भ्रम एव जातः. मालतीमाधवस्थामिमां जानन्कमलाकरभट्टो व्याख्यातवान्. 'मालत्याः' इत्यस्य स्थाने 'माल्व्याः' इति पाठं कल्पयित्वा मालविकाग्निमित्रस्थामिमां कल्पयन्महेश्वरो व्याख्याति स्म. एवमन्येऽपि २. 'भजता' इति पा०. ३. 'मुहुरविभावितहासा' इति पा०. ४. 'रोदिति गायति च पुनः पुनश्च मौनावलम्बिनी भवति' इति पा०. ५. भुजगाः सर्पा विटाश्च. ६. 'घनसाराः' इति पा०. ७ 'कान्तौ' इति पा०. ८. उदाहृतेयमार्या काव्यप्रकाशस्याष्टमनवमोल्लासयोः. ९. 'दैवेन' इति पा०.

[illegible] ।
[illegible] भवति [illegible] ॥ १०५ ॥
नो [illegible] ।
[illegible] ॥ १०६ ॥
[illegible] ।
संभूय सा मृगाक्षी [illegible] निर्मिता तेन ॥ १०७ ॥
उपहसति गिरिसुताया लावण्यं येन सततमङ्गेन ।
न ह्यनतामुपनीतं योगीन्द्रविभूषणस्य देहार्धम् ॥ १०८ ॥
[illegible] ।
अलिपटलनील [illegible] ॥ १०९ ॥
सरसिजमस्थिरशोभं निभ्रमरहितं च मण्डलीं [illegible] ।
केन समेतु समस्तं तदाननमिव मालतीवदनम् ॥ ११० ॥
अलिरुपरि तदीक्षणयोर्भ्रान्त्वा सौगन्ध्यगृहीतविशेषः ।
निपतति कर्णाम्बुरुहे निर्गुणताप्यवसरे साध्वी ॥ १११ ॥
बिभ्राणेऽरुणिमानं सहजं जितबन्धुजीवरुचिमधरे ।
यदलक्तकविन्यसनं तदस्या मण्डनक्रीडा ॥ ११२ ॥
चित्रमिदं यदि कृशता तस्या वलिपरिगृहीतमध्यस्य ।
अथवा नो विधिविहिता महताप्यपनीयते तनुता ॥ ११३ ॥
आस्तामपरस्तावत्तस्याः स्मरवसतिपृथुतरनितम्बः ।
श्लथयति कपिलमुनेरपि दृक्पथपतितः समाधानम् ॥ ११४ ॥
तस्या रम्भावपुषो रम्भोपममूरुयुगलमवलोक्य ।
मकरध्वजोऽपि सहसा निजसायकलक्ष्यतां याति ॥ ११५ ॥
जघनभरालसयाता नायाता सा विलोचनावसरम् ।
तिष्ठति तेन मनोहर शरजन्मा ब्रह्मचर्येण ॥ ११६ ॥

१. 'आपत्पतितोद्धृतये' इति पा०. २. 'सहस्र सा सुमध्या विश्वसृजा निर्मिता जगति' [illegible] ०. ३. 'निहिता' इति पा०. ४. 'वसति.' इति पा० ५. 'नो याता' इति [illegible] ६. कार्तिकेयः.

यदि कथमपि मधुमथनः पश्यति तामसमबाणसर्वस्वम् ।
तदसारभारभूतामिव लक्ष्मीमुरसि विनिहितां मनुते ॥ ११७ ॥
यदि पतति सा कथंचिद्वीक्षणविषये हरस्य तदवश्यम् ।
त्रिभुवनमशिवं कुरुते वामेतरदेहभागमासाद्य ॥ ११८ ॥
सौन्दर्यं तत्सादृशमशेषयोषिद्विलक्षणं सृजतः ।
यन्निष्पन्नं धातुस्तन्मन्ये काकतालीयम् ॥ ११९ ॥
सहजविलासनिवासं तस्या वपुरनभिवीक्षमाणस्य ।
मन्ये नाकाधिपतेः सहस्रमपि चक्षुषां विफलम् ॥ १२० ॥
शिथिलयतु कुसुमचापं क्षिपतु शरान्बाणधौ मनोजन्मा ।
संसारसारभूता विचरति भुवि मालती यावत् ॥ १२१ ॥
वात्स्यायनमदनोदयदत्तकविटपुत्रराजपुत्राद्यैः ।
उल्लपितं यत्किंचित्तत्तस्या हृदयदेशमध्यास्ते ॥ १२२ ॥
भरतविशाखिलदन्तिलवृक्षायुर्वेदचित्रसूत्रेषु ।
पत्रच्छेदविधाने भ्रमकर्मणि पुस्तसूदशास्त्रेषु ॥ १२३ ॥
आतोद्यवादनविधौ नृत्ते गीते च कौशलं तस्याः ।
अभिधातुं यदि शक्तो वदनसहस्रेण भोगिनामीशः ॥ १२४ ॥ (कुलकम्)
परिगलदालोलांशुकमपयन्त्रणमुरसि मालती रभसात् ।
निपतति नापुण्यवतां रतिलालसमानसा रहसि ॥ १२५ ॥
रतिरसरभसास्फालनचलवलयनिनादमिश्रितं तस्याः ।
तत्कालोचितमणितं श्रुतिपथमुपयाति नाल्पपुण्यस्य ॥ १२६ ॥
इत्थमभिधीयमानः शुभमध्ये यदि भवेदुदासीनः ।
एवं ततोऽभिधेयः संदर्शितकोपया दूत्या ॥ १२७ ॥
किं सौभाग्यमदोऽयं यौवनलीलाभिरूपतादर्पः ।
सहजप्रेमोपनतां मालतिकां न बहु मन्यसे येन ॥ १२८ ॥

---

१. 'तदसारभूतमेव स लक्ष्मीवपुरुरसि विनिहितं मनुते' इति पा०. २. 'विषयम्' इति पा०. ३. वात्स्यायनादयः कामशास्त्रकाराः. ४. 'विप्रपुत्रेषु' इति पा०. ५. 'उपरि' इति पा०. ६ 'मणितं रतिकूजितम्'. 'भणितम्' इति 'रणितम्' इति च पा०.

न गणयति सा कुलीनान् [illegible] [illegible] ।
सा भवतो [illegible] [illegible] ॥ ११९ ॥
काम [illegible] [illegible] शशिकला ।
सा च [illegible] [illegible] तेन मे कुशला ॥ १२० ॥
असमञ्जसम कठिनं दुर्घटमभिमानमाश्रिता दयिताम् ।
[illegible] मालतिका तदिममाधर्षय(म्) ॥ १२१ ॥
अथवा कः खलु दोषो [illegible] ।
[illegible]नामपि सरसां परिहरति [illegible] ॥ १२२ ॥
नास्त्र कश्चिदपि रोषं निपुणमुक्तोऽपि मन्मथा सुभग ।
यूना हि रक्ततरुणीगुरु[illegible]भरणम् ॥ १२३ ॥
चन्द्रमसेव ज्योत्स्ना कंसासुरवैरिणेव वनमाला ।
कुसुमशरासनलतिका कुसुमायुधवल्लभेनेव ॥ १२४ ॥
मदलीला हलिनेव स्तनयुगलेनेव हारलता ।
रम्यापि सा सुगात्री रम्यतरा भवतु संगता भवता ॥ १२५ ॥
किं बहुना यदि यूनामुपरि निधातुं समीहसे चरणम् ।
तत्कुरु रमणीरत्नं प्रेमोज्ज्वलसंगतं तूर्णम् ॥ १२६ ॥
अथ तद्वचनश्रवणप्रविजृम्भितमदनभट्टदायादः ।
उपचरणीयः सुन्दरि निजवसतिमुपागतस्त्वयाप्येवम् ॥ १२७ ॥
दूरादभ्युत्थानं प्रणमनमात्मासनप्रदानं च ।
प्रविधेयमञ्चलेन प्रस्फोटनमङ्घ्रियुगलस्य ॥ १२८ ॥
ईषदयत्नप्रकटितकक्षोदरबाहुमूलकुचयुगलम् ।
संदर्श्य झटिति यास्यसि नायकदृग्गोचरात्तूर्णम् ॥ १२९ ॥
अथ पर्यङ्कसनाथं दीपोज्ज्वलकुसुमधूपगन्धाढ्यम् ।
विततवितानकरम्यं प्रवेशितो वासकागारम् ॥ १४० ॥

---

१. 'ठलमम्' इति पा०. २ मालतीनाम लताविशेष. ३. गा-
४. 'हारलतिका च' इति पा०. ५. 'यासुगात्री' इति पा० ६. 'श्रवणात्प्र-
म्भितमदन-' इति पा०. प्रविजृम्भितमदनश्चासौ भट्टदायादो भट्टसुतः. ७. 'उचभा
इति पा०. ८. 'दृग्गोचरा तूर्णम्' इति पा० ९. 'वासकावासम्' इति पा०

मात्रा ते गुरुजघने सादरमवतारणादिकं कृत्वा ।
अभिनन्दनीय एभिर्वचनविशेषैः प्रयत्नेन ॥ १४१ ॥ (कुलकम्)
अथाशिषः समृद्धाः परितुष्टा इष्टदेवता अद्य ।
कल्याणालंकारो यदलंकृतवानिदं वेश्म ॥ १४२ ॥
अनुरूपपात्रघटनं कुर्वाणस्याद्य कुसुमबाणस्य ।
सुचिराद्भूत संजात शरासनाकर्षणश्रमः सफलः ॥ १४३ ॥
विन्यस्य शिरसि चरणं सुभगा गणिकाजनस्य सकलस्य ।
सौभाग्यवैजयन्तीं सम्प्रति वत्सा समुत्क्षिपतु ॥ १४४ ॥
दुहितर एव श्लाघ्या धिग्लोकं पुत्रजन्मसंतुष्टम् ।
जामातर आप्यन्ते भवादृशा यदभिसंबन्धात् ॥ १४५ ॥
दृढपरिचया गुणज्ञा भवद्विधा मानदा यदपि ।
तदपि हृदयाभिनन्दन दुहितुरादरं वक्ष्ये ॥ १४६ ॥
सहजप्रेमोपनता न्यस्ता त्वयि मालती तथा कार्यम् ।
न यथा भवति वराकी [illegible] ॥ १४७ ॥
[illegible] च [illegible] ।
परिपीतधूपवर्तिः [illegible] ॥ १४८ ॥
[illegible] च पश्यन्ती ।
[illegible] ॥ १४९ ॥ ([illegible])
[illegible] ।
[illegible] ॥ १५० ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]

प्रारम्भे सुरतविधौ क[illegible]नि[illegible]निर्भंगा ।
आगन्तुकमार्गमिष्यसि निर्व्याजं पत्नि गात्राणि ॥ १५२ ॥
[illegible] गात्रम् ।
तस्मात्परमार्गणीयं गात्रं [illegible]नीयं न ॥ १५३ ॥
नखे मम [illegible]कुर्वनिभागे [illegible]कण्ठरसितानि ।
नखनिर्भिन्ने च सीत्कृतिमाघातेषूल्बणं मणितम् ॥ १५४ ॥
दत्वायासश्वासान्मुञ्चन्ती पुलकदन्तुरशरीरा ।
शिथिलसकलावयवा प्रचरिष्यसि रागवृद्धये पुंसाम् ॥ १५५ ॥ (युग्मम्)

परभृतलावकहंसकपारावतनुरगकृत्यनि रसितम् ।
अनुकार्यमुचितकाले कलकण्ठि रतेस्त्वया रसतः ॥ १५६ ॥
मा मा नाथ निपीडय मुञ्च क्षणमदय नो समर्थास्मि ।
इति गद्गदास्फुटाक्षरमभिधातव्यस्त्वया कामी ॥ १५७ ॥
अनुबन्धमानुकूल्यं वामत्वं प्रौढतामसामर्थ्यम् ।
सुरतेषु दर्शयिष्यसि कामुकभावं स्वयं बुद्ध्वा ॥ १५८ ॥
असमञ्जसमश्लीलं दूरोज्झितधैर्यमविनयप्रसरम् ।
व्यवहारमाचरिष्यसि वृद्धिमुपेते रसावेगे ॥ १५९ ॥
अविचेतितनखरक्षतिरामीलितलोचना निरुत्साहा ।
नायककार्यसमाप्तौ स्थास्यसि शिथिलीकृतावयवा ॥ १६० ॥
झगिति नितम्बावरणं निःसहतनुतां स्मितं सवैलक्ष्यम् ।
खेदालसां च दृष्टिं जनयिष्यसि मोहनच्छेदे ॥ १६१ ॥
वृत्ते रताभियोगे स्पृष्ट्वा सलिलं विविक्तभूभागे ।
प्रक्षाल्य पाणिपादं स्थित्वा क्षणमासने संमृज्य कचान् ॥ १६२ ॥

---

१. चित्तयोनि कामः. २. 'सयोगा' इति पा०. ३. 'नखरक्षतेषु सीत्कृतम्' इति पा०. ४. 'सर्वावयवा प्रचरिष्यसि रागवृद्धये' इति पा० ५. 'नि श्वसितम्' इति पा० ६. 'प्रौढभावसामर्थ्यम्' इति पा०. ७. 'स्फुटम्' इति पा०. ८. 'रतावसरे' इति पा० ९. 'आवेदित' इति पा०. १०. 'समाप्य' इति पा०. ११. मोहन सुरतम् १२ 'विकृष्टभूभागे' इति पा०. १३. 'समार्य' इति पा०.

[illegible]पचुकरंदनवासा शय्यामारुह्य दर्शितप्रणया ।
[illegible]ति वक्षसि तं रमणं दृढतरमालिङ्ग्य रभसतः कण्ठे ॥ १६३ ॥ (युग्मम्)

भट्टसुत नूनमिष्टा तव जाया यदनुरक्तहृदयस्य ।
जनयति परितुष्टिमलं नापररामापरिष्वङ्ग ॥ १६४ ॥

सफलं तस्या जन्म स्पृहणीया सैव सकलललनानाम् ।
गौरी तयैव महिता सुभगंकरणं तपस्तया चरितम् ॥ १६५ ॥

सैवैका गुणवसतिस्तस्या एवान्वयः सदा श्लाघ्य ।
यस्याः शुभशतभाजः पाणिग्रहणं त्वया विहितम् ॥ १६६ ॥

तिष्ठतु सा पुण्यवती वंशद्वयभूषणं वरारोहा ।
या नापयाति भवतो लक्ष्मीरिव नरकवैरिणो हृदयात् ॥ १६७ ॥

[illegible]ातयसि कुवलयनिभे कौतुकमात्रेण लोचने यासु ।
[illegible]ा अपि सत्य सुन्दर हर्षोच्छलिता न मान्ति गात्रेषु ॥ १६८ ॥ (संदानितकम्)

तनुरपि नाथप्रणय प्रायो मुखरीकरोति लघुमनस ।
स्वार्थनिवेदितचित्ता करोमि तेऽभ्यर्थना तेन ॥ १६९ ॥

तीव्रस्मरतापार्त्या चापलतः कौतुकेन घृणया वा ।
[illegible]न्यसंपदा वा दत्त्वा वा कौशलाभ्यासात् ॥ १७० ॥

योऽयं प्रेमलवांश. प्रदर्शितोऽस्मासु जीवनोपाय ।
बाधा नात्र विधेया गणिकाजनजीवनस्य हन्त ॥ १७१ ॥ ([illegible])

दैन्यं स्नेह क्रोध शाठ्यं दाक्षिण्यमार्जव [illegible] ।
एतानि सन्ति तान्यपि जीव[illegible]तानि ॥ १७२ ॥

निर्व्याजसुन्द[illegible] ।
दर्शितविस्रम्भाणां गणिकानां [illegible] ॥ १७३

१. 'दद्र' इति पा०. २. [illegible] इति पा०. ३. [illegible]
४. [illegible] इति पा०. ५. [illegible] इति [illegible]
पा०. ७. [illegible] इति पा०. ८. [illegible] इति पा०. ९. [illegible]
पा०. १०. [illegible] इति पा०. ११. [illegible] इति पा०. [illegible]

[illegible] ।
[illegible] ॥ १७४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७५ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७७ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७८ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७९ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १८० ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १८१ ॥
[illegible] शशभृतः प्रमार्ष्टि [illegible] ।
रात्रौ यत्र वधूनां [illegible] वदन [illegible] ॥ १८२ ॥
तिमिरपटलामिताम्बरमपहरदभिसारिकाजनौघस्य ।
निजतनुकान्तिवितान वल्लभसंभोगविघ्नये यत्र ॥ १८२ ॥
यत्र नितम्बवतीना निचलजघनान्तशितशरैर्निपतिताः ।
शिथिलयति पथिकलोकः स्वकलत्रसमागमोत्कण्ठाम् ॥ १८४ ॥
यत्र च कुलमहिलानामल्पत्वं वचसि पाणिपादे च ।
स्वच्छत्वमाशये च व्यालोलत्वं विशालनेत्रे च ॥ १८५ ॥

---

१. न्यग्रोध[illegible]'. २. 'असीकृतम्' इति पा० ३. 'निवर्बध' इति पा० ४ 'रम-णीभिः' इति पा०. ५. 'शुद्ध' इति पा०. ६ धर्म.. ७.'निद्दितये' इति, 'निहतये' इति च पा०. ८. निचलजघनांशु' इति पा०. ९. 'आशयेषु' इति पा०.

स्तन[1]जघनचिकुरभारे घनता जीवेशसहजरोगे[2] च ।
कुलदेवतार्चनविधौ वलिशोभा मध्यभागे[3] च ॥ १८६ ॥

गम्भीरता स्वभावे चेतोभवबाणतूणनाभौ च ।
विस्तीर्णता नितम्बे गुरुजनपूजानुरक्तचित्ते च ॥ १८७ ॥

हरिणायतेक्षणानां विच्छित्तिः कोपहरणमेतेषु[4] ।
कुटिलत्वमलकपङ्क्तौ बालानां कामचेष्टितं यत्र ॥ १८८ ॥

संयमनमिन्द्रियाणामिनोपघातग्रहस्तमिनस्य ।
स्तब्धत्वं तालतरौ हारलतास्तरलसंगता यस्मिन् ॥ १८९ ॥

भुजगाः पररन्ध्रदृशः खण्ड्यन्ते प्रियतमाधरा यत्र ।
सू[5]चीव्यथानुभूतिर्नृत्याभ्यासप्रवृत्तानाम् ॥ १९० ॥

नतवपुरप्यतिसरला मन्थरगमनापि नर्मदा यस्मिन् ।
गुरुजनशास्त्ररतापि स्वभावसुभगाङ्गनाजनता ॥ १९१ ॥

तस्मिन्मखशतपूतः पुरुहूत इव द्विजन्मनां प्रवरः[6] ।
गुरुरिव विद्यावसतिर्वसति स्म पुरंदरो नाम्ना ॥ १९२ ॥

धर्मात्मजस्य सत्यं त्रिपुररिपोर्विजितकुसुमचापत्वम् ।
ह[7]रिनाभिपङ्कजभुवो नियतेन्द्रियतां जहास यः सततम् ॥ १९३ ॥

न्यक्कृतनृप इति गर्वे याचक इति कौस्तुभाभरणे ।
पीडितवसुधासुत इति कपिले न बभूव यस्य बहुमानः ॥ १९४ ॥

मा[8]र्गानुगतौ लुब्धो यः प्राणिवपुर्विनाशविमुखोऽपि ।
परिहृतपरदारोऽपि स्वाकाङ्क्षितगुरुजनमदः ॥ १९५ ॥

यस्यान्वये महीयसि सरसीव समस्तसत्त्वनिजवसतौ ।
सच्चरितजन्मभूमौ विनिवारितकलिमलप्रसरे ॥ १९६ ॥

---

१. 'पीनपयोधरभारे' इति पा०. २. 'रोगेषु' इति पा०. ३. 'मध्यदेशे च' इति पा०. ४. 'अन्येषु' इति पा०. ५. 'सूची तु सीवनद्रव्येऽप्यभिनिवेशान्तरे' इति मेदिनी. ६. 'प्रथमः' इति पा०. ७. 'चरितेन पङ्कजभुवो जितेन्द्रियत्वम्' इति पा०. ८. 'मार्गानुगतौ' इति पा०; (पक्षे) मार्गस्य अनुसरणे लुब्धो व्याधः.

सज्जनगोष्ठीनिरतः काव्यकथा[1]कनकनिकषपाषाणः ।
प्रणयिजनकल्पवृक्षो लक्ष्मीलीलाविहारभूमिश्च ॥ २०८ ॥
जलधिरिव तुहिनभासः सहवृद्धिपरिक्षयः सुहृत्तस्य ।
सकलोपधाविशुद्धो बभूव गणपालितो नाम्ना ॥ २०९ ॥
तेन समं स कदाचित्तिष्ठन्रहसि प्रसङ्गतः पतिताम् ।
केनापि गीयमानामशृणोदार्यामिमां सहसा ॥ २१० ॥
'देशान्तरेषु पेशलभावभणितानि ये न बुध्यन्ते ।
समुपासते न च गुरून्विषाणवि[2]कलास्त उक्षाणः ॥ २११ ॥'
आकर्ण्याथ तनूचे वचनमिदं सुन्दरः सुहृन्मुख्यम् ।
शोभनमेतद्गीतं गुणपालित साधुनानेन ॥ २१२ ॥
साधूनामाचरितं खलचेष्टां विविधलोकहेवा[3]कान् ।
नर्म विदग्धैर्विहितं कुलटाजनवक्रकथितानि ॥ २१३ ॥
[4]गुरुगूढशास्त्रतत्त्वं विटवृत्तं धूर्तवञ्चनोपायान् ।
वारिधिपरिखां पृथ्वीं जानाति परिभ्रमन्पुरुषः ॥ २१४ ॥ (युगलकम्)
अत [5]उज्झित्व गृहस्थितिसुखलेशं विविधैर्लाभपरिणामे ।
स्थापय गमनारम्भे वयस्य हृदयं मया सहितः ॥ २१५ ॥
[6]इत्थं निगदितवन्तं सुहृदुत्तरलाभलालसात्मानम् ।
ऊचे सुन्दरसेनो लज्जित इव सहचरो वचनम् ॥ २१६ ॥
अभ्यर्थनानुबन्धो लज्जाकर एव मादृशां किं तु ।
आकर्णय [7]कथयामः पथिकानां यानि दुःखानि ॥ २१७ ॥
कर्पटकावृतमूर्तिर्दूराध्वपरिश्रमावसितशक्तिः ।
पांसूत्करधूसरितो दिनावसाने प्रतिश्रयाकाङ्क्षी ॥ २१८ ॥
मातर्भगिनि दया कुरु मा नैवं निष्ठुरा भव तवापि ।
कार्यवशेन गृहेभ्यो निर्यान्ति भ्रातरश्च पुत्राश्च ॥ २१९ ॥

---

१. 'कथानार' इति पा०. २. 'रहिताः' इति पा०. ३. [illegible] 'विन्यासान्' इति पा०. ४. 'गुरोर्[illegible]' [illegible] इति पा०. ५. '[illegible]' इति पा०. ६. 'लाभरन्ध्राणि' इति पा०. ७. 'कथयामि न' इति पा०.

पितृतर्पणपराके खड्गानां न सौभरीं च ।
त्रुटनं मेखलिकानां नष्टकर्णे नो ग्लानिर्गर्भे ॥ १९७ ॥
श्रुतिभेदेषु निपातो नो निर्भागागमन्युना कश्चित् ।
तेजस्विना हविर्भुजि न शमीकरतेषु मुनिदेहेषु ॥ १९८ ॥
जरतामेव स्खलनं ऊनामेवापस्फुरणम् ।
यजनामेव सँमिद्भिर्निरेणाजिन एव कृष्णसंपर्कः ॥ १९९ ॥
तस्याभूदाकल्पकल्पोद्धारितपभद्रस्य सुत एकः ।
नाम्ना सुन्दरसेनः कच इव वैनसामग्रीगम्य ॥ २०० ॥
पशुपतिनयनहुताशनभसितमनभार्गे यं वपुष्मन्तम् ।
अपरमिव कुसुमचापं रतिरतये निर्ममे धात्रा ॥ २०१ ॥
तिष्ठन्तु तावदन्याः कुलललना यस्य रूपमवलोक्य ।
सापि महामुनिदयिता कृच्छ्रेण ररक्ष चारित्रम् ॥ २०२ ॥
कलधौतफलकशोभां बिभ्राणं यस्य पृथुतर वक्षः ।
दृष्ट्वा चिराय लक्ष्मीर्हरिहृदये दुःस्थितिं [8]मेने ॥ २०३ ॥
[9]कथमार्द्रता दिनकृत शशिशकलैरथ कृतः कथं व्यथकः ।
इत्थं यमीक्षमाणो निर्णयमगमन्न कामिनीसार्थः ॥ २०४ ॥
यो जग्राह हिमांशोः प्रसन्नमूर्तित्वमचलतः स्थैर्यम् ।
जलधरत उन्नतत्वं गाम्भीर्यं यादसां पत्युः ॥ २०५ ॥
यो विनयस्य निवासो वैदग्ध्यस्याश्रयः स्थितेः स्थानम् ।
प्रि[10]यंवाचामायतनं निकेतनं साधुचरितस्य ॥ २०६ ॥
यो मदनः प्रमदानां तुहिनकरः साधुकुमुदखण्डस्य ।
निकषोपलो गुणानां मार्गतरुः पथिकलोकस्य ॥ २०७ ॥

---

१. गण्डकाख्यप्राणिविशेषशृङ्गनिर्मितपात्रेण पितृतर्पणं कुर्वन्ति २. 'विभागज...तमन्यूनाम्' इति पा०. ३. 'पठताम्' इति पा०. ४. एधसां युद्धाना चाभिलाप... ५. बृहस्पतेः पुत्रः कचः. ६. अरुन्धत्यनसूया वा. ७. 'शकलशोभाम्' इति पा... ८. 'मनुते' इति पा०. ९. 'कथमीदृग्यदि न कृतः' इति पा०. १० 'प्रियवचसाम्...' इति पा०.

किं वयमुत्पाद्य गृहं प्रातर्गन्तार ईदृगेव रातम्।
भवति निवासो यस्मिन्निज इव पथिकाः प्रयान्ति विश्रामम्॥ २२०॥
अद्य रजनीं नयामो यथाकथंचित्तवाश्रमे मातः।
अस्तं गतो विवस्वान्वद संप्रति कुत्र गच्छाम'॥ २२१॥
इति वहुविधदीनवचाः प्रतिगेहद्वारदेशमधितिष्ठन्।
निर्भर्त्स्यते वराको गृहिणीभिरिदं वदन्तीभिः॥ २२२॥
न स्थित इह गेहपतिः किं रटसि वृथा प्रयाहि देवकुलम्।
कथितेऽपि नापगच्छति पश्य मनुष्यस्य निर्बन्धम्॥ २२३॥
अथ यदि कथंचिदपरः पुनः पुनर्याचितो गृहस्वामी।
निर्दिशति सावधीरणमत्र स्वपिहीति जीर्णगृहकोणे॥ २२४॥
तत्र कलहायमाना तिष्ठति गृहिणी विभावरीं सकलाम्।
अज्ञाताय किमर्थं वासो दत्तस्त्वयेति सह भर्त्रा॥ २२५॥
ईदृगयं सरलात्मा किं कुर्मो भगिनि तावको भर्ता।
स्थास्यसि गेहेऽवहिता भ्रमन्ति खलु वञ्चका एवम्॥ २२६॥
इति भाजनादियाच्ञां वुद्धौ विनिधाय निकटवर्तिनो गेहात्।
नारीजनः समेत्य ब्रूते तामाप्तभावेन॥ २२७॥ (युग्मम्)
गृहशतमधिकमटित्वा कलमकुलत्थाणुचणमसूरादि।
एकीभूतं भुङ्क्ते क्षुधोपतप्तोऽध्वगो भैक्षम्॥ २२८॥
परवशमशनं वसुधा शयनीयं सुरनिकेतनं सद्म।
पथिकस्य विधिः कृतवानुपधानकमिष्टिकाखण्डम्॥ २२९॥
इति निगदितवति तस्मिन्सुन्दरसेनस्य चोत्तरावसरे।
इयमुपगीता गीतिः केनापि कथाप्रसङ्गेन॥ २३०॥
'निजवरभवनं सुरगृहमुर्वीतलमतिमनोहरं शयनम्।
कदशनममृतमभीप्सितकार्यैकनिविष्टचेतसां पुंसाम्॥ २३१॥'

१. 'स्वयम्' इति पा०. २. 'इह गृहे वसतिम्' इति पा०. ३. 'यथाकथंचिद्ददाशु हे मातः' इति पा०. ४. 'शीर्णे' इति पा०. ५. 'प्रहरम्' इति पा० ६. 'भोजनादि' इति पा०. ७. 'निकटवर्तिगृहात्' इति पा०. ८, 'नारी समभ्युपेता' इति पा०.

अवलम्ब्य[1] निरवलम्बनगम्भरमार्गे पतंगतुरगाणाम् ।
अयमवनिधरो गन्ये विश्रान्त्यै वेधसा निहितः ॥ २४३ ॥
इममाश्रित्य हिमांशोरोषधयः [2]संनिकर्षमुपयाताः ।
प्रत्यासत्तिः प्रभुणा प्रायोऽनुग्राहकवशेन ॥ २४४ ॥
सेक्तुमिवाशाकरिणो विसृजत्ययमवनिभरणपरिखिन्नान् ।
निर्झरसलिलकणौघान्भवति हि सौहार्दमेकैककार्याणाम् ॥ २४५ ॥
हारीताहितशोभो[4] मुदितशुको व्यासयोगरमणीयः ।
विश्रान्तभरद्वाजः समतामयमेति मुनिनिवासस्य ॥ २४६ ॥
अस्मिन्नि.सङ्गा[5] अपि परलोकप्राप्त्युपायकृतयत्नाः ।
गन्धवहभोजना अपि न हिंसकाः फलभुजोऽपि न प्लवगाः ॥ २४७ ॥
शुभकर्मैकरता[7] अपि षट्कर्मण्यायत्ता अपि स्ववशाः ।
अनभिमतरौद्रचरिताः श्रितप्रिया अपि वसन्ति शमनिरताः २४८ (कुलकम्)
मूर्तिरिव शिशिररश्मेर्हरिणवती सप्तपत्त्रकृतशोभा[8] ।
सरणिरिव चण्डभासः[9] पलाशिनी यातुधानजायेव ॥ २४९ ॥
सोत्कण्ठेव समदना वासकसज्जेव कृततिलकशोभा ।
बहुहरिपीलुसनाथा[10] नरनाथद्वारभूमिरिव ॥ २५० ॥
अर्जुनबाणव्रातैः[11] कुरुनाथवरूथिनीव संच्छन्ना ।
ऋक्षसहस्रोपचिता[12] लक्ष्मीरिव गगनदेशस्य ॥ २५१ ॥
ध्वजिनीव दानवानां मिष्टकसमधिष्ठिता[13](?) त्रियामेव ।
उद्यातरोहिणीका रम्येयमुपत्यका भाति ॥ २५२ ॥ (कुलकम्)

१. 'अवगम्य' इति पा० २. 'सनिधानम्' इति पा०. ३ यतोऽयमप्यवनीधर इति भाव. ४. हारीतशुकभरद्वाजाः पक्षिविशेषाः, व्यासो विस्तारः; (पक्षे) हारीतशुकव्यासभरद्वाजाख्या मुनयः प्रसिद्धा एव. ५. 'नि.शङ्का' इति पा०. ६ 'फलभुजोऽपि शमनिरताः' इति पा०. ७. इयमार्या पुस्तकान्तरे नास्ति. ८. सूर्यस्य वाहनभूतैः सप्ताश्वैः कृतशोभा, (पक्षे) सप्तपत्रो वृक्षविशेषः. ९. सूर्यस्य. 'चण्डभानो' इति पा० १०. हरिरश्व, पीलुर्हस्ती; (पक्षे) हरिर्वानरः, पीलुर्वृक्षविशेषः. ११ अर्जुनबाणौ वृक्षविशेषौ तत्समूहैः. १२. ऋक्षाणि नक्षत्राणि; (पक्षे) ऋक्षा भल्लूकाः. १३. 'स्पष्टाङ्क-' इति, 'अक्षाङ्क-' इति च पा०.

इति दर्शयति यस्मै सुन्दरसंगे न पश्यति प्रीत्या ।
स्वप्नान्तोपगता गीतिरियं केनचिद्गीता ॥ २५३ ॥
'अतिरागिजनाकृष्टं पृष्ठं ये नार्बुदस्य पश्यन्ति ।
वसुविषयपरिभ्रमणं मन्ये क्लेशाय केवलं तेषाम् ॥ २५४ ॥
आकर्ण्य च स बभाषे महात्मनानेन युक्तमुपगीतम् ।
शिखरिशिरः पश्यामो वयमस्य रम्य सगारका ॥ २५५ ॥
अथ गिरिवरमारूढो विलोकयन्विविधविबुधभवनानि ।
वापीरुद्यानभुवः सरांसि सरितश्चचार विस्मेरः ॥ २५६ ॥
अचिराभामिव विघनां ज्योत्स्नामिव कुमुदबन्धुना विकलाम् ।
रतिमिव मन्मथरहितां श्रियमिव हरिवक्षसः पतिताम् ॥ २५७ ॥
[2]हस्त्वोल्कं विधातु(?) सारं सकलस्य जन्तुजातस्य ।
दृष्टान्तं रम्याणां [3]शस्त्रं संकल्पजन्मनो जैत्रम् ॥ २५८ ॥
[4]विकसितकुसुमसमृद्धिं [5]शृङ्गाररसापगैककलहंसीम् ।
लीलापल्लववल्लीं व्रतिनागवधानवर्मणां भल्लीम् ॥ २५९ ॥
विचरन्तुपवनमण्डपपुष्पप्रकराभिरामभूपृष्ठे ।
रममाणां सह सख्या ललनामालोकयामास ॥ २६० ॥ (कुलकम्)
अवलोकयतस्तस्य स्मरसायकवेध्यतामुपगतस्य ।
[7]इदमभवन्मनसि चिरं विस्मयभारा[9]भिभूयमानस्य ॥ २६१ ॥
केदं खलु विश्वसृजः कौशलमत्यद्भुतं [10]जातम् ।
येन विरुद्धानामपि घटितैकत्र स्थितिस्तथाहीयम् ॥ २६२ ॥
ललितवपु[11]र्निर्दोषा स्फुरदुज्ज्वलतारकाभिरामा च ।
निर्वाच्यवदनकमला जितवीणा [12]क्वणितवाणी च ॥ २६३ ॥

---

१ 'जातविस्मेरः' इति पा०. २. 'हस्तोच्चयो' इति, 'अस्तौच्चये' इति च पा०. ३. 'अस्त्रम्' इति पा०. ४. 'विलसित–' इति पा०. ५. 'शृङ्गारसरोवरैक–' इति पा०. ६ 'पुष्प' इति पा०. ७ 'इयम्' इति पा०. ८. 'आसीत्' इति पा०. ९. 'भावाभिभूतस्य' इति पा०. १०. 'समुपजातम्' इति पा०. ११. 'अनिर्दोषा' इति पा० १२ 'कणितवाणी' इति पा०.

प्रकटितविभ्रम[illegible]नितम्बशोभा [illegible] ।
उन्नतपयोधरा [illegible] ॥ २६४ ॥
अभिमतगुण[illegible] ।
[illegible]शोभा च ॥ २६५ ॥
आनिर्भरस्तनुरागो [illegible] ।
सापि बभूव मृगाक्षी [illegible] कुसुमचापस्य ॥ २६६ ॥
तरुमूल[illegible] ।
तस्या गात्रलता[illegible] ॥ २६७ ॥
सैवोपनतरागवृद्धिमभिलेभे क्षणे [illegible] ।
तां व्यथयितुमारेभे [illegible] ॥ २६८ ॥
गात्रसिरासंभिन्न प्रस्वेदजल निर्गमो तस्या ।
अन्तर्ज्वलितमनोभवहव्यभुजा [illegible]मानेभ्य ॥ २६९ ॥
कुसुमशरजालपतिता मुहुर्मुहुर्विदधती विवृतानि ।
अनिमेषं पश्यन्ती मत्स्यवधूमनुचकार सा तन्वी ॥ २७० ॥
स्तब्धतनुं सोत्कम्पा पुलकवती स्वेदिनी सति श्यामाम् ।
विदधे तामसमशरः क्रीडति हि शठो विशिष्टमासाद्य ॥ २७१ ॥
उच्छ्वासैरुल्लसनं कुचयुगले सौष्ठवं विलसितानि ।
अभिलषितेन प्रेम्णा स्निग्धं वचनं मनोहारि ॥ २७२ ॥
अनुरक्तया वैचनरुचिं वचसि च गमने च साध्वसस्खलनम् ।
तस्या मदनः कुर्वन्नुपनिन्ये चारुतामवधिम् ॥ २७३ ॥ (युग्मम्)
पार्श्वगतेऽपि प्रेयसि कामशरासारताड्यमानापि ।
न शशाक साभिधातुं चित्तगतं प्रणयभङ्गतो भीतौ ॥ २७४ ॥
अथ विदितचित्तवृत्तिः सक्तदृशं प्रियतमे समाकृष्य ।
मदनेन दह्यमाना विहसितविशदं जगाद तामाली ॥ २७५ ॥

---

१. 'कलावदाता' इति पा०. २. 'चरणरचनशोभा च' इति पा०. ३. 'आसितायाः' इति पा०. ४. 'प्राप्य' इति पा० ५. प्रभवनन्यम्' इति पा०. ६. 'गात्रसरसेन्धनेभ्यः' इति पा०. ७. 'विलासानाम्' इति पा०. ८. 'स्निग्धत्व चक्षुषो' इति पा०. ९. 'वदनरुचिम्' इति पा०. १०. 'अधिकाम्' इति पा०. ११. 'भीत्या' इति पा०.

अयि हारलते संहर हरसुतकृतिदग्धदेहसंक्षोभम् ।
सद्भावजानुरक्तिर्नहि रम्या पण्यनारीणाम् ॥ २७६ ॥
अवधीरय धनविफलं कुरु गौरवमकृतासंपदः पुंसः ।
अस्मादृशां हि मुग्धे धनसिद्ध्यै रूपनिर्माणम् ॥ २७७ ॥
अभिरामेऽभिनिवेशं विदधाना विविधलाभनिरपेक्षा ।
उपहस्यसे सुमध्ये विदग्धवाराङ्गनापारैः ॥ २७८ ॥
येषां श्लाघ्यं यौवनमभिमुखतामुपगतो विधिर्येषाम् ।
फलितं येषां सुकृतैर्जीवितसुखितार्थिता येषाम् ॥ २७९ ॥
तेऽवश्यं स्वयमेव त्वामनुबध्नन्ति मदनशरभिन्नाः ।
नहि मधुलिहः कृशोदरि मृग्यन्ते चूतमञ्जर्या ॥२८०॥(युगलकम्)
इति गदितवतीमाली कामशरासारभिन्नसर्वाङ्गी ।
अव्यक्तास्खलिताक्षरमूचे कृच्छ्रेण हारलता ॥ २८१ ॥
सखि कुरु तावद्यत्नं पटुतरमतिवेदनाप्रतीकारे ।
क्रोडीकृता विपत्त्या न भवन्त्युपदेशयोग्या हि ॥ २८२ ॥
अस्वायत्तः प्रेयान्मृदुपवनः सुरभिमास उद्यानम् ।
इयती खलु सामग्री भवति क्षीणायुषामेव ॥ २८३ ॥
मत्वा मदनाशीविषविषवेगाकुलितविग्रहामालीम् ।
समुपेत्य शशिप्रभया पौरंदरिरभिदधे कृतप्रणतिः ॥ २८४ ॥
यदि नाम रुणद्धि गिरं गणिकाभावोपजनितवैलक्ष्यम् ।
तदपि कथनीयमेव स्निग्धापदि नहि निरूप्यते युक्तम् ॥ २८५ ॥
एतावति संसारे परिगणिता एव ते सुजनाः ।
आपन्नपरित्राणे व्याकुलमनसः स्फुरन्ति ये बुद्धौ ॥ २८६ ॥

---

१. 'पण्यम्' इति पा०. २ 'विनिवेशम्' इति पा०. ३. 'मधुलेहाः सुन्दरि' इति पा० ४. 'छिन्नसर्वाङ्गी' इति पा०. ५. 'वहुनतम्' इति पा०. ६. 'इयमियती' इति पा० ७ सुन्दरसेन इत्यर्थः. ८. 'कथितव्यम्' इति पा०. ९. 'सुजन्मानः' इति पा० १०. 'आपत्सु परित्राणव्याकुल–' इति, 'आपन्नपरित्राणे कोमल–' इति च पा०.

६

यस्मिन्नेव मुहूर्ते यदवधि दृष्टोऽसि मे सख्या ।
तत एवारभ्य गता विधेयतां दग्धमदनस्य ॥ २८७ ॥
रोमोद्गमसंनहनं भित्त्वान्तर्विग्रहं परापतिताः ।
तस्या मानससंभवकोदण्डविनिर्गता इषवः ॥ २८८ ॥
किं वा वदतु वराकी कुत्र समाश्वसितु यातु कं शरणम् ।
पीडयति भृशं यस्यान्नित्यं शुचिदक्षिणो मृदुः पवनः ॥ २८९ ॥
वचसि गते गद्गदतामुज्झितमौनव्रताश्चिराय पिकाः ।
दृष्ट्वा व्यथयन्ति सखीं जातावसरा निरर्गलं विरुतैः ॥ २९० ॥
स्खलिताकुलिते गमने तन्वङ्ग्या अगणितश्रमा हंसाः ।
सुचिराल्लब्धावसराः कुर्वन्ति गतागतानि परितुष्टाः ॥ २९१ ॥
उष्णोच्छ्वसितसमीपे विदह्यमानोऽपि मधुकरस्तस्याः ।
अलककुसुमं न मुञ्चति कृच्छ्रेष्वपि दुस्त्यजा विषयाः ॥ २९२ ॥
नो वारयति तथा मां सांप्रतमिति कथयतीव मधुलेहः ।
निःसहवपुषः कर्णे श्रुतिपूरकपुष्पसंगतो गुञ्जन् ॥ २९३ ॥
प्रशिथिलभुजलतिकायास्तस्याः पतितस्य हेमकटकस्य ।
यत्प्रापणं पृथिव्यास्तस्मिन्खलु मुक्तहस्तता हेतुः ॥ २९४ ॥
रशनागुणेन विगलितमेकपदे तन्नितम्बतश्चित्रम् ।
पतनाय नियतमथवा निषेवणं गुरुकलत्रस्य ॥ २९५ ॥
अङ्गीकृत्य मनोभवमुरसि तथा लालितोऽपि हतहारः ।
तापयति सखीं तत्क्षणमन्तर्भिन्नात्कुतः कुशलम् ॥ २९६ ॥
वक्षसि तत्स्वेदजलं कज्जलमलिनाश्रुवारिणा मिश्रम् ।
कुचतटपतितं तस्याः प्रयागसंभेदसलिलमनुकुरुते ॥ २९७ ॥
पिकरुतमलयसमीरणसुमनःस्मरभृङ्गदहनपरिकलिता ।
पञ्चतपश्चरति भवत्परिरम्भणसौख्यलम्पटा बाला ॥ २९८ ॥

१. 'अस्मिन्' इति पा०. २. 'मुहूर्ते चक्षुर्विषयोऽसि मम सख्या' इति पा०. ३. 'तस्याम्' इति पा०. ४. 'किं विदधातु' इति पा०. ५. 'यस्या नित्यशुचिर्दक्षिण पवनः' इति पा०. ६. 'परपुष्टाः' इति पा० ७. 'यथा' इति पा०. ८. 'यस्मिन्' इति पा०. ९. 'भिन्नार्जवः' इति पा०. १०. संभेदो नदीसंगम इत्यर्थः.

न परापतति वराकी दशमीं यावन्मनोभवावस्थाम् ।
त्रायस्व सुभग तावच्छरणागतरक्षणव्रतं महताम् ॥ १९९ ॥
अथ तद्वचसि कृतादरमुत्कूलमनोभवं समवधार्य ।
अवगीतिभीतचेता ऊचे गुणपालितः सुहृदम् ॥ २०० ॥
यद्यपि मारप्रसरो दुर्वारः प्राणिनां नवे वयसि ।
चिन्त्यं तदपि विवेकिभिरवसानं वारयोषितां प्रेम्णः ॥ २०१ ॥
वारस्त्रीणां विभ्रमरागप्रेमाभिलाषमदनरुजः ।
सहवृद्धिक्षयभाजः प्रख्याताः संपदः सुहृदः ॥ २०२ ॥
ताभिरवदातजन्मा करोति सङ्गं कथं यासाम् ।
क्षणदृष्टोऽपि प्रणयी रूढप्रणयोऽपि जन्मनोऽपूर्वः ॥ २०३ ॥
प्रद्युम्नः प्रद्युम्नो विरूपकः खलु विरूपकः सततम् ।
सुस्निग्धः सुस्निग्धो रूक्षो रूक्षस्तु गणिकानाम् ॥ २०४ ॥
*यासां जघनावरणं परकौतुकवृद्धये न तु त्रपया ।
उज्ज्वलवेषे रचना कामिजनाकृष्टये न तु स्थितये ॥ २०५ ॥
मांसरसाभ्यवहारः पुरुषाहतिपीडया न तु स्पृहया ।
आलेख्यादौ व्यसनं वैदग्ध्यख्यातये न तु विनोदाय ॥ २०६ ॥
रागोऽधरे न चेतसि सरलत्वं भुजलतासु न प्रकृतौ ।
कुचभारेषु समुन्नतिराचरणे नाभिनन्दिते नङ्गि ॥ २०७ ॥
स्तनस्थलेषु गौरवमाकृष्टघनेषु नो कुलीनेषु ।
चलत्वं गमनविधौ नो मानधनवचनविधेयेषु ॥ २०८ ॥
वर्णविशेषापेक्षा प्रसाधने नो रतिप्रबन्धेषु ।
लोहे मदनानन्दो नो पुरुषविशेषसंभोगे ॥ २०९ ॥
या कल्येऽपि सरागा [illegible] ।
[illegible] ॥ २१० ॥

[illegible]

सेवाम्बुधिमथिता [illegible] ।
[illegible] ॥ २११ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ २१२ ॥
न [illegible] ।
कंदर्पदीपिका अपि [illegible] ॥ २१३ ॥
उज्झितगुणयोगा अपि [illegible] ।
[illegible] ॥ २१४ ॥
मेरुमहीभरभुज इव [illegible] ।
नीतय इव भूमिभृतां सुपरि[illegible] ॥ २१५ ॥
बहुमित्रकरनिदारणलब्धाभ्युदयाः सरोरुहिण्य इव ।
डाकिन्य इव च रक्तव्याकर्षणकौशलोपेताः ॥ २१६ ॥
प्रतिपुरुषं संनिहिताः कृत्यपरा विविधकरणकोपचिताः ।
बहुलार्थग्राहिण्यः प्रकृतय इव दुर्ग्रहा गणिकाः ॥२१७॥ (अर्थचतुष्टयमत्र
सादरमाकृष्य चिरं कुसुमस्तबकं च नरविशेषं च ।
रिक्तीकर्तुं निपुणाः क्षुद्राः क्षुद्राश्च चुम्बन्ति ॥ २१८ ॥
परमार्थकठोरा अपि विषयगतं लोहकं मनुष्यं च ।
चुम्बकपाषाणशिला रूपाजीवाश्च कर्षन्ति ॥ २१९ ॥
पुरुषाक्रान्ताः सततं कृत्रिमशृङ्गाररागरमणीयाः ।
आहन्यमानजघनाः करेणवो वारयोषाश्च ॥ २२० ॥
उचितगुणोत्क्षिप्ता अपि पुरतोऽपि निवेशिते सुवर्णलेवे ।
झगिति पतन्ति मुखेन प्रकटप्रमदा यथा च तुलाः ॥ २२१ ॥

---

१. 'अनार्द्रता' इति पा०. २. जघनचपला आर्या, छन्दोभेद इत्यर्थः ३ 'भुजगदशनकृतवेदनाभिज्ञा.' इति पा०. ४. हिरण्य सुवर्णम्, कशिपुस्त्वग्नमाच्छादनमित्यर्थः ५. 'विविधविकरणोपेताः' इति पा०. ६. 'अर्धचतुष्टयवाचिनीयमार्या' इति पा० ७. 'आश्लिष्य' इति पा०. ८. मधुमक्षिका इत्यर्थः. ९. वेश्या इत्यर्थः १०. लोहमिव पुरुषम्. ११. 'चये' इति पा०. १२. 'कलाधिकाश्च तुला' इति पा०.

खेदाम्बुकणोपचिता नै चार्द्रता निजनिवासगनसश्च ।
आविष्कृतवेपथवो वज्रोपलसारकठिनाश्च ॥ ३११ ॥
जघनचपला अनार्याः परभृतयः कृतकनेत्ररागाश्च ।
सर्वाङ्गार्पणदक्षा असमर्पितहृदयदेशाश्च ॥ ३१२ ॥
न कुलसमुत्पन्ना अपि भुजंगदर्शनसुवेदनाभिज्ञाः ।
कंदर्पदीपिका अपि रहिताः स्नेहप्रसङ्गेन ॥ ३१३ ॥
उज्झितवृषयोगा अपि रतिसमये नरविशेषनिरपेक्षाः ।
कृष्णैकाभिरता अपि हिरैण्यकशिपुप्रियाः सततम् ॥ ३१
मेरुमहीधरभुव इव किंपुरुषसहस्रसेवितनितम्बाः ।
नीतय इव भूमिभृतां सुपरिहृतानर्थसंयोगाः ॥ ३१५ ॥
वहुमित्रकरविदारणलब्धाभ्युदयाः सरोरुहिण्य इव ।
डाकिन्य इव च रक्तव्याकर्षणकौशलोपेताः ॥ ३१६ ॥
प्रतिपुरुषं संनिहिताः कृत्यपरा विविधैकरणकोपचिताः ।
वहुलार्थग्राहिण्यः प्रकृतय इव दुर्ग्रहा गणिकाः ॥३१७॥ (अर्थ-
सादरमाँकृष्य चिरं कुसुमस्तवकं च नरविशेषं च ।
रिक्तीकर्तुं निपुणाः क्षुद्राः क्षुद्राश्च चुम्बन्ति ॥ ३१८
परमार्थकठोरा अपि विषयगतं लोहकं मनुष्यं च ।
चुम्बकपाषाणशिला रूपाजीवाश्च कर्षन्ति ॥ ३१९ ॥
पुरुषाक्रान्ताः सततं कृत्रिमशृङ्गाररागरमणीयाः ।
आहन्यमानजघनाः करेणवो वारयोषाश्च ॥ ३२० ॥
उचितगुणोत्क्षिप्ता अपि पुरतोऽपि निवेशिते सुवर्णलवे
झगिति पतन्ति मुखेन प्रकटप्रमदा यथा च तुलाः ॥

१. 'अनार्द्रता' इति पा०. २. जघनचपला आर्या, छन्दोभेद इत्यर्थ
... .' इति पा०. ४. हिरण्य सुवर्णम्, कशिपुस्त्वन्नमा
५. 'विविधविकरणोपेताः' इति पा०. ६. 'अर्थचतुष्टयवाचिनीयमा
७. 'आश्लिष्य' इति पा०. ८. मधुमक्षिका इत्यर्थः. ९. वेश्या इत्यर्थ
मिव पुरुषम्. ११. 'चये' इति पा०. १२. 'कलाधिकाश्च तुला.' इति

बहिरुपपादितशोभा अन्तस्तुच्छाः स्वभावतः कठिनाः ।
वेश्याः समुद्गिका इव क्वणन्ति यन्त्रप्रयोगेण ॥ ३२२ ॥
बध्नन्ति येऽनुरागं दैवहतास्तासु वारवनितासु ।
ते निःसरन्ति नियतं पाणिद्वयमग्रतः कृत्वा ॥ ३२३ ॥
इदमुपदिशति वयस्ये सुन्दरसेने च मन्मथव्यथिते ।
प्रस्तावादुपगातुं गीतित्रयमभ्यधायि केनापि ॥ ३२४ ॥
तरुणीं रमणीयाकृतिमुपनीतां स्मृतिभुवा वशीकृत्य ।
परिहरति यो जडात्मा प्रथमोऽसौ नालिको विना भ्रान्तिम् ॥ ३२५ ॥
इदमेव हि जन्मफलं जीवितफलमेतदेव यत्पुंसाम् ।
लडहनितम्बवतीजनसंभोगसुखेन याति तारुण्यम् ॥ ३२६ ॥
सुमनोमार्गणदहनज्वालावलिदह्यमानसर्वाङ्गाः ।
प्रदलम्बेनप्रवणा. प्रमदा' स्पृहयन्ति नाल्पपुण्येभ्यः ॥ ३२७ ॥'
एवमुपश्रुत्य वचः समुवाच पुरंदरात्मजः सुहृदम् ।
ननु हृदयादिव कृष्ट्वा गीतमिदं साधुनानेन ॥ ३२८ ॥
तदनुतापकविकलां हारलतां हरिणशावतरलाक्षीम् ।
आश्वासयितुं यामो गुणपालित किं विकल्पितैर्बहुभिः ॥ ३२९ ॥
अथ तत्र कापि गणिका गणयन्ती परिचितं हृतद्रविणम् ।
प्रविशन्तमेव मन्दिरमीर्ष्याव्याजेन निररोध ॥ ३३० ॥
कापिद्रुक्कदत्त पुञ्जीकृतजीर्णवसनमवलोक्य ।
वेश्या विषीदति स्म क्षपाक्षये सर्वकर्तव्या ॥ ३३१ ॥
ऐन्द्रस्तुला पतितं दृष्ट्वा मनन्लपिटनेत्रौ ।
स्खलिता रवा सुविम्बा स्मार अनेन पतिता ॥ ३३२ ॥

[illegible]

सुमनः कुङ्कुमवासः सज्जीकुरु किमिति तिष्ठसि विचिन्तः ।
अद्य तव दयितिकायाः किंजल्कक नर्तनावसरः ॥ ३४५ ॥
यदि नाम पञ्चदिवसांस्त्वयि कुरुते प्रेम धनलवं दृष्ट्वा ।
तदपि न रागवती सा कंदर्पक किं वृथा गर्वः ॥ ३४६ ॥
जीवन्नेव विलासक परिहर दूरेण मूढ हरिसेनाम् ।
बद्धावेशस्तस्यां व्यापृतपुत्रो महाविषमः ॥ ३४७ ॥
केसरया क्षणदत्तं कृत्वांशुकमुपरि कामिजालस्य ।
स्तब्धग्रीवं भ्रमतश्चन्द्रोदय पश्य माहात्म्यम् ॥ ३४८ ॥
कौमारकं विहन्तुं रतिसमये मदनसेनायाः ।
इच्छामि किं तु तस्या मात्रातीव प्रसारितं वदनम् ॥ ३४९ ॥
विभ्रम कियतस्तपसः फलमेतद्यदुपभुज्यते मदिरा ।
स्वकरेण पीतशेषा मदघूर्णित मदनसेनया दत्ता ॥ ३५० ॥
कुवलयमालानिलयो लीलोदय किमिति संप्रति त्यक्तः ।
किं विदधासि तस्मिन्भ्रातर्दास्या विना मूल्यम् ॥ ३५१ ॥
क्षपिताशेषविभूतेरिन्दीवरकस्य यामिनी याति ।
संवाहयतः संप्रति मञ्जीरक तिलकमञ्जरीचरणौ ॥ ३५२ ॥
अद्यापि बालभावं निखिलं न जहाति बालिका तदपि ।
प्रौढिम्ना मकरन्दक सकलां ललनामधः कुरुते ॥ ३५३ ॥
कुले गत्वा वक्ष्यसि तं निर्दयचित्रनर्तनाचार्यम् ।
हारा सुकुमारतनुः किमियं संमर्दकाग्निता भवता ॥ ३५४ ॥
निःसारोऽभिनिवेशः शुकशावकपाठने कुन्तदेऽपि ।
तिष्ठति बहिरप्रविष्टः प्रतीक्षमाणस्तव प्रेयान् ॥ ३५५ ॥
वीणावादनखिन्ना पतिता [illegible] ।
[illegible] त्वरितं [illegible] ॥ ३५६ ॥

१. [illegible] २. [illegible] ३. [illegible]
४. [illegible] ५. [illegible] ६. [illegible]
[illegible] ७. [illegible] ८. [illegible]

सुमनः कुङ्कुमवासः सज्जीकुरु किमिति तिष्ठसि विचिन्तः ।
अद्य तव दयितिकायाः किंजल्कक नर्तनावसरः ॥ ३४५ ॥
यदि नाम पञ्चदिवसांस्त्वयि कुरुते प्रेम धनलवं दृष्ट्वा ।
तदपि न रागवती सा कंदर्पक किं वृथा गर्वं ॥ ३४६ ॥
जीवन्नेव विलासक परिहर दूरेण मूढ हरिसेनाम् ।
बद्धावेशस्तस्यां व्याप्तपुत्रो महाविपन्नः ॥ ३४७ ॥
केसरया क्षणदत्तं कृत्वांशुकमुपरि कानिजालस्य ।
लब्धग्रीवं भ्रमतश्चन्द्रोदय पश्य माहात्म्यम् ॥ ३४८ ॥
कौनारक विहेन्तुं रतिसमये मदनसेनायाः ।
इच्छामि किं तु तस्या मात्रातीव प्रसारितं वदनम् ॥ ३४९ ॥
विभ्रम कियतस्तपसः फलमेतद्यदुपभुज्यते मदिरा ।
स्वकरेण पीतशेषा मदघूर्णित मदनसेनया दत्ता ॥ ३५० ॥
कुवलयमालानिलयो लीलोदय किमिति संप्रति त्यक्तः ।
किं विदधानस्तस्मिन्भ्रातर्दोस्या विना मूल्यम् ॥ ३५१ ॥
क्षपिताशेषविभूतेरिन्दीवरकस्य यामिनी याति ।
संवाहयतः संप्रति मञ्जीरक तिलकमञ्जरीचरणौ ॥ ३५२ ॥
अद्यापि बालभावं निखिलं न जहाति बालिका तदपि ।
प्रौढिम्ना मकरन्दक सकलां स्तननाथ कुरुते ॥ ३५३ ॥
कुञ्जे गत्वा पश्यसि तं निर्दयविघनर्तनाचार्यम् ।
हारा सुकुमारतनुः किमियं संमर्दकारिणा भवतम् ॥ ३५४ ॥
निःसारोऽभिनिवेशः शुकशावकपाठने हरतयेवि ।
तिष्ठति बहिरुपविष्टः प्रतीक्षमाणोऽवसर वेश्याम् ॥ ३५५ ॥
वीणावादनलिना पतितास्ते कालमदनवदके ।
उत्थापनतां त्वरितं स्मारणीया ॥ ३५६ ॥

सुमनः कुङ्कुमवासः सज्जीकुरु किमिति तिष्ठसि विचिन्तः ।
अद्य तव दयितिकायाः किंजल्कक नर्तनावसरः ॥ ३४५ ॥
यदि नाम पञ्चदिवसांस्त्वयि कुरुते प्रेम धनलवं दृष्ट्वा ।
तदपि न रागवती सा कंदर्पक किं वृथा गर्वः ॥ ३४६ ॥
जीवन्नेव विलासक परिहर दूरेण मूढ हरिसेनाम् ।
बद्धावेशस्तस्यां व्यापृतपुत्रो महाविषम ॥ ३४७ ॥
केसरया क्षणदत्तं कृत्वांशुकमुपरि कामिजालस्य ।
लब्धश्रीवं भ्रमतश्चन्द्रोदय पश्य माहात्म्यम् ॥ ३४८ ॥
कौमारक विहन्तुं रतिसमये मदनसेनायाः ।
इच्छामि किं तु तस्या मात्रातीव प्रसारितं वदनम् ॥ ३४९ ॥
विभ्रम कियतस्तपसः फलमेतद्यदुपभुज्यते मदिरा ।
स्वकरेण पीतशेषा मदघूर्णित मदनसेनया दत्ता ॥ ३५० ॥
कुवलयमालानिलयो लीलोदय किमिति संप्रति त्यक्तः ।
किं विदधानस्तस्मिन्भ्रातर्दास्या विना मूल्यम् ॥ ३५१ ॥
सुपिताशेषविभूतेरिन्दीवरकस्य यामिनी याति ।
संवाहयतः संप्रति मञ्जीरक तिलकमञ्जरीचरणौ ॥ ३५२ ॥
अद्यापि बालभावं निखिलं न जहाति बालिका तदपि ।
प्रौढिम्ना मकरन्दक सकला ललनाभिध कुरुते ॥ ३५३ ॥
कुञ्जे गत्वा वक्ष्यसि तं निर्दयचित्तनर्तनाचार्यम् ।
हारा सुकुमारतनुः किमियं संमर्दकारिता भवता ॥ ३५४ ॥
निःसारोऽग्निनिवेशः शुकशावकपाटने सुरतवेदिन् ।
निक्षिपति बहिरुपविष्ट प्रतीक्षमाणस्तव प्रेमाणम् ॥ ३५५ ॥
वीणावादनविद्या पतिता ... ।
उत्पादयता त्वरितं स्मरलीला [illegible] ॥ ३५६ ॥

१. 'विचिन्त' [illegible] २. [illegible] ३. [illegible]
[illegible] ५. 'विटन्द' [illegible] ६. [illegible]
[illegible] ७. [illegible] ८. [illegible]

सुविहितसमुचितसंस्थितिरवनतशिरसा प्रणम्य तत्सख्या ।
इदमभिदधेऽतिनम्रं सुन्दरसेनः शुभावसरे ॥ ३६९ ॥
प्रियदर्शन किं बहुभिः स्मरपीडनवचनचाटुसंदर्भैः ।
इयमास्ते हारलता जीवनमस्यास्त्वदायत्तम् ॥ ३७० ॥
निर्यन्त्रकेलिविशदं सहजप्रेमानुबन्धरमणीयम् ।
कार्यान्तरान्तरायैरपरिहृतं यातु यौवनं युवयोः ॥ ३७१ ॥
निर्दयमविरतवाञ्छं सत्त्वत्रपनव्यवस्थितोवरणम् ।
उपचीयमानरागं सततं भूयाद्भवत्सुरतम् ॥ ३७२ ॥
इति दत्त्वाशिषमन्तर्निर्याते परिजने तदङ्गेषु ।
विलम्भविविक्तरसो ववृधे कुसुमायुधः सुतराम् ॥३७३॥ (विशेषकम्)
यदनन्दनैर्न्यथोचितमनुरूपं यत्तथानुरागस्य ।
यद्यौवनाभिरामं यच्च फलं जीवितव्यस्य ॥ ३७४ ॥
अविनय एव विभूषणमश्लीलाचरणमेव बहुमानः ।
निःशङ्कतैव सौष्ठवमनवस्थितिरेव गौरवाधानम् ॥ ३७५ ॥
केशग्रहणमनुग्रह उपकारस्ताडनं मुदे दंशः ।
नखविलिखनमभ्युदयो दृढदेहनिपीडनं समुत्कर्षः ॥ ३७६ ॥
विगलल्लोलं चुम्बनमदयवनिष्पेषनिःस्पृहो मर्दः ।
अन्तःप्रवेशनिच्छानिर्भरपरिरम्भणं यस्मिन् ॥ ३७७ ॥
मदनैरिव विहितं रागैरिव दीप्तिमत्त्वमुपनीतम् ।
प्रेमभिरिव निस्खलितं शृङ्गारैरिव विकासमानीतम् ॥ ३७८ ॥
अप्रागल्भ्यं व्यसनं धैर्यमकार्यं विवेक उपघातः ।
दोषगणगुणो यस्मिंस्तत्सुरतं प्रस्तुतं ताभ्याम् ॥३७९॥ (कुलकम्)
आरम्भ एव तावल्लज्जालितो धगिति मनसिजो यस्मिन् ।
तस्य विशेषावस्था वक्तुमशक्याः प्रवृद्धस्य ॥ ३८० ॥

---

१. [illegible] इति पा. २. 'आदरम्' इति पा. ३. 'मन्मथैरिव' इति पा. ४ 'वत्सल' इति पा. ५ [illegible] इति पा. ६. [illegible] इति पा. ७. [illegible] इति पा.

[illegible] मुनेः [illegible] ।
नाना[illegible] ॥ ३८१ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३८२ ॥
[illegible] ।
[illegible] स्मरागमः ॥ ३८३ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ३८४ ॥
[illegible] न परम् ।
न [illegible] शक्तिः ॥३८५॥
किं रमणी रमणो[illegible] न जानीमः ।
[illegible] निपुणम् ॥ ३८६ ॥
तस्या निमीलितदृशो निःस्पन्दतनो[illegible] सुरतान्ते ।
लिङ्गेन [illegible] ॥ ३८७ ॥
श्रमजलबिन्दू[illegible] सुरतस्मरणेन जातलज्जया ।
सा शुशुभे विपरीता पर्याकुलकेशभूषणा नितराम् ॥ ३८८ ॥
निर्व्याजार्पितवपुषोर्निर्वृतिमयमेव गणयतोर्विश्वम् ।
क्षणदा विरराम तयोरक्षीणाकाङ्क्षयोरेवम् ॥ ३८९ ॥
मोहनविमर्दखिन्ना विजृम्भमाणा स्खलद्गतिर्मन्दम् ।
निद्राकषायिताक्षी हारलता वासवेश्मनो निरगात् ॥ ३९० ॥
'परिचितपार्श्वगताहं तेन समं पानभोजनं कृत्वा ।
नीता निशा कथाभिर्मोहनकार्यं च यत्किंचित् ॥ ३९१ ॥
अविदग्धः श्रमकठिनो दुर्लभयोपिद्युवा जडो विप्रः ।
अपमृत्युरुपक्रान्तः कामिव्याजेन मे रात्रौ ॥ ३९२ ॥

---

१. 'अवाप' इति पा०. २. 'प्रलम्न्यस्तायान्यम्' इति पा०. ३. 'रमणमिति न जानीमः' इति पा०. ४. 'तु प्रकाशम्' इति पा०. ५ 'अनङ्गावस्था' इति पा०. ६ 'मानेऽस्य' इति पा० ७ 'रतविरतौ' इति पा०. ८. 'दोर्बलविमर्दे' इति पा०

नेच्छाविरतिः क्षणमपि न च शक्तिर्वस्तुशून्यरतियत्नैः ।
केवलमलमद्याहं कदर्थिता वृद्धपुरुषेण ॥ ३९३ ॥

मधवशादभियोक्तरि मृतकल्पे तल्पभागमन्नायाः ।
अविरोधितनिद्राया सुखेन मे यामिनी याता ॥ ३९४ ॥

सुकुमारसंप्रयोगः पेशलवचनः सवक्रपरिहासः ।
कुशलवशेन समेतो मम सखि रमणो मनोहराकारः ॥ ३९५ ॥

पल्यङ्काङ्कनिलीन पराङ्मुखो मुक्तमन्दनिःश्वासः ।
मेघाचनया नितरां निःखेदः स्वेदसलिलसंसिक्तः ॥ ३९६ ॥

पर्यस्तवनितानङ्गोऽप्यपगतनिद्रः क्षपाक्षयाकाङ्क्षी ।
आनोपितः प्रहीणो निष्प्रतिपत्ति स्थितोऽद्य सखि मनुजः॥३९७॥(कुलकम्)

शृणु सखि कौतुकमेकं ग्रामीणककामिना यदद्य कृतम् ।
सुरतरसमीलिताक्षी मृतेति भीतेन मुक्तास्मि ॥ ३९८ ॥

अविदितदेशप्रकृतेः शठात्मकाद्दुर्विदग्धतोऽस्माभिः ।
अनुभूतो राजसुतादधि भाण्डविडम्बनावेशः ॥ ३९९ ॥

प्रियसखि लोकसमक्षं नगरप्रभुणा हठेन नीतास्मि ।
एवं तु नो कदाचिद्द्विगुणार्धप्रार्थने कृतोऽन्यायः ॥ ४०० ॥

आकर्षन्ती जघनं त्रैजसि यथा विलिखिता नखैस्तिलश ।
मन्ये तथोपभुक्ता केरलि केनापि दाक्षिणात्येन ॥ ४०१ ॥

अधरे बिन्दुः कण्ठे मणिमाला स्तनयुगे शशप्लुतकम् ।
तव सूचयन्ति केरलि कुसुमायुधशास्त्रपण्डितं रमणम् ॥ ४०२ ॥

रति भृग्वनुपसि गिरो निर्वृजनिशानिधोगमपिदानाम् ।
सोऽपि यथाक्रियमाण प्रविभातुं निर्जगान कर्तगम् ॥ ४०३ ॥

१ [illegible] इति पा०. २. 'मदादनवा' इति पा०. ३. [illegible] [illegible] पा०. ४. 'एव तु नु' इति पा०. ५ [illegible] इति पा०. ६. [illegible] [illegible]
७. [illegible] इति पा०.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ १२१ ॥

[illegible] ॥ १२२ ॥

[illegible] ॥ १२३ ॥

क [illegible] ।
क च [illegible] ॥ ५२४ ॥
क [illegible] ।
क च [illegible] ॥ ५२५ ॥

१. '[illegible]' इति पा०. २. '[illegible]' इति पा०. ३. '[illegible]' इति पा०. ४. '[illegible]' इति पा०.

क्व वषट्कारध्वानः सत्कर्मविभूषणश्रवणपूरः ।
क्व च साधारणवनितारतिमणिताकर्णनौत्सुक्यम् ॥ ४१६ ॥
क्वाचार्यप्रतनुलताताडनसंक्षोभसंभवः कम्पः ।
क्व च कुपितवारललनानिष्ठुरपादप्रहारविषहत्वम् ॥ ४१७ ॥
क्व हरिणचर्मावरणं स्मृतिशास्त्रनिवेदितं व्रतं चरतः ।
क्व च पण्यस्त्रीगात्रस्पृष्टाम्बरधारणेषु बहुमानः ॥ ४१८ ॥
समिधामेव च्छेदनमभ्यस्तं शैशवात्समारभ्य ।
शठवनिताधरखण्डन उत्पन्नं कौशलं कुतो भवतः ॥ ४१९ ॥
शुश्रूषणमेव गुरोः परिशीलितमचलचेतसा सततम् ।
कुटिलमतयो भुजिष्याः कथं त्वयाराधिता निपुणाः ॥ ४२० ॥
आम्नायपाठ एव स्फुटतरपदसौष्ठवं तव ख्यातम् ।
प्रकुपितवेश्यानुनये क्व शिक्षितं वचनचातुर्यम् ॥ ४२१ ॥
अथवा किं नियतेऽस्मिन्नवदातकुलेऽपि लब्धजन्मानः ।
मदसंस्तुता भवन्ति प्रागुपचितकर्मदोषेण ॥ ४२२ ॥
त्वयि विनिवेश्य कुटुम्बं परलोकहितार्जनैकविहितास्थः ।
स्थास्यामीति समीहितमनुदिवसं तद्विसंवदितम् ॥ ४२३ ॥
इत्यवगतलेखार्थे सुन्दरसेने विधेयसंमूढे ।
आर्यामगायदन्यः स्वावसरे गीतिपरिकलिताम् ॥ ४२४ ॥
विषयतिमिरावृताक्ष्णामन्धे पततामदृष्टमार्गाणाम् ।
पुंसां गुरुजनवचनद्रव्यशलाकाञ्जनं शरणम् ॥ ४२५ ॥
उद्वेजयति तदात्वे सुखसंशुद्धिं करोति परिणामे ।
कटुकौषधप्रयोगो गुरुनिगदितकार्यनिहुरं वचनम् ॥ ४२६ ॥
लब्ध्वा वयसोऽवसरं निजमार्गविधुरं सरागमत्वम् ।
पुनरपि नहि लिप्यन्ते निपतन्ति निमार्गे सन्तः ॥ ४२७ ॥

१ 'स्थितिं' इति पा०. २ '[illegible]' इति पा०. ३ '[illegible]' इति पा०. ४ '[illegible]' इति पा०. ५ '[illegible]' इति पा०.

निर्विण्णे निर्विण्णा मुदिते मुदिता समाकुलाकुलिते ।
प्रतिबिम्बसमा कान्ता संक्रुद्धे केवलं भीता ॥ ४४० ॥
यावद्वाञ्छितसुरतव्यायामसहाविरुद्धसंपर्का ।
चित्तानुवृत्तिकुशला पुण्यवतामेव जायते जाया ॥ ४४१ ॥
सद्भावप्रेमल····संवलयावलि · ····· · ।
ऽद्भुतोऽप्यनुबन्धो यस्य विपाकोऽप्रतीकारः ॥ ४४२ ॥ (संदानितकम्)
परुषं यदभिहितासि प्रणयरुषाशङ्कितेन नर्मणि वा ।
सुदति न तत्स्मरणीयं दुर्भाषणकीर्तनोद्धाते ॥ ४४३ ॥
तव हृदये हृदयमिदं विन्यस्तं न्यासपालनं कष्टम् ।
यत्नात्तथा विधेयं स्थानभ्रंशो यथा न स्यात् ॥ ४४४ ॥
अथ विरतवचोदयितं वाष्पभराश्लिष्टवर्णपदयोगम् ।
इति कथमपि हारलता संमूर्च्छितवर्णभारतीमूचे ॥ ४४५ ॥
अविशुद्धकुलोत्पन्ना देहार्पणजीविका शठाचरणा ।
काहं रूपाजीवा क्व भवन्तः श्लाघनीयजन्मगुणाः ॥ ४४६ ॥
यत्त्वं विषयविलोकनकुतूहलादागतोऽसि विश्रान्तः ।
इयतो दिवसानलिखन्मम परजन्मसुकृतफलम् ॥ ४४७ ॥
गुरुसेवा बन्धुजनं स्वदेशवसतिं कलत्रमनुकूलम् ।
अनुपदृष्टपरिचित आस्थां प्रविधाय कः परित्यजति ॥ ४४८ ॥
यौवनचापलमेतद्यन्मादृशि भवति कौतुकं भवताम् ।
यत्तु सुखनवनीतं तस्य स्थानं निजा दाराः ॥ ४४९ ॥
ते मधुरा परिहासास्ता वक्रगिरः स वामतासमयः ।
नो हृदये कर्तव्यो रहसि क्षेमाभिना भवता ॥ ४५० ॥
शपथतो यन्महतं प्रणयाज्ञामाधु यद्देवाचरितम् ।
प्रतिकूलं तत्र मया नाथाञ्जलिरेष विरचितो मूर्ध्नि ॥ ४५१ ॥
दुःसंचारा मार्गा दूरे वसतिर्विसंष्ठुलं हृदयम् ।
कुसमालिन तव सुहृदा भवितव्यमतोऽप्रमत्तेन ॥ ४५२ ॥

१. इतः [illegible] त्रुटितः. २. 'तत्र' इति पा०.

निर्विण्णे निर्विण्णा मुदिते मुदिता समाकुलाकुलिते ।
प्रतिबिम्बसमा कान्ता संक्रुद्धे केवलं भीता ॥ ४४० ॥

यावद्वाञ्छितसुरतव्यायामसहाविरुद्धसंपर्का ।
चित्तानुवृत्तिकुशला पुण्यवतामेव जायते जाया ॥ ४४१ ॥

म[illegible]मेन ल····संवल्यावलि · ····· ।
[illegible]क्रोऽप्यनुबन्धो यस्य विपाकोऽप्रतीकार ॥ ४४२ ॥ (संदानितकम्)

यदयं यदभिहितासि प्रणयरुषाशङ्कितेन नर्मणि वा ।
स्मरति न तत्स्मरणीयं दुर्भाषणकीर्तनोद्धाते ॥ ४४३ ॥

तव हृदये हृदयमिदं विन्यस्तं न्यासपालनं कष्टम् ।
यत्नाद्यथा विधेयं स्यान्न भ्रंशो यथा न स्यात् ॥ ४४४ ॥

अथ विरतवचोदयितं बाष्पभराश्लिष्टवर्णपदयोगम् ।
इति कथमपि हारलता संमूर्च्छितवर्णभारतीमूचे ॥ ४४५ ॥

अविशुद्धकुलोत्पन्ना देहार्पणजीविका शठाचरणा ।
काहं रूपाजीवा क भवन्तः श्लाघनीयजन्मगुणाः ॥ ४४६ ॥

यत्त्वं विषयविलोकनकुतूहलादागतोऽसि विश्रान्त ।
इयतो दिवसान्मिलितान्मम परजन्मसुकृतफलम् ॥ ४४७ ॥

गुरवो वा बन्धुजनं स्वदेशवसतिं कलत्रमनुकूलम् ।
अनुप[illegible]दृष्टपरिचित आस्था प्रविधाय क परित्यजति ॥ ४४८ ॥

यौवनचापलमेतद्यन्मादृशि भवति कौतुकं भवताम् ।
वस्तु सुखनवनीतं तस्य स्थानं निजा दारा. ॥ ४४९ ॥

ते मधुरा परिहासाला वक्रगिर. स वामनातमय ।
ते हृदये कर्तव्यो रहसि क्षेमार्थिना भवता ॥ ४५० ॥

[illegible]दनो यन्मदृत. प्रणयाद्बालाधु चेलदाचरितम् ।
प्रतिकूलं तत्र मया नाथाञ्जलिरेष विरचितो मूर्ध्नि ॥ ४५१ ॥

[illegible]दिन मार्गे दूरे वसतिर्विनिहतं हृदयम् ।
[illegible]नि तव सुहृदा भवितव्यमनोऽनन्तेन ॥ ४५२ ॥

---

१ [illegible] २. 'चन्द्र' इति पा०.

अगणितशात्रवसमरो दुर्गमनगराभिगमनगुणैः ।
सन्तुष्यति तस्य पितुर्यदि परमानन्दं तनयम् ॥ ४२८ ॥

निजवंशदीपकस्तः कृतचरितालंकृतो महामनाः ।
सुन्दर शोभति शान्तः स्पष्टो सुपुत्रयोगेण ॥ ४२९ ॥
पुत्राभावः श्रेयान कुसुतता पुत्रिणः कुलीनस्य ।
अन्तस्तापयति भृशं सच्चरितकथापसङ्गेन ॥ ४३० ॥

सांख्यनहारित एव प्रायो लोके गुणः सुतानिगतः ।
येन तु सुतेन जननी तस्या तातं क्षिपते स पापीयान् ॥ ४३१
विफलं शास्त्रज्ञानं गुरुगृहसेवापि नोपकाराय ।
नियतिवशीकृतमनसो न्याय्यं पन्थानमुत्सृजतः ॥ ४३२ ॥
जीवन्नेव मृतोऽसौ यस्य जनो वीक्ष्य वदनमन्योन्यम् ।
कृतमुखभङ्गो दूरात्करोति निर्देशमङ्गुल्या ॥ ४३३ ॥
नोपनिहन्तुं विषया शक्याः सत्य तथापि निपुणधियः ।
अभिधेयतां न गच्छन्त्यपवादविशेषिताभिधानस्य ॥ ४३४ ॥
गुरुपरिचर्या जाया गुणोन्नता स्निग्धबन्धुसंपर्कः ।
ब्राह्मे कर्मणि सक्तिर्लोकद्वयसाधनं सुधियाम् ॥ ४३५ ॥
सुलभा तस्य विभूतिस्तस्य गुणा यान्ति जगति विस्तारम् ।
बहु मनुते तं सुजनस्तस्मै स्पृहयन्ति बान्धवाः सततम् ॥ ४३६
नासादयति य एकः सत्सेवितमार्गतः परिस्खलनम् ।
मण्डयति चान्ववायं स निवासः शर्मनामशेषाणाम् ॥ ४३७ ॥ (युग्म
स भवति विनयाधारो युक्तायुक्ते विवेकिता तस्य ।
वृद्धोपदेशवाचः श्रवणोदरपूरणं सदा यस्य ॥ ४३८ ॥
प्राक्तनकर्मविपाकः क्षुद्रासु शरीरिणां यदासक्तिः ।
आयतनं तु सुखानां संसारभुवां कुलोद्गता दाराः ॥ ४३९ ॥

---

१. प्रसिद्धेयमार्या शार्ङ्गधरपद्धत्यादिषु २. 'भङ्गम्' इति पा०. ३. 'कुलोद्गत इति पा०.

अगणितसहचरवचसो दुर्व्यसनमहाब्धिमग्नवपुषस्ते ।
मन्युव्यथितस्य पितुर्यदि परमवलम्बनं वचनम् ॥ ४२८ ॥

निजवंशदीपभूतः कृतचरितालंकृतो महासत्त्वः ।
सुन्दर संप्रति तातः स्पृष्टो दुष्पुत्रदोषेण ॥ ४२९ ॥

पुत्राभावः श्रेयान्न कुसुतता पुत्रिणः कुलीनस्य ।
अन्तस्तापयति भृशं सच्चरितकथाप्रसङ्गेन ॥ ४३० ॥

साव्यवहारित एव प्रायो लोके गुणः सुखानियतः ।
येन तु सुतेन जननी वन्ध्यात्वं श्लाघते स पापीयान् ॥ ४३१ ॥

विफलं शास्त्रज्ञानं गुरुगृहसेवापि नोपकाराय ।
नियतिवशीकृतमनसो न्याय्यं पन्थानमुत्सृजत. ॥ ४३२ ॥

[1]जीवन्नेव मृतोऽसौ यस्य जनो वीक्ष्य वदनमन्योन्यम् ।
कृतमुखभङ्गो[2] दूरात्करोति निर्देशमङ्गुल्या ॥ ४३३ ॥

नोपनिहन्तुं विषया शक्याः सत्यं तथापि निपुणधियः ।
अभिधेयतां न गच्छन्त्यपवादविशेषिताभिधानस्य ॥ ४३४ ॥

गुरुपरिचर्या जाया गुणोन्नता[3] स्निग्धबन्धुसंपर्कः ।
त्राते कर्मणि सक्तिर्लोकद्वयसाधनं सुधियाम् ॥ ४३५ ॥

सुलभा तस्य विभूतिस्तस्य गुणा यान्ति जगति विस्तारम् ।
बहु मनुते तं सुजनस्तस्मै स्पृहयन्ति बान्धवाः सततम् ॥ ४३६

नासादयति य एकः सत्सेवितमार्गतः परिस्खलनम् ।
मण्डयति चान्ववायं स निवासः शर्मनानशेषाणाम् ॥ ४३७ ॥ (युग्मम्)

स भवति विनयाधारो युक्तायुक्ते विवेकिता तस्य ।
वृद्धोपदेशवाचः श्रवणोदरपूरणं सदा यस्य ॥ ४३८ ॥

प्राक्तनकर्मविपाकः क्षुद्रासु शरीरिणा यदासक्तिः ।
आयतनं तु सुखानां संसारभुवां कुलोद्गता दाराः ॥ ४३९ ॥

---

१. प्रसिद्धेयमार्या शार्ङ्गधरपद्धत्यादिषु. २. 'भङ्गम्' इति पा॰. ३. 'कुलोद्गता' इति पा॰.

निर्विण्णे निर्विण्णा मुदिते मुदिता समाकुलाकुलिते ।
प्रतिबिम्बसमा कान्ता संक्रुद्धे केवलं भीता ॥ ४४० ॥
यावद्वाञ्छितसुरतव्यायामसहाविरुद्धसंपर्का ।
चित्तानुवृत्तिकुशला पुण्यवतामेव जायते जाया ॥ ४४१ ॥
मद्भावप्रेमल····संवलयावलि ····· ।
ईदृक्षोऽप्यनुबन्धो यस्य विपाकोऽप्रतीकारः ॥ ४४२ ॥ (संदानितकम्)
परुषं यदभिहितासि प्रणयरुषाशङ्कितेन नर्मणि वा ।
सुदति न तत्स्मरणीयं दुर्भाषणकीर्तनोद्धाते ॥ ४४३ ॥
तव हृदये हृदयमिदं विन्यस्तं न्यासपालनं कष्टम् ।
यत्नात्तथा विधेयं स्थानभ्रंशो यथा न स्यात् ॥ ४४४ ॥
अथ विरतवचोदयितं बाष्पभराश्लिष्टवर्णपदयोगम् ।
इति कथमपि हारलता संमूर्च्छितवर्णभारतीमूचे ॥ ४४५ ॥
अविशुद्धकुलोत्पन्ना देहार्पणजीविका शठाचरणा ।
क्वाहं रूपाजीवा क भवन्तः श्लाघनीयजन्मगुणाः ॥ ४४६ ॥
यत्त्वं विषयविलोकनकुतूहलादागतोऽसि विश्रान्त्यै ।
इयतो दिवसानलिखं मम परजन्मसुकृतफलम् ॥ ४४७ ॥
गुरुमेवां बन्धुजनं स्वदेशवसतिं कलत्रमनुकूलम् ।
अनुपन्नदृष्टपरिचित आस्था प्रविधाय कः परित्यजति ॥ ४४८ ॥
यौवनचापलमेतद्यन्मादृशि भवति कौतुकं भवताम् ।
वस्तु सुलभनवनीतं तस्य स्थाने निजा दाराः ॥ ४४९ ॥
ते मधुराः परिहासास्ता वक्रगिरः स चानुनयः ।
नो हृदये कर्तव्यो रहसि ममाधिना भवता ॥ ४५० ॥
तावदनो यन्महत प्रमदाजनेषु कैतवाचरितम् ।
प्रतिकूले मम नभो मायाजालैरेव निरचिनो मुग्धे ॥ ४५१ ॥
दुःसंचारा मार्गा दूरे यमतिविनिहुतं हृदयम् ।
कुत्सापि तव सुहृदा ममैतत्स्मृतोऽस्मरतेन ॥ ४५२ ॥

[illegible]

हृदयद्वय एकत्वं याते यूनोर्वियोगजं क्लेशम् ।
अनुभवतोरपरेण प्रसङ्गतः पठ्यते पथ्या ॥ ४५३ ॥
'अन्योन्यगूढचेष्टितसद्भावस्नेहपाशबद्धस्य ।
विच्छेदकरोर्मृत्युर्धीराणां वा परिच्छेदः ॥ ४५४ ॥'
अथ तच्छ्रवणानन्तरमस्निग्धं दयितिके व्रजामीति ।
अभिधाय याति सुन्दरसेनेऽपि विवर्तितग्रीवम् ॥ ४५५ ॥
वटशाखालम्बिभुजां श्वसितोष्णसमीरशुष्यदधरदलाम् ।
पर्यस्तां विश्राणां तन्मार्गविलोकनानिमेषदृशम् ॥ ४५६ ॥
लोलायमानवेणीतिर्यक्कृतकण्ठभूषणविशेषाम् ।
गलदश्रुवारिपूर्णा पतितां संशुष्कनिःसहाङ्गलताम् ॥ ४५७ ॥
रुन्धानामिव हृदयं स्फुटदितरकरेण कुचयुगाश्रयिणा ।
परिशोषितां विलासैरुत्सृष्टा जीवलोककर्तव्यैः ॥ ४५८ ॥
अङ्गीकृतां विपत्त्या वशीकृता मर्मघट्टनैर्विषमैः ।
हारलतामपि रिक्तामन्तः परिकृष्यमाणभारत्या ॥ ४५९ ॥
मा मा तावद्यात क्षणमेकं यावदेष निष्करुणः ।
वनगुल्मैर्न तिरोहित इत्यभिदधती जहु प्राणा ॥ ४६० ॥ (कुलकम्)
अथ वर्त्मनि समुपेतं पप्रच्छ पुरंदरात्मज पथिकम् ।
दृष्टा शोकव्यथिता निवर्तमाना वराङ्गना भवता ॥ ४६१ ॥
स उवाच वटतरोरध उर्व्या पतिता विनिश्चलावयवा ।
तिष्ठति वनिता नान्या नयनावमरं गतास्माकम् ॥ ४६२ ॥
इति तद्वचनाह्रहतो विह्वलमूर्तिः पपात भूपृष्ठे ।
उत्थापितश्च सुहृदा सोऽभिदधे तेन शोकविकलेन ॥ ४६३ ॥
भवतु कृतार्थस्तातस्त्वमपि सुमित्रात्र साम्प्रतं प्रीत. ।
समकालमेव मुक्ता पापेन मयासुभिश्च हारलता ॥ ४६४ ॥
हा हा हाव हतोऽसि भ्रमता लीला विलास किं कुरुषे ।
उच्छिन्ना विच्छित्तिर्भ्रम विभ्रम दशदिशो निराधारः ॥ ४६५ ॥

१. परिच्छेदो निरु द्वयं. २ अग्रे किंचित्त्रुटितमिव भाति.

किलकिञ्चित गच्छ वनं मोट्टायितमशरणत्वमुपयातम् ।
कुट्टमित प्रव्रज्यां गृहाण विब्बोक विश भुवो विवरम् ॥ ४६६ ॥
ललितमनाथीभूतं विहृतस्य गतिर्न विद्यते कापि ।
शशधरबिम्बद्युतिमुषि यातायामन्तकस्यान्तः ॥ ४६७ ॥
विनिवृत्त्य यामि दग्धु मद्विरहात्त्यक्तवल्लभप्राणाम् ।
भवतु वराक्यास्तस्याः सप्तार्चिर्दानमात्रमुपकारः ॥ ४६८ ॥
गत्वाथ तमुद्देशं यस्मिन्सा पञ्चभावमापन्ना ।
विललाप मुक्तकण्ठं विलुठन्भुवि सहचरेण धृतमूर्तिः ॥ ४६९ ॥
एते वयं निवृत्ता मुञ्च रुषं देहि कोपने वाचम् ।
उत्तिष्ठ किमिति तिष्ठसि भूमितले रेणुरूपितशरीरा ॥ ४७० ॥
विनिमील्य दृशौ कस्मादप्रतिपत्त्या स्थितासि शुभवदने ।
त्वद्वारितगमनविधेरपराधितया न मेऽस्ति संयोगः ॥ ४७१ ॥
नाकाधिपतिपुरस्त्रीरभिभवितं त्वयि दिवं प्रयातायाम् ।
सत्स्वपि शरेषु पञ्चसु निरायुधः सांप्रतं मदनः ॥ ४७२ ॥
वञ्चकवृत्ता वेश्या इत्यपवादो जनेषु यो रूढः ।
अपनीतोऽसौ निपुणं त्वया प्रिये जीवमोक्षेण ॥ ४७३ ॥
वर्ण्यः सद्भिः एकस्त्रिपुरान्तकनन्दनो महासेनः ।
हृदयं यस्य स्पृष्टं न मनागपि वामलोचनाप्रेम्णा ॥ ४७४ ॥
मन्येऽभीष्टवियोगं निमेषमपि दुःसहं समालोक्य ।
हरिणा वक्षसि लक्ष्मीर्विधृता गौरी हरेण देहार्धे ॥ ४७५ ॥
अयि लोकपाल सा भुवि ललनाभूता त्वया विना शून्यम् ।
विश्वमिति किं न चिन्तितमात्मस्थानं प्रिया नयता ॥ ४७६ ॥
भगवन्पुरन्दर मा मा लावण्यसमुद्रसारमुद्धृत्य ।
कथमपि विहिता धात्रा पक्ष्मलनेत्रा [illegible] ॥ ४७७ ॥
इति विलपन्तं बहुविधमनवधि [illegible]रस्य सुतम् ।
[illegible] ॥ ४७८ ॥

* [illegible] इति पा०.

न च लाभ एक एव प्रवर्तते कारणं मनुष्येषु ।
वाणादयोऽपि(?) तासां वैशेषिकशास्त्रवेदिभिः कथिताः ॥ ४९२॥

का वा विभूतिरासा सुन्दरसेनात्तया तपस्विन्या ।
यद्विरहकुलिशभिन्ना मुमोच या जीवितं क्षणार्धेन ॥ ४९३ ॥

उत्तमतरुणप्रकृतिः पुलकादिकसूचितान्यतरशक्तिः ।
स्फुटसंनिहितविभावो निवार्यते केन शृङ्गारः ॥ ४९४ ॥

अन्तःकरणविकारं गुरुपरिजनसंकटेऽपि कुलटानाम् ।
जानन्ति तदभियुक्ता भ्रूभङ्गापाङ्गमधुरदृष्टेन ॥ ४९५ ॥

अन्या विहाय पतिगृहमविचिन्तितकुलकलङ्कजनगेहाः ।
रागोपरक्तहृदया यान्ति दिगन्तं मनुष्यलाभाय ॥ ४९६ ॥

अपमानः पतिविहितो गुरुपरिकरतीव्रता गृहे दौःस्थ्यम् ।
शीलक्षतये यासा तासामतिरागतोऽन्यनरसक्तिः ॥ ४९७ ॥

या अप्यचलितवृत्ता भर्तुश्चरणाब्जतत्पराः प्रमदाः ।
ता अपि रागविमुक्तास्तिष्ठन्त्यौचित्यमात्रेण ॥ ४९८ ॥

तस्मादात्माभिगमनविविधनिमित्त विधार्यते केन ।
निजपरपण्यस्त्रीणां रागाधीनं तु हृदयनिर्वहणम् ॥ ४९९ ॥

एवंविधदृष्टान्तैरुपपत्तियुतैस्तथेदृशैर्वाक्यैः ।
अन्यैरपि चाटुपदैरावर्जितमानसं गम्यम् ॥ ५०० ॥

विहितस्वापरबोधं किंचित्प्रकटीकृतश्रमं दाक्ष्यात् ।
उत्पादितजृम्भिकया परिरभ्य घनं निशापगमे ॥ ५०१ ॥

विघटितविनिद्रदृशा विलोक्य ककुभः सुदीर्घनिःश्वासम् ।
वक्तव्यमिति भवत्या रजनि खले किं प्रभातासि ॥ ५०२ ॥

अबला विपक्षेन कथं दृष्टाकिमनुष्य रतिरसप्रसरम् ।
मदनतुलितानुरागो न विदग्धायदि बलाधानम् ॥ ५०३ ॥

---

१ '[illegible]' इति पा०. २. 'द्र[illegible]' इति पा०. ३. 'आत्ताय' इति पा०. ४. '[illegible]' इति पा०. ५. 'अदृष्टा' इति पा०.

चक्राह्ववधूप्रियतमसंघट्टनसमयसंप्राप्त्या ।
शशिना वियुज्यमाना कुमुदिनि किं क्षीणपुण्यासि ॥ ९०४ ॥
विकसितसुरभिमनोहरसंस्थानं कुसुममप्राप्तम् ।
न करोति तथा पीडामास्वादितविच्युतिं यथा भृङ्गः ॥ ९०५ ॥
विज्ञापयाम्यतस्त्वा रचिताञ्जलिमाविधाय नतिम् ।
परिचारकजनमध्ये गणनीयाहं प्रसादेन ॥ ९०६ ॥ (युग्मम्)
अथ दीपितरागाङ्गैरपहस्तितमार्गसंभ्रमोपचितैः ।
मृदुभिश्चित्रानुगतैरुपचारैः पातितस्य विश्वासे ॥ ९०७ ॥
अवलोकितोऽसि लम्पट किमपि वदन्कर्णसंनिधौ नियतम् ।
संकटसेनाधात्र्या अद्य मया जालमार्गेण ॥ ९०८ ॥
मालत्या सह किंचिदभिदधासि सखे ममेति न विरोधः (?) ।
यत्तु चिरं स्निग्धदृशा पश्यसि तां तत्र मे शङ्का ॥ ९०९ ॥
त्वामागता न वीक्षितुमनुवध्य न याचितः प्रयत्नेन ।
आहूय वद किमर्थं ताम्बूलं ग्राहिता कमलदेवी ॥ ९१० ॥
कञ्चुकमपकर्षन्त्याः प्रकटीभवदङ्गकुचपार्श्वम् ।
साभिनिवेशं दृष्टं भवता किं कुन्दमालाया ॥ ९११ ॥
परिहासेन गृहीता यदंशुकपल्लवे त्वया रामा ।
आच्छिद्यापक्रान्ता किं त्वामवलोक्य पृष्ठतः सहसा ॥ ९१२ ॥
विज्ञानेन ख्यातां कुसुमलतां त्वं तु वर्णयस्यनिशम् ।
नृत्यन्तीं मृगदेवीं विस्फारितलोचनः पश्यन् ॥ ९१३ ॥
कारणमत्र न वेद्म्यहमृजुपन्थानं प्रसिद्धमुत्सृज्य ।
वक्रेण यदेषि सदा माधवसेनागृहाग्रेण ॥ ९१४ ॥
इति सेर्ष्योपन्यासैरन्यैश्चामर्मवेधिलघुकोपैः ।
प्रणयप्रभवैर्विहिते क्षामोदरि गूढरागत्वे ॥ ९१५ ॥

---

१. 'वधूः' इति पा०. २. 'विच्युत तथा भृङ्गा' इति पा०. ३ 'शकरसेना' इति पा०. ४. 'असकुच' इति पा०.

…श्रुतिरिव …रितनतनुर्जनितनिलिनिरावताक्षि मह माता ।
…न कुर्या इत्थं मिथ्यावच कलहम् ॥ ११६ ॥ (अन्त कुलकम्)

…शोपनतधन प्रेमभङ्गो निर्गलत्याग ।
…नन्दस्य सुतो निर्भिन्नोऽनव्यया त्वया त्यक्तः ॥ ११७ ॥

…नोपहृतविवेको …रति. स्वदारविद्वेषी ।
…दिगणय्य गृहे निर्भर्त्सित एव केशवस्वामी ॥ ११८ ॥

…निर्लज्जतया… स्वभावतस्त्यागी ।
…परित्यक्तो …या …ध्यक्ष ॥ ११९ ॥

…पुत्रस्तु …सदाभिभूतस्त ।
…प्रगतो निराकृतो भूरि…या सोऽपि ॥ १२० ॥

…परिगता त्वया विभूति करोति हि पापा ।
…स्तुतेन… परवन्त्या ॥ १२१ ॥

…न परित्यक्तो …निरपेक्षम् ।
…यो रत्नावस्य न वार्ता त्वया पृष्टा ॥ १२२ ॥

… इत्थमुक्तः ।
…रत्ना… त्वया क्षिप्त ॥ १२३ ॥

… पुनः ।
… ॥ १२४ ॥

[illegible] ॥ १२५ ॥

[illegible] ॥ १२६ ॥

[illegible] ॥ १२७ ॥

[illegible] ॥ १२८ ॥

पुंस्त्वाख्यापनकामो न स्त्री न पुमान्किल प्रभुस्त्वामी ।
अनुवभ्रन्नुपहसितस्त्वया जडः स्वार्थमनपेक्ष्य ॥ ९२९ ॥

वाजीकरणैकमतिर्नरनाथानुग्रहेण विख्यातः ।
प्रत्याख्यातः स तथा रविदेवः किंकरत्वमाकाङ्क्षन् ॥ ९३० ॥

किं कंदर्पकुटुम्बे जातोऽसावुत वशीकरणयोगात् ।
कामप्यवैति सिद्धिं येनाकृष्टासि सर्वभावेन ॥ ९३१ ॥

वाल्ये तावदयोग्या पश्चादपि वृद्धभावपरिभूता ।
तारुण्ये रागहृता यदि गणिका भ्रमतु तद्भिक्षाम् ॥ ९३२ ॥

उपनय भाण्डकमेतद्यदर्जितं मामकेन देहेन ।
विदधामि तीर्थयात्रामास्व सुखं प्रेयसा सार्धम् ॥९३३॥ (अन्तःकुलकम्)

आर्यजननिन्दितानां पापैकरसप्रकाशनैकनारीणाम् ।
एतावानेव गुणो यदभीष्टसमागमो निरावरणः ॥ ९३४ ॥

नो धनलाभो लाभो लाभः खलु वल्लभेन संयोगः ।
अक्षिगतादर्थासिर्न[3] भवति मनसः प्रसादाय ॥ ९३५ ॥

गाढानुरागभिन्नं तारुण्यसुखामृतेन संसिक्तम् ।
न भजति सहृदयहृदयं विभवार्जनसंभवा चिन्ता ॥ ९३६ ॥

लाभः स एव परमः पर्याप्तं तेन तृप्तासि ।
विनिवेश्य यदुत्सङ्गे निक्षिपति मुखे स ताम्बूलम् ॥ ९३७ ॥

सुरतश्रमवारिकणान्परिमार्ष्टि निजांशुकेन गात्रेषु ।
यदुरसि निधाय पैञ्जंस्तस्य[3] न मूल्यं वसुंधरा सकला ॥ ९३८ ॥

शिथिलितनिजदाररतिर्मयि सक्तमना अनन्यकर्तव्यः ।
यदसौ जितनलरूपस्तिरस्कृतं तेन गाणिक्यम् ॥ ९३९ ॥

वहुकुसुमरसास्वादं कुर्वाणा मधुकरीव विधियोगात् ।
ईदृक्पुरुषविशेषं लभते खलु येन भवति कृतकृत्या ॥ ९४० ॥

१. 'जडे' इति पा०. २. द्रैष्यादिलर्थः. ३. 'सञ्जस्तस्य' इति पा०. ४. 'मधुकरी विधिनियोगात्' इति पा०.

अयि सरले तावदिमा उपदेशगिरो वसन्ति कर्णान्ते ।
यावन्नान्तर्हृदयं नखेनति मामकं चेतः ॥ ५४१ ॥
अस्तु दुर्गतिर्वा वेश्मनि वासो वनान्तरण्ये वा ।
स्वर्गे नरके वा किं बहुना तेन मे सर्वम् ॥ ५४२ ॥
इत्यमात्येडनकृतं दुर्नीति शृणोति किं सर्वेण ।
तेनैव नृपिताह गुणनिधिना नरपुत्रेण ॥ ५४३ ॥
[illegible] ॥ ५४४ ॥
[illegible] ॥ ५४५ ॥
[illegible] ॥ ५४६ ॥
[illegible]

भट्टकदम्बकतनये याते वसतिं परेतनाथस्य।
चक्रे देहत्यागं रणदेवी वारयोषितां मुख्या ॥ १५३ ॥
अस्यामेव नगर्यां द्रविणमदात्कालसंचितमशेषम्।
प्रेम्णाकृष्टा गणिका मिश्रात्मजनीलकण्ठाय ॥ १५४ ॥
इयमपि विहितास्था मां मातृवचःकलुषिता के गता।
त्यक्त्वाभरणं सर्वं परिवर्धितमन्युसंवेगा ॥ १५५ ॥
उत्सृष्टालंकरणां परिशेषितमातृमुक्तपरिवाराम्।
संतर्पयामि संप्रति सर्वस्वेनापि हरिणाक्षीम् ॥ १५६ ॥
गेहेन किं प्रयोजनमन्यैरपि बन्धुदारपरिवारैः।
संसारग्रहकारणमेका खलु मालती मम हि ॥ १५७ ॥
अमृतकरावयवैरिव घटिता या दृढतरं परिष्वक्ता।
चेतो नयति समत्वं ब्रह्मण आनन्दरूपस्य ॥ १५८ ॥
आविर्भवदात्मभवक्षोभक्षतधीरताद्य धूँतरभसा।
विगलितकुचयुगलावृतिरालिङ्गति मालती धन्यम् ॥ १५९ ॥
निर्दयतरौष्ठखण्डनसव्यथहुंकारमूर्छितं सुरते।
अहहेति वचस्तस्या अपुण्यभाजो न शृण्वन्ति ॥ १६० ॥
स्मृतिजन्मजनितविकृतिव्रततिच्छन्नं करोति संसारम्।
आबद्धसुरतसंगरविमर्दसंक्षोभिता दयिता ॥ १६१ ॥
गाढतराश्लिष्टवपुर्भजते कान्ता प्रमोदसंमोहम्।
शिथिलीकृता तु किंचिद्विविधविकारं समुच्छ्वसिति ॥ १६२ ॥
सन्त्यन्या अपि सत्यं पुरुषोचितकर्मपण्डिता वेश्याः।
सृष्टानया तु नियतं विपरीतरतक्रियागोष्ठी ॥ १६३ ॥
तन्त्रीवाद्यविशेषादुद्दामानन्यजन्मनस्तस्याः।
कुहरितरेचितकम्पितसंपादननैपुणं करोति रुजम् ॥ १६४ ॥

१. दत्तवतीत्यर्थः. २. 'मठात्मज' इति पा०. ३. 'तु गता' इति पा०. ४. 'धन-मशान्' इति पा०. ५. 'तया' इति पा०.

चलिताङ्गहारजृम्भितवलितस्मितवेपनानि मालत्याः ।
पश्य जहाति कामो रतिमोहनचेष्टितेषु बहुमानम् ॥ १६५ ॥
न भ्रान्तं परिहसितं नाविभ्रमनगलिताक्षिविक्षेपः ।
गुरुनानुयोगविधौ [illegible] न पुष्पबाणस्य ॥ १६६ ॥
ना स्थिरो नयनरम्भो न पराङ्मुखवदने विचक्षणता ।
नालोक्य [illegible] न चान्यगुणनीनेषु मालत्या ॥ १६७ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १६८ ॥ ([illegible])
[illegible] ।
[illegible] ॥ १६९ ॥
[illegible] ।

संनिहितकलत्राणामनुचितमिति बाह्यलोकसंवदनात् ।
अन्यस्मिन्नुदवसिते विसर्जितामिष्टमालतीकेन ॥ ५८९ ॥
लोकेन हास्यमानां बिभ्राणं वाससी जलक्लिन्ने ।
रूपमदमुत्सृजन्तीं वैलक्ष्याद्विहसितेन नतवदनाम् ॥ ५९० ॥
पश्चात्तापगृहीतां कण्टकदर्भाग्रभिन्नपादतलाम् ।
अस्मद्वचः स्मरन्तीं द्रक्ष्यन्त्यभिसारिकां सुकर्माण· ॥ ५९१ ॥
इति परुषमभिदधानां मातरमवधीर्य युष्मदभ्याशम् ।
गौरहतका व्रजन्तीं विद्रावितरक्षिण सुर्खा मुमुपुः ॥५९२॥ (महाकुलकम्)
एषा प्रपञ्चरचना यदि भवति वृथा पुरस्तस्य ।
वणिगिदमुपेत्य वक्ष्यति सहायसंचोदितो भवतीम् ॥ ५९३ ॥
पूर्वं दत्तस्योपरि मुक्ताहारस्य केदराखिशत् ।
परिचारिकयानीता अन्यानपि मृगयते वयस्यकृते ॥ ५९४ ॥
यत्तु घनसारकुङ्कुमचन्दनधूपादि मुक्तकं दत्तम् ।
तत्संपुटके लिखितं शृणु पिण्डलिका करोमि ते पुरत· ॥ ५९५ ॥
एतावन्तं कालं नावसरेऽत्यर्थिता मया त्वमसि ।
रिक्तं भाण्डस्थानं सांप्रतमिति याचनं क्रियते ॥ ५९६ ॥
एवंवादिनि तस्मिन्किंचिल्लज्जानतेक्षणं दृष्ट्वा ।
प्रियपूर्वं प्रश्रितया वाचा वाच्यः सवैलक्ष्यम् ॥ ५९७ ॥
हारस्तवैव तिष्ठतु मध्यस्थस्थापितेन मूल्येन ।
शेषं ततो यदन्यत्तद्दिवसैः पूरयिष्यामि ॥ ५९८ ॥
इयमपि कपटग्रथना पूर्वसमा चेत्तदेदमभिधेयम् ।
आशङ्कन्तेऽनिष्टं कातरहृदया हि योषितः प्रायः ॥ ५९९ ॥
अपटुशरीरे स्वामिनि विज्ञप्ता भगवती मया गत्वा ।
भवतु निरामयदेहो जीवितनाथस्तव प्रसादेन ॥ ६०० ॥

---

१. केदर इति नाणकविशेषस्य संज्ञा इति भाति. 'केदारा.' इति पा०. २. 'च एव कृते' इति पा०. ३. 'नावहे' इति पा०.

आकर्णे मामनाद्रिद्याना गुलगः सखि कठोराः ।
या निपतन्ते नीरगिरानगनिर्गतानलासारम् ॥ १७७ ॥

मम तु दिनान्तमिनेऽपि प्रेयसि कज्जला राहागमासमर्थम् ।
निद्राति मकरकेतन उत्कलिकानिचुरितं हृदयम् ॥ १७८ ॥

उत्कण्ठयति नितान्तं समीरणो नकुलकुसुमसंनाह. ।
प्रत्यानयन्ति नैर्गान्मयुरध्वनिभिः कलापभृतः ॥ १७९ ॥

गतडिनिगलद्धूलाकाममिनाम्बुनगनार्ली समुमन्नीम् ।
उत्सहते सा वीक्षितुमविरलमालिङ्गितो यया कान्तः ॥ १८० ।

स्वेच्छागमनलघुत्वं बहुलापायं निशाम्य पन्थानम् ।
न विचारयन्ति महिला अभीष्टजनसंगतावुत्का ॥ १८१ ॥

क्रियता भूषणशोभा त्वरयति मे मानसं मनोजन्मा ।
रञ्जयति मनो नितरां कलधौतनिवेशितं रत्नम् ॥ १८२ ॥

घनजलदावृतककुभि प्रदोषसमये प्रदोषगमनाय ।
विदधानया कुबुद्धिं रागान्धे किमिदमारब्धम् ॥ १८३ ॥

वचनप्रपञ्चसारं जायाश्रितमन्यदेशसंबन्धम् ।
पुरुषमभिगन्तुकामा नवेयमभिसारिका दृष्टा ॥ १८४ ॥

जलधौततिलकरचनां गलदम्भोलुलितकेशान्ताम् ।
तिम्यत्तनुलीलावृतिचण्डानिलसलिलपातकण्टकिताम् ॥ १८५ ॥

अविभावितसमविषमप्रस्खलदङ्घ्रिं सहायकरलग्नाम् ।
पुरतोऽध्वनः प्रमाणं मुहुर्मुहुः साध्वसेन पृच्छन्तीम् ॥ १८६ ॥

अन्यस्त्रीषु च पत्यौ व्यग्रे कृच्छ्रेण कथमपि प्राप्ताम् ।
तत्कालयोग्यपरिजननिवेदितामिति विकल्पसदृशविधौ ॥ १८७ ।

किं प्रेम्णोऽयं महिमा किमुतात्यन्तं धनप्रलोभस्य ।
किं वान्यतः प्रवृत्ता प्रवेपिता वातवर्षेण ॥ १८८ ॥

१. 'अनलासदृम्' इति पा०. २ 'सवाह' इति पा०. ३. 'अविरतम्' इति पा०
४. 'बहुलाप ये' इति पा० ५. अन्यस्मिन्प्रेतपतौ' इति पा०.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ १०७ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ १०८ ॥

आ[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] शयने ।

नि[illegible] ॥ १०९ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ११० ॥

असहि[illegible] [illegible] ।

दीर्घरते [illegible] [illegible] ॥ १११ ॥

[illegible] [illegible] [illegible] ।

[illegible] पुनः [illegible] ॥ ११२ ॥

१. 'दाहात्' इति पा०. २. [illegible] ३. '[illegible]' इति पा०. ४. 'मा हलोपघातानि' इति पा०. ५. 'तदति' इति पा०. ६. '[illegible]' इति पा०. ७. 'नियोगेषु' इति पा० ८. '[illegible]' इति पा० ९. '[illegible] अङ्के' इति पा०.

यत्नेन कपटमण्डिताङ्गशृङ्गारोद्दीपनार्थमनुभावान् ।
रतिशिल्पजीविकाभिर्मुग्धास्तत्त्वेन गृह्णन्ति ॥ १२५ ॥
या धनहार्या नार्यो निर्मर्यादाः स्वकार्यतात्पर्याः ।
सह ताभिरपीहन्ते बत मन्दाः संगतमजर्यम् ॥ १२६ ॥
अपरोक्षमनो गम्यः श्रीमानपि नान्यथेति निर्दिष्टम् ।
कंदर्पशास्त्रकारैः कुतः कथा लुप्तविभवस्य ॥ १२७ ॥
व्यासमुनिनापि गीतौ द्वावेव नराधमौ लोके ।
धर्मः परो न विहितः कामकलाया मतिः स्थिरा यस्य ॥ १२८ ॥
कामनवाभिनवगुणवल्लिः स्वस्य मदनरोगवतः ।
अर्थोऽनर्थवतोऽभिगमकामः समरतनरोपभोगेन (?) ॥ १२९ ॥
यस्तु न धर्मप्राप्त्यै नार्थाय न कामसाधनोपायः ।
स पुमान्स्वैचरितनरैः पर्यनुयुक्तः किमाचष्टे ॥१३०॥ (संदानितकम्)
कामोद्वेगगृहीतं धूर्तैरुपहस्यमानशृङ्गारम् ।
दारिद्र्यहतं यौवनमबुधानां केवलं विपदे ॥ १३१ ॥
व्यपगतकोपे रागिणि याति लयं पानमात्रलोभकृते ।
क्षुद्रामधुकरिकाब्जे न तु गणिका चिन्तितस्वार्थे ॥ १३२ ॥
यासां कार्यापेक्षा सकटाक्षनिरीक्षणेऽपि वेश्यानाम् ।
दर्शनमात्रक्षुभितैर्वञ्च्यन्ते ताः कथं पुरुषैः ॥ १३३ ॥
क्लेशाय दुर्भगानां मानस्तुतिगात्रभङ्गविन्यासः ।
गणिकाभिनयचतुष्टयमाकृष्टयै स्वापतेयपुष्टानाम् ॥ १३४ ॥
किं धक्ष्यति भौमोऽपि ज्वलनः खलु तादृशं कुलाङ्गारम् ।
यो दह्यते न विरसं विरक्तदासीतिरस्कारैः ॥ १३५ ॥
गृहमेतदीश्वराणां कान्तारं दुष्प्रवेशमन्येषाम् ।
फूत्कृतमिदं सभुजया न मालती कामसत्रदानपरा ॥ १३६ ॥

---

१ 'गुणवान्निःस्वस्य' इति पा०. २. 'सत्वरितनरैः' इति पा०. ३. 'कामोद्वेगि.' [illegible]ति पा० ४. 'लाभहृते' इति पा०. ५. धनवतामित्यर्थः. ६. 'वक्ष्यति' इति पा०' [illegible] 'अतिविरसम्' इति पा०.

[illegible] आसीना [illegible] ।
[illegible] तरुणानाम् ॥ १४९ ॥
[illegible] पूर्णम् ।
[illegible] ॥ १५० ॥
[illegible] किं तेन [illegible] ।
[illegible] ॥ १५१ ॥
[illegible] कुसुम [illegible] ।
सुन्दरि [illegible] ॥ १५२ ॥
[illegible] कुसुम [illegible] कुरु मे [illegible] ।
[illegible] ॥ १५३ ॥
[illegible] ।
नहि नहि [illegible] कर्णे ॥ १५४ ॥
[illegible] यौवनेन रहित [illegible] ।
[illegible] विना सुरतम् ॥ १५५ ॥
जनितोऽप्यपराधशतैर्वामे तस्मिंश्चिरप्ररूढोऽपि ।
अधिगतमधुना सख्या तत्र सैत्वमतीत्य वर्तते मान ॥ १५६ ॥
वर्षशतस्य हि सारः कलेवरः प्रथममेलकस्थानम् ।
सचकितमागच्छन्ती सोत्कलिकैर्यत्र दृश्यते रमणी ॥ १५७ ॥
किं निर्मितोऽसि धात्रा नवोऽपरः किमु वसन्तगुण एषः ।
कुसुमशरपूर्णतूणः किमुताभवदन्य एष कंदर्पः ॥ १५८ ॥
नो पश्यसि यदि ककुभ प्रचुरोद्गलकुसुमसुरभिरमणीयः ।
परभृतकूजनमिश्र न शृणोषि यदि द्विरेफझंकारम् ॥ १५९ ॥
गन्धं यदि च न लभसे वासितदिग्व्योम सुमनसो हृद्यम् ।
अनुभवसि यदि स्पर्शं नो शीतलदाक्षिणात्यपवनस्य ॥ १६० ॥

---

१. 'आसीनाम्' इति पा०. २. 'तरुणीनाम्' इति पा०. ३. वसन्त इत्यर्थः. [illegible] रक्ताम्लानपुष्पनिर्मितमित्यर्थः. ५. 'सख्यम्' इति पा०. ६. 'एव' इति पा०. [illegible] 'तूर्णः' इति पा०. ८. 'एव' इति पा०.

[illegible] ।
[illegible] ॥ १७४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७५ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ १७७ ॥
[illegible] निपुणा ।
[illegible] ॥ १७८ ॥
[illegible] मनोवृत्ति ।
[illegible] ॥ १७९ ॥
इति [illegible] ।
ईर्ष्यारुषः प्ररूढाभिरूढप्रणयखण्डनप्रभवा ॥ १८० ॥
लघुहृदयतया तस्मादुभीषितवज्रपातविह्वलानाम् ।
वर्त्मविशेषवितर्को न स्पृशति प्रायशो मन स्त्रीणाम् ॥ १८१ ॥
प्रियमपि वदति दुरात्मा क्षिपति विपक्षस्य शानुधारे ।
आसाद्य प्राणहृतो मृतये परिलेढि जिह्वया स्वदम् (?) ॥ १८२ ॥
हितमधुराक्षरवाणीव्यवहारमनुप्रविश्य तन्मानम् ।
सरला दुराशयानामुपघातं फलत एव विन्दन्ति ॥ १८३ ॥
परसंतापविनोदो यत्राहनि न प्रयाति निष्पत्तिम् ।
अन्तर्मना असाधुर्न गणयति तदा सुखोमध्ये (?) ॥ १८४ ॥
दिवसांस्तानभिनन्दति बहु मनुते तेषु जन्मनो लाभम् ।
ये यान्ति दुष्टबुद्धेः परोपतापाभियोगेन ॥ १८५ ॥
विकसितवदनः पिशुनः प्रोत्फुल्लविलोचनस्तथा भ्रमति ।
मन्ये यथा नराणां परहितकरणे श्रमो वन्ध्यः ॥ १८६ ॥

१ 'नोद्देश' इति पा०. २ 'बहुमतिलीने' इति पा० ३ 'परिचयेन' इति पा०.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ६९९ ॥
का स्त्री न [illegible] मनो[illegible] ।
[illegible] ॥ ७०० ॥
[illegible] भोगफलम् ।
[illegible] ॥ ७०१ ॥
[illegible] ।
[illegible] (¹) ॥ ७०२ ॥
[illegible] (²) [illegible] ।
निष्फल[illegible]मात्रेण ॥ ७०३ ॥
स्थानेषु येषु युष्मत्सगत्या क्रीडितं चिरं भूत्वा ।
तानि खलु वीक्षमाणा भवामि कण्ठस्थितप्राणा ॥ ७०४ ॥
अन्यर्नप्सेना निसंज्ञा कृतभूषणवस्त्रपत्रसंचारा ।
दारुमयीव प्रतिमा विदधामि विडम्बना बह्वीः ॥ ७०५ ॥
यदि नामोदरभरणप्राप्त्यै कुरुतेऽन्यपुष्पसंश्लेषम् ।
तदपि न पुष्टिर्भृङ्ग्या अपिबन्त्या मधुरवृन्दमकरन्दम् ॥ ७०६ ॥
आस्तामपरो लोकः क्रीडापेक्षापरो यदि प्रीतिः ।
व्यसनान्तरे पतन्ती न वारिता परिजनेनापि ॥ ७०७ ॥
किं वा बहुभिः कथितैः संप्रति हि मयापि नियमिता बुद्धिः ।
स्थास्यामि संनियुक्ता भवद्गृहे प्रेष्यभावेन ॥ ७०८ ॥
इति नेत्रादिविकारैर्वशमुपनीतं प्रलीनधैर्यस्य ।
सारग्रहाभिभूतं परिमृष्टप्राङ्गिराकृतिस्मरणम् ॥ ७०९ ॥
प्रादुर्भूतरिरंसं क्षणे क्षणे जघनदेशगतदृष्टिम् ।
पक्वाम्रमिव विमोक्ष्यसि पूर्ववदावूष्य निःशेषम् ॥ ७१० ॥

---

१. 'काश्मीरप्रणयिवशा' इति पा०. २. 'सार्धं नयैव गृह्यम्' इति पा०. ३. 'भूत्वा' इति पा०. ४. 'वशेन' इति पा०. ५. 'पुष्ट' इति पा०. ६. 'क्रीडापेक्षी परा यदि प्रीत' इति पा०. ७. 'प्रादुर्भूत नितराम्' इति पा०.

वञ्चयति जन योऽसौ हरिनिर्हतो भूर्लताभिमानेन ।
लिखति शुभं दशवृद्ध्या स निमज्जति तरलिकावर्ते ॥ ७२३ ॥
गृह्णासि यत्पटान्ते मम पश्यत एव मन्द मदिराक्षीम् ।
अत आवयोरवश्यं सा वेक्ष्यसि नोक्तमन्तरं भवता ॥ ७२४ ॥
योऽयं गृहीतभूमिः कुमुदाकर्णो विधृतदण्डकापायः ।
लोकस्य सा शशाङ्का कृतावसरो विलोकयन्पार्श्वे (?) ॥ ७२५ ॥
कुर्वाणो मौनव्रतसमुत्पादितसकलवैष्णवप्रीतिः ।
हरिशासनं प्रपन्नस्त्रिपुरान्तकदर्शनापदेशेन ॥ ७२६ ॥ (अन्तर्विशेषकम्)
स्त्रैणं पश्यति युक्त्या साकाङ्क्षं वर्जितान्यजनदृष्टिः ।
कुमुदिनि मम हृदयगतं भवितव्यं व्याजलिङ्गिनानेन ॥ ७२७ ॥
पश्यत्यदृश्यमानो निरीक्षितो वीक्षते परां ककुभम् ।
ब्रूते किंचित्सस्पृहमभियुक्तो भवति कीलितध्यानः ॥ ७२८ ॥
न जहाति समासन्नं नोत्सहते पार्श्वगोचरे स्थातुम् ।
एष मनुष्यो मन्ये निष्प्रतिभः साभिलाषश्च ॥ ७२९ ॥ (अन्तर्युगलकम्)
ते नीता दिवसाः खलु क्रियते नर्म त्वया समं येषु ।
अधुनाचार्याणीत्वं पाशुपताचार्यसंबन्धात् ॥ ७३० ॥
भ्रमसि यथेष्टं तावत्कुर्वाणो युवतिपल्लवग्रहणम् ।
लोलिकर्दासतया च द्रविणकुलं पाशिका विशति ॥ ७३१ ॥
एवं प्रकामवाम्यप्रसक्तविटवीटिकासमाकीर्णम् ।
सेवाचतुरपुरःसरविजनीकृतधर्मदेवकुलम् ॥ ७३२ ॥
उत्पादितहरपूजो निष्ठुरयाष्टीकनियामिते लोके ।
त्वरितनियोगिस्थापितमध्याप्रसमरतत्त्वसंपूर्णम् (?) ॥ ७३३ ॥
अग्रोपविष्टनर्तकमंशिग्राहप्रकाशयुवतिगणः ।
श्रेष्ठिप्रमुखवणिग्जनढौकितताम्बूलकुसुमपटवासः ॥ ७३४ ॥

---

१. 'णिहतो भूर्नता' इति पा०. २. 'वक्षसि' इति पा०. ३ 'दण्डकोपो य.' इति पा० ४. 'प्रथयन्' इति पा०. ५. 'नर्मक्रिया' इति पा०. ६. 'यासनया' इति पा०.

इदमपरमद्भुततमं युवतिसहस्त्रैर्विलुप्यमानस्य ।
वृद्धिर्भवति न हानिर्यत्तव सौभाग्यकोपस्य ॥ ७४७ ॥
अपरं विस्मयजननं धवलत्वं नोपयाति यद्भवतः ।
ललनालोचनकुवलयदलत्विषा शबलितस्यापि (?) ॥ ७४८ ॥
हृदयेषु कामिनीनामेकोऽनेकेषु वससि येन त्वम् ।
जनकः कुसुमास्त्रभृतस्तेन त्व विश्वरूपोऽसि ॥ ७४९ ॥
किं वहसि वृथा गर्वं प्रियोऽहमिति योषितां नराधीश ।
काङ्क्षन्ति स्म मुरारिं षोडशगोपीसहस्राणि ॥ ७५० ॥
कार्पण्येन ययाचे मखसमये यो बलिं हृषीकेशः ।
न स भवति समो भवता दानैकनिषण्णहृदयेन ॥ ७५१ ॥
भूमिभृतामुपरिस्थित उन्नतये सकलजीवलोकस्य ।
दृष्टः संतापहरो मेघवदासारदानदक्षस्त्वम् ॥ ७५२ ॥
बहुमार्गो भद्रयुतः कुस्तुतिपरो गोत्रभेदकरणपटुः ।
गङ्गाजलप्रवाहः पूज्यदिशा केवलं तव समानः ॥ ७५३ ॥
दुर्व्यवहारोत्पत्तिर्मौग्ध्यप्रसरो विवेकिताप्रसहः ।
एकस्त्वं दोषज्ञः कृतीकृतो येन कलिकालः ॥ ७५४ ॥
सुगतोऽपि नाजिविमुखो वृषध्वजोऽपि न विषादितायुक्तः ।
उद्यतशस्त्रोऽपि रिपौ [1]कथमसि संधासिको जातः (?) ॥ ७५५ ॥
सन्मणिरर्थकभोगो गुरुतारहः स्थिरात्मता स्थाने (?) ।
नरदेव चित्रमेतद्यदशेषगुणैस्त्वमाश्लिष्टः ॥ ७५६ ॥
प्रकृतिलघोर्येन कृता जघन्यवर्णस्य गौरवापत्तिः ।
जघनचपला [2]यैदार्या स पिङ्गलस्ते कथं तुल्यः ॥ ७५७ ॥
कस्य न जातिर्नात्मा नात्मज्ञानं न मानसे [3]प्रैशमः ।
भवसि भवसार न त्वं केन द्वयवादिना सदृशः ॥ ७५८ ॥
तत्रापि वृद्धियोगस्तस्मिन्नपि पुरुषगुणगणस्योक्तिः ।
परिभाषा तत्रापि व्याकरणान्नातिरिच्यते तेन ॥ ७५९ ॥

१. 'कथमपि' इति पा०. २. 'अपि चार्या' इति पा०. ३. 'प्रेम' इति पा०.

[illegible]न्तवनोऽपि त्यक्ताक्षेपोऽपि निलयमानोऽपि ।
[illegible]कलानिपुणैर्नाथ त्व गानलं कुरुषे ॥ ७६० ॥
[illegible] वर्णनपा दूरान्तेकान्तरालिता कापि ।
[illegible] यैव शत्रुषु मित्रेषु तथैव वानोऽसि ॥ ७६१ ॥
[illegible]षि येन गुरुजनमभिनन्दसि येन साधुचरितानि ।
[illegible] येन विभात्रृपनन्दन तेन त्रपयस्व त्वम् ॥ ७६२ ॥
[illegible]मिदं यच्छ्राघा क्रियते ते रसनापि न समस्त ।
[illegible] स [illegible]कोऽपि भवान्तु भुङ्क्ते प्रसह्य रिपुलक्ष्मीम् ॥७६३॥
[illegible] चाटुवचनाद्भुत पराभवे तु रसनाकम् ।
[illegible] [illegible] या नीत सन्तु सा लता (१) ॥ ७६४ ॥
[illegible] [illegible] [illegible] साधुवादेन ।
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] त्रपा भवति ॥ ७६५ ॥

यदि भवति दैवयोगात्पुंसि विरागः स उज्ज्वलस्तरुणः ।
तत्रात्मानं क्षपयति जायां न रटन्गृहस्वामी ॥ ७९६ ॥

सविवादे परलोके जनापवादे न जगति बहुवादे ।
दैवाधीने प्रणये न निर्दया हारयन्ति तारुण्यम् ॥ ७९७ ॥

दुर्भर्तृकरास्फालनमलिनीक्रियमाणशोभमनुदिवसम् ।
तुङ्गमपि पतितकल्पं स्तनशालिनि तत्पयोधरद्वन्द्वम् ॥ ७९८ ॥

पर्यङ्कः स्वास्तरणः पतिरनुकूलो मनोहरं सदनम् ।
तुलयति नहि लक्षांशं त्वरितक्षणचौर्यसुरतस्य ॥ ७९९ ॥

सहसा संकटवर्त्मन्यवितर्कितसंमुखागतेनापि ।
अभिलषितेनोद्धृष्टकमनन्यशुभकर्मणा लभ्यम् ॥ ८०० ॥

प्रीतिः किल निरतिशया नेदुं (?) परलोकचिन्तकैर्गदिता ।
तस्यास्तु जन्मलाभो हृदयेप्सितपुरुषसंयोगात् ॥ ८०१ ॥

अतटस्थस्वादुफलग्रहणव्यवसायनिश्चयो येषाम् ।
ते शोकक्लेशरुजां केवलमुपयान्ति पात्रता मन्दाः ॥ ८०२ ॥

किं प्रतिकूला ग्रहगतिरुत परिणतमात्मदुश्चरितम् ।
स्वानुष्ठानव्यसनं किं वा तस्यात्मयोनिहतकस्य ॥ ८०३ ॥

येन वरस्त्रीषु युवा स्तौति शरीरं त्वदङ्गसंस्पृष्टम् ।
त्वत्पादाक्रान्तभुवे स्पृहयति ककुभं त्वदीप्सिता नमति ॥ ८०४ ॥

ध्यायति युष्मद्रूपं त्वन्नामकमन्त्रमालिका जपति ।
एकात्मीकृतचेतास्त्वदङ्गतः सौख्यसिद्धिमभिकाङ्क्षन् ॥ ८०५ ॥

(अन्तर्युगलकम्)

उत्सृज्य सकलकार्यं तिर्यग्ग्रीवं विलोकयन्भवति ।
कुरुते गृहाग्ररथ्यां यातायातैः शतावर्ताम् ॥ ८०६ ॥

---

१. 'सकाश' इति पा०. २ उद्धृष्टकमालिङ्गनविशेषो वात्स्यायनादिकामशास्त्रप्रसिद्धः. ३. 'नीति' इति पा०. ४. 'नेदु' इति पा०. ५. 'गदित' इति पा० ६ 'प्रपातस्त्वतटो भृगुः' इत्यमरः. ७. 'स युवा' इति पा०. ८. 'उत्सृष्ट' इति पा०. ९ 'अवति' इति पा०.

दृष्टोऽसि तया सुचिरं गेहाभ्याशे परिभ्रमन्स्पृहया ।
मदेन एष दत्तः प्राभृतमेतत्त्वया दत्तम् ॥ ८०७ ॥
[illegible] मानमाना भवत्कृते वेश्मनिर्गमावसरन् ।
[illegible]टवीनिर्विलुप्यते त्वदपदेशेन ॥ ८०८ ॥ (अन्तर्युगलकन्)
किं वा कथितैरधिकैरस्थानाविष्टचेतसस्तस्याः ।
अनुतिष्ठ यथायुक्तं शोभा शठ जीवरक्षा च ॥ ८०९ ॥
(दूतीवचनं महाकुलकन्)
[illegible] जनगर्हां नरकगतिं प्राणितव्यसंदेहन् ।
[illegible] तरुणमबला परपुरुषमभियान्ती ॥ ८१० ॥
न तु [illegible] दासपरं त्यजति कुटुम्बं ददाति सर्वं च ।
[illegible] भवति पुरतः परयुवति प्रोज्झितावरणा ॥ ८११ ॥
[illegible] कौतुकं विदितमन्तः ।
[illegible] विहितविधेयन्ततस्तूर्णम् ॥ ८१२ ॥
[illegible] ॥ ८१३ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८१४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८१५ ॥
[illegible]

नीवीश्लथनारम्भे निरुन्धती तं न यामि यामीति ।
निहितास्फुटाभिधानैः पल्लवयन्ती स्मरस्य कर्तव्यम् ॥ ८१९ ॥
नयतीवालेर्विनयं (?) असमाने वार्धसर्वगात्राणि ।
संश्लिष्यतेऽन्ययोषा तिक्तं तस्यामृतं पुरतः ॥ ८२० ॥
(नायिकावचनमहाकुलकम्)

न कृतं तव रहसि पुरो वा तो वा विवृतकम्पया वाचा (?) ।
गेहस्वामितिरस्कृतिनिष्पादितदुःखवेगनिर्वहणम् ॥ ८२१ ॥
उपधानीकृत्य भुजावन्योन्यं निर्विशङ्कमावाभ्याम् ।
संवेरितोरु न सुप्तं शिथिलाङ्गं रतिविमर्दखिन्नाभ्याम् ॥ ८२२ ॥
आत्मगृहादानीतं प्रच्छाद्य स्वादुभोजनं विजने ।
स्वकरेण मया दत्तं निर्वृतहृदयेन नाशितं भवता ॥ ८२३ ॥
न कृता चरित्ररक्षा न च भुक्तं मच्छरीरपर्यन्तम् ।
दृष्टादृष्टभ्रष्टा क्व यामि किं वा करोमि दुर्जाता ॥ ८२४ ॥
अवगुण्ठननयविरतिं (?) स्वैरालापं च मन्दसंचारम् ।
संप्रति मम पापायाः करपिहितमुखा हसन्ति तत्त्वज्ञाः ॥ ८२५ ॥
यासामासीत्सख्यं मया समं समवय कुलस्त्रीणाम् ।
ता वारयन्ति मत्तः कुसंगतिं तन्नियन्तारः ॥ ८२६ ॥
धिग्वादान्परिजनतः सहमाना मुहुरथाप्यधोवदना ।
तिष्ठामि निरभिमाना निजनिर्मितदोषदौर्बल्यात् ॥ ८२७ ॥
सद्भिर्विधीयमानं प्रसङ्गपतितं पतिव्रतास्तवनम् ।
हृदयेन दूयमाना मूढा सीदामि शृण्वन्ती ॥ ८२८ ॥
आसन्न उपविशन्तीं मां दाक्षिण्यान्नियन्तुमसमर्थाः ।
अन्योन्यमीक्षमाणा ज्ञातिजना संकुचन्ति भुञ्जानाः ॥ ८२९ ॥
प्रकटीकृतास्त्वयैवं क्षणमात्रममुञ्चता गृहोपान्तम् ।
अस्मान्सुदृशां मध्ये प्रेमस्निग्धानुद्धरता ॥ ८३० ॥

१. 'निहता' इति पा०. २. 'कण्ठया' इति पा०. ३ 'सछादितोरु' इति पा०.
४ न अशित न भुक्तमित्यर्थः..

[illegible]विलासपिशुनाः सुभगंमन्याभिरूपकृतदर्पाः ।
[illegible]पुरभागा भवन्ति युष्मद्विधा एव ॥ ८३१ ॥
[illegible]प्रनवरया पीडिताक्षरा इत्थम् ।
[illegible] ( ) धन्याः शृण्वन्ति बन्धकीवाचः ॥८३२॥ (कुलकम्)
[illegible]र्पितनयनभागदृष्टस्य ।
[illegible]विलासा कथिताः पुरतः पुराणतृणकल्पाः ॥ ८३३ ॥
[illegible] रतिमहोत्सवसाराधितदेवताविशेषाणाम् ।
[illegible] स्वैरिण्या श्रवणमेति पुण्यवताम् ॥ ८३४ ॥
[illegible] विषयरसे पुंसि [illegible] ।
[illegible] स्पृशति [illegible] ॥ ८३५ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८३६ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ८३७ ॥
[illegible] ।
[illegible]

गृहकर्मकृतायासां प्रस्विन्नां सलिलकार्यनिर्याताम् ।
उपपतिरुपैति हर्षान्निशागमे पामरीं प्राप्य ॥ ८४४ ॥
कूपक्षिप्तघटाया नार्यालत्काष्ठनिहितचरणायाः ।
वलितग्रीवं वीक्षितमुन्नमति ग्रामवासिनो यूनः ॥ ८४५ ॥
लग्नोऽसि यत्र गात्रे कथमपि दैवेन देवयात्रायाम् ।
अद्यापि तत्र मुञ्चति पुलकोद्गमकण्टकं तस्याः ॥ ८४६ ॥
उच्चैतुं कार्पासं प्रविष्टया शून्यवाटिकागहनम् ।
टंकारितेन संज्ञा कृता तया त्वं च वेत्सि नो मूर्खः ॥ ८४७ ॥
आलिङ्गितमुसलायास्त्वय्येव निविष्टचेतसस्तस्याः ।
आवृत्त्या भ्रमति पुरो जातः खलु शालिकण्डने[1] विघ्नः ॥ ८४८ ॥
त्वां लोष्टमाक्षिपन्तं पार्श्वस्थैः स्तूयमानसामर्थ्यम् ।
गृहकर्तव्यं त्यक्त्वा पश्यति सा द्वाररन्ध्रेण ॥ ८४९ ॥
त्वयि मार्गनिकटवर्तिन्यविचेतितखेदया तया सुभग ।
प्रत्यासन्नगृहेष्वपि कृतः प्रसह्य स्मरातुरो लोकः ॥ ८५० ॥
इति चतुरदूतिकोदित उपचितसौभाग्यगर्वपूर्णस्य ।
ऊर्मिसहस्रोल्लसितं भवति मनो ग्राम्यखिङ्गस्य ॥ ८५१ ॥
विनिर्वाय तत्प्रवर्तितवाच्यविकासं नतोत्तमाङ्गेन ।
श्रीसिंहभटस्य सुतः समुवाच वचोऽथ नर्तकाचार्यम् ॥ ८५२ ॥
नायकभूमौ भवतः कुशीलवाः कोहलादयो मुनयः ।
अप्सरसः लीलास्ये गान्धर्वे कमलजन्मनस्तनयः ॥ ८५३ ॥
सुषिरस्वरप्रयोगे प्रतिपादनपण्डितो मतङ्गमुनिः ।
यदि रञ्जयति भवतो भूमिं स्पृशतां[2] कुत शक्तिः ॥ ८५४ ॥
अभ्यधिकं धृष्टत्वं प्रायेण हि शिल्पजीविनो[3] भवति ।
आश्रितनर्तकवृत्तेर्विशेषतो विजितरङ्गस्य ॥ ८५५ ॥
विज्ञापयाम्यतस्त्वा नरेन्द्रनाट्यप्रजासदृशम् ।
अवलोकयाङ्कमेकं मा भवतु मम श्रमो वन्ध्यः ॥ ८५६ ॥

१ 'खण्डने' इति पा०. २ 'स्पृशत.' इति पा०. ३. 'जीविताम्' इति पा०.

[illegible] । [illegible] ॥ ८५४ ॥

[illegible] । [illegible] ॥ ८५५ ॥

[illegible] । [illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]

अस्तु वसन्तः सततं स्वाधीनाभीष्टजनसमाश्लेषात् ।
इति गायन्ती रभसादालिङ्गति मदवशात्तरुणी ॥ ८६९ ॥
क्रीडन्त्या श्रमरहितं शृङ्गकसलिलेन ताडितस्तरुणः ।
सीमन्तिन्या गायति हृष्टात्मा सुभगमात्मानम् ॥ ८७० ॥
भग्ने लज्जासेतौ पर्वावसरेण कुलवधूवदनात् ।
अग्लानोक्तिजलौघो निर्यातः केन वार्यते प्रसरन् ॥ ८७१ ॥
तुल्यव्यापारगिरा ललनाना देवनप्रसक्तानाम् ।
आर्यानार्यावगमं मदनावृत्तिजापिका कुरुते ॥ ८७२ ॥
अथ सहचरनिर्दिष्टे मदंघ्रिरणघटितानिनयना (?) ।
वासवदत्तासहिते नृत्यन्त्यौ प्रविशतश्चेट्यौ ॥ ८७३ ॥
दर्शितसरोजवर्तनगात्राभिनये शरेक्षिनेतव्ये (?) ।
निदधाने वीरदशामायुधमात्रा समाश्रित्य ॥ ८७४ ॥
चलितनयनवृत्तिः कौतुकहृतमानसो नराधिपतिः (?) ।
निजगाद निर्भरमहो क्रीडितमनयोर्विलासिन्योः ॥ ८७५ ॥
करपीडनोपमर्दव्यतिकरसमकदर्थ्यमानोऽपि ।
स्तनमण्डले स्थितोऽहं त्वं पुनराकृष्य कुत्रचित्क्षिप्तः(?)॥ ८७६ ॥
अधुना त्वरयसि मामिति कोपादिव वाणवारमभिरामाम् ।
वर्णचित्रपदन्यासैर्वदन्त्याहन्तिहार उच्छलितः ॥ ८७७ ॥
चूतलताधम्मिल्लस्तानच्युतशेखरेन्दवे श्लाघ्यम् ।
अधूतपतनिर्यूहं न च समदनिकां वाणीम् ॥ ८७८ ॥
स्तनभारावनतस्य प्रतनोर्मध्यस्य नास्ति तेऽपेक्षा ।
इत्थमिव पादलग्नौ क्रीडन्त्या नूपुरौ रसतः ॥ ८७९ ॥
वहति स यानि तत्त्वं सपाणिकृच्छ्रेण मन्दसंचारम् ।
कलयति तन्नूनमयं जयति मनोजन्मनो महिमा ॥ ८८० ॥

१ अतीवाशुद्धमेतत्सर्वम्, पुस्तकद्वये समानं च

अवलोकयामि तावत्तिरोहिता सिन्दुवारविटपेन ।
तातान्तःपुरिकाभिर्गशाच्यते किं-तयैतदुत नेति ॥ ८९२ ॥
पिण्डीकृतमिव रागं हृच्छयमिव लब्धविग्रहोत्कर्षम् ।
समुपेत्य वत्सराजं जगाद सा जगति देव इति ॥ ८९३ ॥
परिभुक्तमपि नवत्वं शृङ्गाररसं मदनपर्वणा नीतम् ।
भजमानो भजमानां स्वागतवचसाभिनन्द्य तामूचे ॥ ८९४ ॥
भर्गविलोचनपावकदाहात्यधिकां मनोभवो मन्ये ।
प्राप्स्यति तव करसंगमनुखविरहसमुत्थिता पीडाम् ॥ ८९५ ॥
सा मन्मथमभ्यर्च्य क्षितिनाथं तदनु माधिकं तस्याम् ।
परमां मुदं वहन्त्या विग्रहवन्मनसि कन्यायाम् ॥ ८९६ ॥
शृङ्गाररससमुद्रं सोत्कलिकं निपतिते तथा नृपतौ ।
तारमधुरस्फुटार्थं नन्नाचार्यः पपाठ नेपथ्ये ॥ ८९७ ॥
नयनानन्दमखण्डितमण्डलमभिरामममृतरश्मिमिव ।
सायंतन आस्थाने क्षितिपतयः सन्त्युदयनं द्रष्टुम् ॥ ८९८ ॥
उच्चारितेऽन्यनाम्नि त्रिदशपतौ तत्क्षणाच्युतपदायाम् ।
उत्पन्नविस्मयपरा मानं दधे नरभर्तुरात्मजा हृदये ॥ ८९९ ॥
अयमुदयनः स राजा तातः सत्कृत्य मां ददौ यस्मिन् ।
हन्त परप्रेषणमपि न निष्फलं सांप्रतं जातम् ॥ ९०० ॥
यावन्न वेत्ति कश्चित्तावदितस्त्वरितमेव निर्यामि ।
इति कथमपि नायकतो हृत्वा दृशमुत्ससर्ज रङ्गभुवम् ॥ ९०१ ॥
कंदर्पमहमहोत्सवहृतहृदयैर्नावधारितोऽस्माभिः ।
संध्यातिक्रमकालः पश्य त्वं प्रियवयस्यक तथा हि ॥ ९०२ ॥
उदयनगान्तरितामियं प्राची सूचयति दिङ् निशानाथम् ।
परिपाण्डुना मुखेन प्रियमिव हृदयस्थितं रमणी ॥ ९०३ ॥

---

१. 'आखण्डलम्' इति पा० २. 'परतिमि' इति पा०. ३. 'अथ [illegible]' इ- पा०. ४. रत्नावलीस्थितैवेयमार्या गृहीता.

[illegible]वि त्वन्मुखपद्मं पद्मान्निदधाति पश्य विच्छायान् ।
[illegible]रोऽपि लज्जिता इव शनैः शनैस्तदुदरेषु लीयन्ते ॥ ९०४ ॥

[illegible]नभिधाय चित्रैश्चरणन्यासैः परिक्रमं कृत्वा ।
निष्क्रान्तपादुकया विनिर्ययौ नायकोऽपि सह सर्वैः ॥ ९०५ ॥
[illegible] जातनमासौ गीतातोद्यध्वनौ च विश्रान्ते ।
[illegible]गुणग्रहणं नृपसूनुः प्रववृते कर्तुम् ॥ ९०६ ॥
[illegible]नयोगतत्त्वे मतयो न विशन्ति मादृशां प्रायः ।
वाहनयानपदातिग्रामादिककार्यदत्तहृदयानाम् ॥ ९०७ ॥
[illegible] ह्यालिखितोऽयं गृहाण सर्वं प्रदेशबहुभूमिम् ।
[illegible] तत्रावासं भवसि ततत्नकुरो(?) दिवसैः ॥ ९०८ ॥
[illegible]नवसखो हि त्वमपि किमर्थं करोपि विश्वासिन् ।
[illegible] वा यदि नेच्छसि कुरु स्थितिं हस्तदानेन ॥ ९०९ ॥
न च पत्तयो न सचिवैर्न च पोष्यजनस्तथाप्यसंतुष्टः ।
[illegible]नेऽपि स दाय चिरनतत्वाभिमानेन ॥ ९१० ॥
[illegible] दूरत एवावधारितं भवतः ।
[illegible] कार्यं प्रतीहारात् ॥ ९११ ॥
[illegible] मन्यते [illegible] ।
[illegible] यथा [illegible] ॥ ९१२ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ९१३ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ९१४ ॥
[illegible] ।
[illegible]

एतद्विषमं नैपुणमत्र तु भूमीभृता समाश्रित्य ।
मुखरतया कथयामो जडमिव सामाजिकोचितं किंचित् ॥९१६॥
रामाश्रयः स महात्मा सशरीरस्सि. प्रमाणपरिमाणे ।
यत्नाद्विलोक्य धृष्टो व्यस्तसमस्तैरिभिर्विनिष्पाद्यः ॥ ९१७ ॥
स्वर्गसाराधिक्यक्रियदुपरञ्जकरञ्जितो विविधवृत्तिः ।
आदाय त्वममर्त्यैर्भवः संपादितः प्रयोगोऽयम् ॥ ९१८ ॥
गम्भीरमधुरशब्दं परिबृंहितगीतविविधमङ्गयुतम् ।
दर्शयते वैचित्र्यं तद्रथवाहकस्तत्कालः ॥ ९१९ ॥
अविभक्तत्थानन्य काकुपरस्यास्फुटापदम् ।
अभिरामाविश्रान्तं पठितं निरवद्यभाषासु ॥ ९२० ॥
नियमितदीपनगमनं द्रुतमध्यविलम्बि तानलययुक्तम् ।
तमवस्वगेययत्नं तत्साम्यं सादिभिर्विहितम् ॥ ९२१ ॥
प्रकृतिविशेषावस्थाप्रतिपादकवेषरचनसामग्र्या ।
अभिनयकरणे नीता सिद्धिद्वयसंपदाचारम् ॥ ९२२ ॥
नवसुरतैरुपदिष्टं क्षितिपतिजनुषावबोधकाराणाम् ।
ता अपि नाट्ये सर्वाः शोभासंदोहसादृशं नापुः ॥ ९२३ ॥
आश्लिष्टसंधिबन्धं सत्पात्रसुवर्णयोजित सुतराम् ।
निपुणपरीक्षकदृष्टं राजति रत्नावलीरत्नम् ॥ ९२४ ॥
एवंविधगुणकथनं यसदादिविभाविततार्था तं पत्ये ।
पठति सार्यामन्यः स्मृतिविषयमुपागतां प्रसङ्गेन ॥ ९२५ ॥
संग्रामादनपसृतिः प्रेक्षाभिज्ञा सुभावनाभिरतिः ।
आच्छोटनाभियोगः कुलविद्या राजपुत्राणाम् ॥ ९२६ ॥
एतद्वस्तुनि जाते स्तुतिभाजां नृपतिनन्दनो रभसात् ।
आरभ्य कथाच्छेदकमाखेटं वां[1]............... ॥ ९२७ ॥

१. एतावानेव ग्रन्थः प्राप्तः.

एतद्विषमं नैपुणमत्र तु भूमीभृता समाश्रित्य ।
मुखरतया कथयामो जडमिव सामाजिकोचितं किंचित् ॥ ९१६ ॥
समाश्रयः स महात्मा सशरीरस्त्रि॰ प्रमाणपरिमाणे ।
यत्नाद्विलोक्य धृष्टो व्यस्तसमस्तैस्त्रिभिर्विनिष्पाद्यः ॥ ९१७ ॥
स्वर्गसाराधिक्यक्रियदुपरञ्जकरञ्जितो विविधवृत्तिः ।
आदाय त्वममर्त्यैर्भावैः संपादितः प्रयोगोऽयम् ॥ ९१८ ॥
गम्भीरमधुरशब्दं परिबृंहितगीतविविधमङ्ग्युतम् ।
दर्शयते वैचित्र्यं तद्रथवाहकस्तलकालः ॥ ९१९ ॥
अविभक्तद्यानस्य काकुपरस्यास्फुटापदम् ।
अभिरामाविश्रान्तं पठितं निरवद्यभाषासु ॥ ९२० ॥
नियमितदीपनगमनं द्रुतमध्यविलम्बि तानलययुक्तम् ।
तमवस्वगेययत्नं तत्साम्यं सादिभिर्विहितम् ॥ ९२१ ॥
प्रकृतिविशेषावस्थाप्रतिपादकवेषरचनसामग्र्या ।
अभिनयकरणे नीता सिद्धिद्वयसंपदाचारम् ॥ ९२२ ॥
नवसुरतैरुपदिष्टं क्षितिपतिजनुषावबोधकाराणाम् ।
ता अपि नाट्ये सर्वाः शोभासंदोहसादृशं नापुः ॥ ९२३ ॥
आश्लिष्टसंधिबन्धं सत्पात्रसुवर्णयोजितं सुतराम् ।
निपुणपरीक्षकदृष्टं राजति रत्नावलीरत्नम् ॥ ९२४ ॥
एवंविधगुणकथनं यसदादिविभावितार्थो तं पतये ।
पठति सार्यामन्यः स्मृतिविषयमुपागतां प्रसङ्गेन ॥ ९२५ ॥
संग्रामादनपसृतिः प्रेक्षाभिज्ञा सुभावनाभिरतिः ।
आच्छोटनाभियोगः कुलविद्या राजपुत्राणाम् ॥ ९२६ ॥
एतद्वस्तुनि जाते स्तुतिभाजां नृपतिनन्दनो रभसात् ।
आरभ्य कथाच्छेदकमाखेटं वां[1]............... ॥ ९२७ ॥

---

१. एतावानेव ग्रन्थः प्राप्तः.

कुर्यां तथापि सुजनार्थमिदं यतः किं
यूकाभयेन परिधानविमोक्षणं स्यात् ॥ ३ ॥

सानन्दप्रमदाकटाक्षविशिखैर्येषां न भिन्नं मनो
यैः संसारसमुद्रपातविधुरेष्वन्येषु पोतायितम् ।
यैर्निःसीमसरस्वतीविलसितं द्वित्रैः पदैः संहृतं
तेषामप्युपरि स्फुरन्ति मतयः कस्यापि पुण्यात्मनः ॥ ४ ॥

प्रायो नाट्यं प्रति प्रोक्ता भरताद्यै रसस्थितिः ।
यथामति मयाप्येषा काव्यं प्रति निगद्यते ॥ ५ ॥

यामिनीवेन्दुना मुक्ता नारीव रमणं विना ।
लक्ष्मीरिव ऋते त्यागान्नो वाणी भाति नीरसा ॥ ६ ॥

सत्यं सन्ति गृहे गृहे सुकवयो येषां वचश्चातुरी
स्वे हर्म्ये कुलकन्यकेव लभते जातैर्गुणैर्गौरवम् ।
दुष्प्रापः स तु कोऽपि कोविदपतिर्यद्वाग्रसग्राहिणां
पण्यस्त्रीव कलाकलापकुशला चेतांसि हर्तुं क्षमा ॥ ७ ॥

तस्माद्यत्नेन कर्तव्यं काव्यं रसनिरन्तरम् ।
अन्यथा शास्त्रविद्गोष्ठ्यां तत्स्यादुद्वेगदायकम् ॥ ८ ॥

शृङ्गारहास्यकरुणा रौद्रवीरभयानकाः ।
बीभत्साद्भुतशान्ताश्च नव काव्ये रसाः स्मृताः ॥ ९ ॥

रतिर्हासश्च शोकश्च क्रोधोत्साहौ भयं तथा ।
जुगुप्साविस्मयशमाः स्थायिभावाः प्रकीर्तिताः ॥ १० ॥

निर्वेदोऽथ तथा ग्लानिः शङ्कासूया मदः श्रमः ।
आलस्यं चैव दैन्यं च चिन्ता मोहो धृतिः स्मृतिः ॥ ११ ॥

व्रीडा चपलता हर्ष आवेगो जडता तथा ।
गर्वो विषाद औत्सुक्यं निद्रापस्मार एव च ॥ १२ ॥

---

१. 'सानन्दम्'. २. 'नाट्ये'

किं त्वन्येऽपि जना वदन्ति सुभगोऽप्यस्याः प्रियो नान्यतो
दृष्टिं निःक्षिपतीति विश्वमियता मन्यामहे दुःस्थितम् ॥'

यो गौरवं भयं प्रेम सद्भावं पूर्वयोषिति ।
न मुञ्चत्यन्यचित्तोऽपि ज्ञेयोऽसौ दक्षिणो यथा ॥ २६ ॥

'तद्वाल प्रणतिस्तदेव वचनं ता एव केलिक्रिया
भीतिः सैव तदेव नर्म मधुरं पूर्वानुरागोचितम् ।
कान्तस्याप्रियकारिणी च भवती तं वक्ति दोषाविलं
किं स्यादित्यमहर्निशं सखि मनो दोलायते चिन्तया ॥'

प्रियं वक्ति पुरोऽन्यत्र विप्रियं कुरुते भृशम् ।
ज्ञातापराधचेष्टश्च कुटिलोऽसौ शठो यथा ॥ २७ ॥

'सहजतरले भावा तावद्बहुश्रुतिशालिनौ
पुनरिह युवा सत्यं शिष्ट तदत्र कृतागसि ।
प्रणयिनि पुनर्मुक्तं रन्तुं न येन [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] दृशौ ॥'

[illegible] च ।

'[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥'

निःश[illegible] [illegible] विलक्षस्तर्जितोऽपि नो ।
[illegible] [illegible]ऽसौ कथितो यथा ॥ २८ ॥

[illegible]

'जल्पन्त्याः परुषं रुषा मम बलाच्चुम्बत्यसावाननं
गृह्णात्याशु करं करेण बहुशः संताड्यमानोऽपि सन् ।
आलीनां पुरतो दधाति शिरसा पादप्रहारान्नतो
नो जाने सखि सांप्रतं प्रणयिने कुप्यामि तस्मै कथम् ॥'

अपि च ।

'धिक्त्वां धूर्त गतत्रप प्रणयिनी सैव त्वयाराध्यतां
यस्याः पादतलाहतिं तव हृदि व्याख्यात्यसौ यावकः ।
इत्युक्तोऽपि न नाम मुञ्चति यदा पादावयं दुर्जनो
मिथ्यावादविचक्षणः किमपरं कुर्यां वयस्ये तदा ॥'

गूढमन्त्रः शुचिर्वाग्मी भक्तो नर्मविचक्षणः ।
स्यान्नर्मसचिवस्तस्य कुपितस्त्रीप्रसादकः ॥ २९ ॥
पीठमर्दो[1] विटश्चेति विदूषक इति त्रिधा ।
स भवेत्प्रथमस्तत्र नायिकानायकानुगः[2] ॥ ३० ॥
एकविद्यो विटः प्रोक्तः क्रीडाप्रायो विदूषकः ।
स्ववपुर्वेषभाषाभिर्हास्यकारी च नर्मवित्[3] ॥ ३१ ॥
एषां प्रबन्धविषयो[4] व्यवहारः प्रायशो भवेत्प्रचुरः ।
प्रत्येकमुदाहृतयस्तथापि काश्चिन्निगद्यन्ते ॥ ३२ ॥

'विमुञ्चामुं मानं सफलय वचः साधु सुहृदां
मुधा संतापेन ग्लपयसि किमङ्गं स्मरभुवा ।
प्रियं पादप्रान्तप्रणतमधुना मानय भृशं
न मुग्धे प्रत्येतुं प्रभवति गतः कालहरिणः ॥'

'प्रणयिनि भृशं तस्मिन्मानं मनस्विनि मा कृथाः
किमपरमितो युक्तायुक्तैर्विना ह्यमुना तव ।

1. पीठमर्दः. 2. 'नायको नायिकानुगः'. 3. कर्मवित्'. 4. 'तत्कर्मविषयं'. 5. 'प्रसादं वर्णस्व प्रकटय मुदं संत्यज रुषं प्रिये शुष्यन्त्यङ्गान्यमृतमिव ते सिञ्चतु वचः । निधानं सौख्यानां क्षणमभिमुखं स्थापय मुखं न मुग्धे प्रत्येतुं प्रभवति गतः कालहरिणः ॥' अतिप्राचीनस्य कर्णाटदेशोद्भूतचन्द्रककवेरयं श्लोकः.

'उपेत्य तां दृढपरिरम्भलालसश्चिरादमूः प्रमुषितचारुचन्दन. ।
धृताञ्जनः सपदि तदक्षिचुम्बनादिहैव ते प्रिय विदिता कृतार्थता ॥'
'यत्रार्कायितमिन्दुना सरसिजैरङ्गारपुञ्जायितं
कुद्धायां मयि नाथ ते कदलिकाकाण्डैरलातायितम् ।
कालोऽन्यः खलु कोऽपि सोऽमृतमयो जातो विषात्माधुना
धिक्त्वां धूर्त विनिर्यदश्रुरबला मोहं रुदन्ती गता ॥'
'सार्धं मनोरथशतैस्तव धूर्त कान्ता
सैव स्थिता मनसि कृत्रिमभावरम्या ।
अस्माकमस्ति न कथंचिदिहावकाश-
स्तस्मात्कृतं चरणपातविडम्बनाभिः ॥'
लब्धायतिः प्रगल्भा स्यात्समस्तरतिकोविदा ।
आक्रान्तनायिका बाढं विराजद्विभ्रमा यथा ॥ ४२ ॥
'सेयं पङ्कजिनी मृणाललतिकामादाय यस्याः प्रियो
हारं मे कुरुते पयोधरतटे प्रत्यग्रतारारुचम् ।
बन्धूकं च तदेतदालि विदलद्यत्तेन सीमन्तितं
सर्वाशाविजिगीषुपुष्पधनुषो बाणश्रियं धास्यति ॥'
'यत्र स्वेदलवैरलं विलुलितैर्व्यालुप्यते चन्दनं
स्वैच्छन्दैर्मणितैश्च यत्र रणितं निह्नूयते नूपुरम् ।
यत्रायान्त्यचिरेण सर्वविषयाः कामं तदेकाग्रतां
सख्यस्तत्सुरतं भणामि रतये शेषा तु लोकस्थितिः ॥'
'स्वामिन्भङ्गुरयालकं सतिलकं भालं विलासिन्कुरु
प्राणेश त्रुटितं पयोधरतटे हारं पुनर्योजय ।
इत्युक्त्वा सुरतावसानसुखिता संपूर्णचन्द्रानना
स्पृष्टा तेन तथेति जातपुलका प्राप्ता पुनर्मोहनम् ॥'

---

१. धीरा-मध्या-धीराणां क्रमेणोदाहरणत्रयम्. २. 'तदेतदेव विलसत्'. ३. 'स-च्छेदैः'. ४. 'वृतये' ५. 'भङ्गुरितालकम्'. ६. 'पयोधरयुगे'. ७ 'इत्युक्ते'. ८ 'मुषिताप्यापूर्ण—'.

विलासैश्च प्राप्तं तव हृदि पदं रागबहुलै-
र्मया किं ते कृत्यं भुवमकुटिलाचारपरया ॥'
'सा बाढं भवते[1]क्षितेति निबिडं संयम्य बाह्वोः स्रजा
भूयो द्रक्ष्यसि ता शठेति दयितं संतर्ज्य संतर्ज्य च ।
आलीनां पुर एव निह्नुति[2]परः कोपाद्रणन्नूपुरं
मानिन्या चरणप्रहारविधिना प्रेयानशोकीकृतः ॥'

एकाकारा[3] मता मुग्धा पुनर्भूश्च यतोऽनयोः ।
अतिसूक्ष्मतया भेदः कविभिर्न प्रदर्शितः ॥ ४६ ॥
मध्या पुनः प्रगल्भा च द्विधा[4] सा परिभिद्यते ।
एका ज्येष्ठा कनिष्ठान्या[5] नायकप्रणयं प्रति ॥ ४७ ॥
उपरोधात्तथा स्नेहात्सानुरागोऽपि नायकः ।
चेष्टते तां प्रति प्रायः कलासु कुशलो यथा ॥ ४८ ॥

'त्वदाक्षिणी कुवलयबुद्धिरेत्यली रुणध्म्यहं तदिति निमील्य लोचने ।
ततो भृशं पुलकितगण्ड[6]मण्डलां युवा परां निभृतमचुम्बदङ्गनाम् ॥'

संपत्तौ च विपत्तौ च मरणे[7]ऽपि न मुञ्चति ।
या स्वीया तां प्रति प्रेम जायते पुण्यकारिणः[8] ॥ ४९ ॥
अन्यदीया द्विधा प्रोक्ता कन्योढा चेति ते प्रिये ।
दर्शनाच्छ्रवणाद्वापि[9] कामार्तं भवतो यथा ॥ ५० ॥

'किमपि ललितैः स्निग्धैः किंचित्किमप्यतिकुञ्चितैः[10]
किमपि वलितैः[11] कंदर्पप्रोन्हसद्भिरिवेक्षणैः ।
अभिमतमुखं वीक्षां चक्रे नवाङ्गनया तथा
ललित[12]कुशलोऽप्यालीलोको यथातिविसिस्मये ॥'

---

१. 'परुष सभर्त्स्य'; 'दयित संभर्त्स्य'. २. 'निह्नुतपरम्'. ३ 'एकाकाररता'. ४. 'द्विधासौ'; 'द्विविधा'. ५. 'कनिष्ठा च नायक–'; 'कनिष्ठा स्यान्नायिका–'. ६. गल्ल. ७. 'मरणे च'. ८. 'पुण्यकारिणाम्'. ९. 'चापि'. १०. 'अतिकुञ्चितैः'. ११. 'चलितैः'. १२. 'ललन'; 'कलन'.

द्रष्टुं वक्तुं च नो कन्या शक्ता शक्नोत्यमुं स्फुटम् ।
पश्यन्तमभिजल्पन्तं निरिक्तेऽपि ह्रिया यथा ॥ ९२ ॥

कामं न पश्यति [illegible]
[illegible] जल्पति [illegible] ।
[illegible] मनोभिलाषे
[illegible] ॥

[illegible] नायकम् ।
[illegible] यथा ॥ ९३ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ९४ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ९५ ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥ ९६ ॥

[illegible]

'[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥'

नाभिमुङ्क्ते रागं कन्या मुग्धत्वाद्दुःस्थितापि तम् ।
तदवस्थां तु कान्ताया तत्सखी कथयेद्यथा ॥ ६० ॥

'निश्वासेषु स्फुरति कदलीपल्लवं तापभाग-
नेनाम्भोभिर्लघिमिति पतितैः सिच्यते न स्तनान्तः ।
तस्याः किं नु स्मरभवं तदभूदानन त्वद्वियोगे
येनाकस्माद्वलयपदवीमङ्गुलीयं प्रयाति ॥'

अनन्यशरणा स्वीया धनाहार्या पराङ्गना ।
अस्यास्तु केवलं प्रेम तेनैषा रागिणां मता ॥ ६१ ॥

सामान्यवनिता वेश्या सा वित्तं परमिच्छति ।
निर्गुणेऽपि न विद्वेषो न रागोऽस्या गुणिन्यपि ॥ ६२ ॥

तत्स्वरूपमिदं प्रोक्तं केचिद्ब्रूमो वयं पुनः ।
वर्णयन्त्यनया युक्त्या तासामप्यनुरागिताम् ॥ ६३ ॥

शृङ्गाराभास एव स्याद्यदि ता रागवर्जिताः ।
तद्व्यापारोऽथवा तासां स्मरः किं भक्षितो वकैः ॥ ६४ ॥

तस्मात्तासामपि क्वापि रागः स्यात्किं तु सर्वथा ।
धनार्थं कृत्रिमैर्भावैर्ग्राम्यं व्यामोहयन्ति ताः ॥ ६५ ॥

लिङ्गी प्रच्छन्नकामश्च नरंमन्यश्च षण्ढकः ।
सुखप्राप्तधनो मूर्खः पितृवित्तेन गर्वितः ॥ ६६ ॥

इत्यादीन्प्रथमं ग्राम्याञ्ज्ञात्वाकृष्य च तद्धनम् ।
अपूर्वा इव मुञ्चन्ति तानेतास्तापयन्ति च ॥ ६७ ॥

---

१. 'भवद्रमणया'. २. 'स्पगिति'. ३. 'ताम्यते'. ४. 'त्वद्वियोगात्'. ५. 'वराङ्गना'. ६. 'बलवत्तानया'. ७. 'शृङ्गाराभाव'. ८. 'भावश्च'. ९. 'दर्पितः'. १०. 'इत्यादि प्रथमं ज्ञात्वा सम्यक्कर्षति तद्धनम्–तस्मादेता विषोपमा'.

[illegible] मनोरमम् ।
[illegible] सुरतं जायते यथा ॥ ६८ ॥

[illegible]

'किं रुद्धः प्रियया कयाचिदथवा सख्या ममोद्वेजितः
किं वा कारणगौरवं किमपि यन्नाद्यागतो वल्लभः ।
इत्यालोच्य मृगीदृशा करतले संस्थाप्य वक्त्राम्बुजं
दीर्घं निःश्वसितं चिरं च रुदितं क्षिप्ताश्च पुष्पस्रजः ॥'

भवेद्वासकसज्जासौ सज्जिताङ्गरतालया ।
निश्चितागमनं भर्तुर्द्वारेक्षणपरा यथा ॥ ७६ ॥

'दृष्ट्वा दर्पणमण्डले निजवपुर्भूषां मनोहारिणीं
दीपाग्रे कपिशं च मोहनगृहं स्मेरस्फुरन्मीदृशा ।
एवं मे सुरतं भविष्यति चिरादेवेति सानन्दया
कामं कान्तदिदृक्षयातिललिता द्वारे दृगारोपिता ॥'

निरस्तो मन्युना कान्तो नमन्नपि यया पुनः ।
दुःस्थिता तं विना सातिसंधिताभिमता यथा ॥ ७७ ॥

'यत्पादप्रणतः प्रियः परुषया वाचा स निर्वारितो
यत्सख्या न कृतं वचो जडतया यन्मन्युरेको धृतः ।
पापस्यास्य फलं तदेतदधुना यच्चन्दनेन्दुद्युति-
प्रालेयाम्बुसमीरपङ्कजबिसैर्गात्रं मुहुर्दह्यते ॥'

प्रेष्य दूतीं स्वयं दत्त्वा संकेतं नागतः प्रियः ।
यस्यास्तेन विना दुःस्था विप्रलब्धा तु सा यथा ॥ ७८ ॥

'यत्संकेतगृहं प्रियेण कथितं संप्रेष्य दूतीं स्वयं
तच्छून्यं सुचिरं निषेव्य सुदृशा पश्चाच्च भग्नाशया ।
स्थानोपासनसूचनाय विगलत्सान्द्राञ्जनैर्लोचनै-
र्भूमावक्षरमालिकेव लिखिता दीर्घं रुदत्या शनैः ॥'

कुतश्चिन्नागतो यस्या उचिते वासके प्रियः ।
तदनागमसंतप्ता खण्डिता सा मता यथा ॥ ७९ ॥

---

१. 'मम'. २. 'सज्जिताङ्गा रतालये'. ३. 'ऊचे'. ४ 'कथिता'. ५. 'कोपस्य'.
६ 'गत्वा'. ७ 'ध्यातम्'.

[illegible]

सखीयुक्ता मदाविक्रयात्स्फारिताक्षी न शङ्किता ।
सशब्दाभरणा कामं वेश्या सरति नायकम् ॥ ८६ ॥
त्रयोदशविधा स्वीया द्विविधा च पराङ्गना ।
एका वेश्या पुनश्चाष्टाववस्थाभेदतोऽत्र ताः ॥ ८७ ॥
पुनश्च तास्त्रिधा सर्वा उत्तमा मध्यमाधमा ।
इत्थं शतत्रयं तासामशीतिश्चतुरुत्तरा ॥ ८८ ॥
दोषानुरूपकोपा यानुनीता च प्रसीदति ।
रज्यते च भृशं नाथे गुणहार्योत्तमेति सा ॥ ८९ ॥
'कान्ते किं कुपितासि कः परजने प्राणेश कोपो भवे-
त्कोऽयं सुभ्रु परस्त्वमेव दयिते दासोऽस्मि कस्ते पर ।
इत्युक्त्वा प्रणतः प्रियः क्षितितलादुत्थाप्य सानन्दया
नेत्राम्भःकणिकाङ्किते स्तनतटे तन्व्या समारोपितः ॥'
दोषे स्वल्पेऽपि या कोपं धत्ते कष्टेन मुञ्चति ।
प्रयाति कारणाद्रागं मध्यमा सा मता यथा ॥ ९० ॥
'विस्फारस्फुरिताधरापि विकसद्गण्डस्थप्रस्खल-
द्धर्माम्भःकणिकापि भङ्गुरतरभ्रूभेदभूषाप्यलम् ।
पादान्तप्रणते प्रिये प्रकटयत्यन्तः प्रसादं प्रिया
केशान्नूपुरमण्डलीषु वलितानुन्मोचयन्ती शनैः ॥'
या कुप्यति विना दोषं स्निह्यत्यनुनयं विना ।
निर्हेतुकप्रवृत्तिश्च चलचित्तापि साधमा ॥ ९१ ॥
'यत्राधःकृतकामकार्मुककथो भ्राम्यद्भ्रुवोर्विभ्रमः
सद्यः प्रोद्गतचन्द्रकान्तिजयिनी यस्मिन्कपोलच्छवि ।
यत्र स्वेदकणावलुप्तमहिमा हारोऽप्युरोजस्थले
कोऽयं मानिनि मत्प्रणामविमुखः प्रत्यग्रमानग्रहः ॥'

---

१. 'यथा' २. 'पुनस्तास्त्रिविधा'. ३. 'तुष्यति'. ४. 'प्रस्फार–'. ५. 'प्रपलितान्'; 'वलयितान्'. ६. 'दोषै.'. ७ 'चलचित्तेति'. ८. 'यः क्रुद्धः'. ९. 'कथोद्भ्राम्यद्भ्रमः'. १०. 'प्रोम्भितचन्द्रबिम्ब'. ११. 'कणावलिप्त–'.

मृणालकदलीचन्द्रचन्दनाम्बुरुहादिकम् ।
तत्रानयोः स्मरातङ्कशान्तये नैव सेवितम् ॥ ३ ॥
आलोकालापसंरूढरागाकुलितचेतसोः ।
तयोर्भवेदसंप्राप्तौ दशावस्थः स्मरो यथा ॥ ४ ॥
अभिलापोऽथ चिन्ता स्यात्स्मृतिश्च गुणकीर्तनम् ।
उद्वेगोऽथ प्रलापः स्यादुन्मादो व्याधिरेव च ॥ ५ ॥
जडता मरणं चैव दशमं जायते ध्रुवम् ।
असंप्राप्तौ भवन्त्येतास्तयोर्दश दशा यथा ॥ ६ ॥
व्यवसायो भवेद्यत्र बाढं तत्संगमाशया ।
संकल्पाकुलचित्तत्वात्सोऽभिलापः स्मृतो यथा ॥ ७ ॥

'प्रविशति यथा गेहेऽकस्माद्बहिश्च विचेष्टते
वदति च यथा सख्या सार्धं सहासमिहोत्सुका ।
दयितवदनालोके मन्दं यथा च चलत्यसौ
मृगदृशि तथैतस्या मन्ये स्मरेण कृतं पदम् ॥'

कथं स वल्लभः प्राप्यः किं कुर्यामस्य सिद्धये ।
कथं भवेदसौ वश्य इति चिन्ता मता यथा ॥ ८ ॥

'सत्यं दुर्लभ एष वल्लभतमो रागो ममास्मिन्पुनः
कोऽप्यन्योऽस्ति गुरुर्न चातिनिपुणाः सख्योऽस्य संबोधने ।
संचिन्त्येति मृगीदृशा प्रियतमे दृष्टे श्लथां मेखलां
बध्नन्त्या न गतं स्थितं न च गलद्वासो न वा संवृतम् ॥'

द्वेषो यत्रान्यकार्येषु तदेकाग्रं च मानसम् ।
श्वासैर्मनोरथैश्चापि चेष्टास्ताः स्मरणं यथा ॥ ९ ॥

'इन्दुं निन्दति पद्मकन्दलदलैस्तल्पं न वा मन्यते
कर्पूरं किरति प्रयाति न रतिं प्रालेयधारागृहे ।

१. 'कन्द'. २. 'सगमाशय.' ३. 'यथाकस्माद्गेहम्'. ४. 'प्रचलति'. ५ 'श[illegible]
६. 'तुष्टये'. ७. 'भवेत्'. ८. 'एव'. ९. 'तथा'. १०. 'लसत्'. ११. 'कन्दलद[illegible]
'कन्दकदली'.

[illegible]
[illegible] ॥'

सं[illegible]दीर्घ[illegible] ।
[illegible] यथा ॥ [illegible] ॥

'[illegible]
[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥'

अकाण्डे [illegible] दृष्टिः [illegible] गता स्मृतिः ।
[illegible]माः [illegible] कार्श्यं जडतेयं [illegible] यथा ॥ २२ ॥

'दृष्टिर्नि[illegible] श्वासैः क्षतं नूपुरं
[illegible] विनष्टा स्मृतिः ।
[illegible] स्थितः [illegible]
[illegible] कुसुमायुधः [illegible] ॥'

उपायैर्विविधैर्नार्या यदि न स्यात्समागमः ।
कंदर्पशरभिन्नाया मरणं जायते ततः ॥ १६ ॥
पुंसोऽपि हि भवन्त्येता दशावस्था मनोभवात् ।
मरणं किं त्वसौन्दर्योत्तयोः कश्चिन्न वध्यते ॥ १७ ॥
अन्ये तदपि बध्नन्ति प्रत्युज्जीवनकाङ्क्षया ।
वृत्तानुवादे तच्छस्तमुत्पाद्ये प्रायशो नहि ॥ १८ ॥
एकस्मिंस्तु मृतेऽप्यन्यो यदि जीवेत्कथंचन ।
का स्नेहगणना तत्र म्रियते चेन्नं संगमः ॥ १९ ॥
पूर्वं नारी भवेद्रक्ता पुमान्पश्चात्तदिङ्गितैः ।
ततः संभोगलीलेति स्वभावसुभगा स्थितिः ॥ २० ॥

---

१. 'वीणामति'. २. 'अष्टमो जायते'. ३. 'कुपितस्वरेण'. ४. 'स्मृता'. ५. 'तल्पम्'. [illegible]. 'आवेशितः'. ७. 'जनितैः'. ८. 'गद्यते'. ९. 'वाञ्छया'. १०. 'न समन्ततः'.

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible] ॥

[illegible]

'जीर्णं तार्णकुटीरकं निवसनं तल्पीकृतं स्थण्डिले
नीरन्ध्रं तिमिरं किरन्ति सलिलं गर्जन्त एते घनाः।
गच्छामीति वदत्यसावपि मुहुः शङ्काकुला केवलं
चेतश्चित्रमहो तथापि रमते संकेतके कामिनाम् ॥'

स मानो नायिका यस्मिन्नीर्ष्यया नायकं प्रति।
धत्ते विकारमन्यस्त्रीसङ्गदोषवशाद्यथा ॥ ३२ ॥

'किंचिद्बाष्पजलावलेपललिते नेत्रे समाकुञ्चिते
रागो विस्फुरणानुबन्धरुचिरः संदर्शितो गण्डयोः।
कम्पश्चाधरपल्लवे विरचितः कामं कुरङ्गीदृशा
नो जाने किमयं प्रिये प्रकटितः कोपोऽभिलापोऽथवा ॥'

स प्रायशो भवेत्त्रेधा कामिनीनां प्रियं प्रति।
अवेक्ष्य दोपमेतस्य गरीयान्मध्यमो लघुः ॥ ३३ ॥

प्रतिनार्यां गते कान्ते स्वयं दृष्टे नखाङ्किते।
तद्वासोदर्शने गोत्रस्खलिते च गुरुर्यथा ॥ ३४ ॥

'बिम्बोष्ठः स्फुरति प्रयाति पटुतां गण्डस्थले शोणिमा
यातस्तिर्यगमू दृशौ च वलवद्भ्रूयुग्ममुद्भ्राम्यति।
इत्थं चण्डि तथा तवैष रुचिरः कोपक्रमो जृम्भते
जातोऽयं प्रणतीरपास्य सुतरामेतद्दिदृक्षुर्यथा ॥'

दृष्टे प्रियतमे रागादन्यया सह जल्पति।
सख्याख्यातेऽथवा दोषे मानोऽयं मध्यमो यथा ॥ ३५ ॥

'वाचो वाग्मिनि किं तवाद्य परुषाः सुभ्रु भ्रुवोर्विभ्रमो-
ऽप्युद्भ्रान्तः कुत एष लोलनयने किं लोहिते लोचने।
नास्त्यागो मयि किं मुधैव कुपितेत्युक्ते पुरः प्रेयसा
मानिन्या जलबिन्दुदन्तुरपुटा दृष्टिः सखीष्वाहिता ॥'

---

१. 'अपि'. २. 'तथा'. ३. 'स्यात्'. ४. 'भ्रमो विभ्रमो भ्राम्यति किं तव लोल एष नयने'.

'चरणपतनात्यत्युर्मन्यौ मनाग्निशिथिलीकृते
त्यजति च किमप्युत्कम्पत्वं घनस्तनमण्डले ।
तदपि विसरत्सारङ्गाक्ष्या चिरानुनयेच्छया
कथमपि पुरो दृष्ट्वा दूतीं पुनर्भ्रुकुटी कृता ॥'
'चतुरवचनैर्गाढाश्लेषैर्हठात्परिचुम्बनै-
रलकवलनैर्वारं वारं गतोऽप्यतिमन्दताम् ।
अपरवनितासङ्गाल्लग्नं विलोक्य विलेपनं
कुवलयदृशः कोपः कान्ते पुनर्नवतां गतः ॥'

साम दानं च भेदः स्यादुपेक्षा प्रणतिस्तथा ।
तथा प्रसङ्गविध्वंसो दण्डः शृङ्गारहानये ॥ ४२ ॥
तस्याः प्रसादने सद्भिरुपायाः षट् प्रकीर्तिताः ।
सुन्दरास्ते निदर्श्यन्ते सहोदाहृतिभिर्यथा ॥ ४३ ॥
अविनीतोऽपि पाल्योऽहं त्वया सुभ्रु क्षमाभृता ।
इति वाणी भवेद्यत्र तत्सामेति निगद्यते ॥ ४४ ॥

'सत्यं भामिनि दुर्जनोऽस्मि दयिते पाल्यस्तथापि त्वया
यो दोषः स लघुर्मृगाक्षि निर्यतं दीनस्य मे क्षम्यताम् ।
इत्थं जल्पति वल्लभे मृगदृशा चक्षुर्जलं संवृतं
रक्तत्वं विरलीकृतं च वदने दत्तं च किंचिद्वचः ॥'

अलंकारादिकं दद्यान्नायको यत्र तुष्टये ।
उद्दिश्य कारणं किंचिद्दानं लुब्धासु तद्यथा ॥ ४५ ॥

'प्रणयिना निजहारलता स्वयं किल नवेति निवेश्य कुचस्थले ।
पुलकभाजि पुरा कुपिताप्यसौ कृतकचग्रहणं परिचुम्बिता ॥'

यस्मिन्परिजनं तस्याः समावर्ज्य प्रसादतः ।
तेनैव लभते कान्तां कान्ताभेदः स उच्यते ॥ ४६ ॥

---

१. 'किमप्युक्त पत्रम्'. २. 'चतुरचतुरैः'. ३. 'चुम्बितैर्मधुरवचनैः', ४. 'सततम्'. ५. 'गलत्'. ६. 'विमली–'. ७. 'कुर्यात्'. ८. 'कुच–'. ९. 'प्रसादितम्'.

स्नेहं विना भयं न स्यान्मन्मथो नेर्ष्यया विना ।
तस्मान्मानप्रकारोऽयं द्वयोः [1]प्रीतिप्रवर्धनः ॥ ५३ ॥
प्रियसुभगदयितवल्लभनाथस्वामीशकान्तचन्द्रमुखाः ।
दयित मनोरम रमणीजीवित इत्यादि नाम स्यात् ॥ ५४ ॥
प्रीतौ भर्तरि सुदृशामप्रीतौ पुनरमूनि शठधृष्टौ ।
निर्लज्जदुराचारौ निष्ठुरदुःशीलवानादि ॥ ५५ ॥
गर्वाद्व्यसनत्यागाद्विप्रियकरणाच्च निष्ठुरालापात् ।
लोभादतिप्रवासात्स्त्रीणां द्वेष्यः प्रियो भवति ॥ ५६ ॥
परदेशं व्रजेद्यस्मिन्कुतश्चित्कारणात्प्रियः ।
स प्रवास इति ख्यातः कष्टावस्थो द्वयोरपि ॥ ५७ ॥

'दृष्टं केसरधूलिधूसरमिदं व्योम क्रमाद्वीक्षिताः
कच्छान्ताश्च शिलीन्ध्रकन्दलभृतः सोढाः कदम्बानिलाः ।
सख्यः संवृणुताश्रु मुञ्चत भयं कस्मान्मुधैवाकुला
एतानप्यधुनापि वज्रघटिता नूनं सहिष्ये घनान् ॥'

'कामं कर्णकटुः कुतोऽतिमधुरः केकारवः केकिनां
मेघाश्चामृतधारिणोऽपि विहिताः प्रायो विषस्यन्दिनः ।
उन्मीलन्नवकन्दलावलिरसौ संप्राप्यसह्यायते
तत्किं यद्विपरीतमत्र न कृतं तस्या वियोगेन मे ॥'

कार्श्यजागरमालिन्यचिन्ताद्यं यत्र जायते ।
अवस्था विविधाः स्त्रीणां मृत्युश्चेदवधेः परः ॥ ५८ ॥

'अद्यैव यत्प्रतिपदुद्गतचन्द्रलेखा-
सख्यं त्वया तनुरियं गमिता वरास्याः ।
कान्ते गते कुसुमसायक तत्प्रभाते
बाणावलीं कथय कुत्र विमोक्ष्यसि त्वम् ॥'

1. 'प्रीतिप्रवर्धक'. 2. 'दयित'. 3. 'निष्ठुरवचनात्'. 4. [illegible] 5. 'रञ्जनाति-'. 6. 'शमिनान्'. 7. 'कृष्णा[illegible]'. 8. [illegible]

सौगन्ध्यं मलयानिलेन [illegible] तन्वी निकामेति सा
सर्वाङ्गं करुणेन्दुता [illegible] दैवेन किं निर्मिता ॥'
'इयन्ती सुभगा [illegible] गतोऽपि यस्याः कृते स्मरातङ्कात् ।
मूर्छां हरामि सा [illegible] गतपुण्या नयनसलिलेन ॥'
'पाशो निगाशित उनापित एष सान्द्रः
कर्पूररेणुकणमुग्धमुरो नताङ्गि ।
पापेन येन गमितेति दशाममुष्मि-
न्मूर्छानिरामललितं मयि भेदि चक्षुः ॥'

ग्लानो मुक्ताश्रुरुद्विग्नः सस्ताङ्गो मुक्तचेतनः ।
सचिन्तो दैन्यभागश्चिन्नेनंप्रायो जनो भवेत् ॥ ६१ ॥
केषांचित्करुणभ्रान्तिः कारुण्यादत्र जायते ।
एतस्य मिथुनावस्थां विस्मृत्य रतिमूलजाम् ॥ ६२ ॥
स्त्रीपुंसयोर्भवेदेष सापेक्षः संगमे पुनः ।
शृङ्गारवचनप्रायः करुणः स्यात्स चान्यथा ॥ ६३ ॥
तस्माच्छृङ्गार एवायं करुणेनानुमोदितः ।
सौन्दर्यं सुतरां धत्ते निबद्धो विरलं बुधैः ॥ ६४ ॥
कारुदासी नटी धात्री प्रातिवेश्या च शिल्पिनी ।
बाला प्रव्रजिता चेति स्त्रीणां ज्ञेयः सखीजनः ॥ ६५ ॥
कलाकौशलमुत्साहो भक्तिश्चित्तज्ञता स्मृतिः ।
माधुर्यं नर्मविज्ञानं वाग्मिता चेति तद्गुणाः ॥ ६६ ॥
विनोदो मण्डनं शिक्षोपालम्भोऽथ प्रसादनम् ।
संगमो विरहाश्वासः सखीकर्मेति तद्यथा ॥ ६७ ॥

'मया कोऽयं मुग्धे कथय लिखितः सत्वरसखी-
वचः श्रुत्वेत्युच्चैर्विनिहितदृशा चित्रफलके ।

---

१. 'द्रुतम्'. २. 'उपातितः'. ३. 'इह'. ४ 'विस्तारयति गूढताम्'. ५. 'स्त्रीपुंसोश्च भवत्येष' ६. 'साक्षेप.'. ७. 'शृङ्गारवचने'.

इत्यादि विविधं सम्यग्व्यापारं कुरुते सदा ।
योषितां मन्त्रसर्वस्वनिधानकलशोपमाः ॥ ६८ ॥
इत्थं निरन्तरोद्योगोऽयं शृङ्गारः कविभिः सदा ।
अनेन रहितं काव्यं प्रायो नीरसमुच्यते ॥ ६९ ॥
इत्थं विचार्य प्रचुरप्रयोगाद्योऽमुं निबध्नाति रसं रसज्ञः ।
तत्काव्यमारोप्य पदं विदग्धलोकेषु नित्यं परिबम्भ्रमीति ॥७०॥

इति श्रीरुद्रभट्टविरचिते शृङ्गारतिलकाभिधाने काव्यरसालंकारे विप्रलम्भो नाम द्वितीयः परिच्छेदः ।

तृतीयः परिच्छेदः ।

विकृताङ्गवचःकृत्यवेषेभ्यो जायते रसः ।
हासोऽयं हासमूलत्वात्पात्रत्रयगतो यथा ॥ १ ॥
किंचिद्विकसितैर्गण्डैः किंचिद्विस्फारितेक्षणैः ।
किंचिल्लक्ष्यद्विजैः सोऽयमुत्तमानां भवेद्यथा ॥ २ ॥
'पाणौ कङ्कणमुत्फणः फणिपतिर्नेत्रं ज्वलत्पावकं
कण्ठः कुण्ठितकालकूटकुटिलो वस्त्रं गजेन्द्राजिनम् ।
गौरीलोचनलोभनाय सुभगो वेषो वरस्येति मे
गण्डोल्लासविभावितः पशुपतेर्हासोद्गमः पातु वः ॥'
मध्यमानां भवत्येष विवृताननपङ्कजः ।
नीचानां निपतद्बाष्पः श्रूयमाणध्वनिर्यथा ॥ ३ ॥
'मुग्धे त्वं सुभगे न वेत्सि मदनव्यापारमद्यापि तं
नूनं ते जलजैपिणायमलिना दृष्टो न भर्त्राधरः ।
सख्यैवं हसित वधूं प्रति तथा सानन्दमाविर्भव-
द्वक्त्रान्तर्गतसीधुवासरसिकैर्भृङ्गैर्यथा धावितम् ॥'

---

१. 'योषितामत्र सर्वस्वं निधानकलशोपमम्'. २. 'कविना'. ३. केषुचित्पुस्तकेष्वस्माच्छ्लोकादग्रे 'तव नाथानुरागोऽय मद्विधैः कथमुच्यते । येनैकापि प्रिया नीता त्वत्व पुण्यकारिणा ॥' अय श्लोको वर्तते. ४. 'हासः'. ५. 'ईक्षणः'. ६. 'द्विजः'. ७. 'पाण्योः'; 'बाहौ'. ८. 'घटितः'. ९. 'ते जलजेक्षणेयम्'; 'तेऽब्जदलैपिणायम्'. १०. 'सख्येत्थम्'. ११. 'वक्रान्तर्घन–'; 'वक्रान्तर्नव–'.

गाम्भीर्यौदार्यसौन्दर्यशौर्यधैर्यादिभूपितः ।
आवर्जितजनो जैन्यनिर्व्यूढप्रौढविक्रमः ॥ १० ॥

'अयि विहंग वराक कपोतकं विसृज धेहि धृतिं मम मेदसा ।
शिविरहं भवता विदितो न किं सकलसत्त्वसमुद्धरणक्षमः ॥'

'सुखितोऽसि हरे नूनं भुवनत्रयमात्रलङ्घितोपेण ।
वैलिरर्थितदोऽसि यतो न याचितः किंचिदप्यधिकम् ॥'

'यैत्रैरावणदन्ततीव्रमुसलैरेरण्डकाण्डायितं
वज्रेणापि विकीर्णवह्नितितिना मार्णालनालायितम् ।
मद्वक्षस्यवलम्ब्य किंचिदधुना तद्विस्मृतं वज्रिणा
युद्धं यद्यवलम्बते स तु पुनः सज्जोऽस्म्यहं रावणः ॥'

धृतिगर्वौद्धत्यमतिस्मृतिरोमाञ्चा भवन्ति चामुष्मिन् ।
विविधा वाक्यक्षेपाः सोत्साहामर्षवेगाश्च ॥ ११ ॥

भयानको भयस्थायिभावोऽसौ जायते रसः ।
शब्दादेर्विकृताद्वाढं बालस्त्रीनीचनायकः ॥ १२ ॥

'श्रुत्वा तूर्यनिनादं द्वारे भयचकितर्ललितबाहुलतः ।
धन्यस्य लगति कण्ठे मुग्धशिशुर्धूलिधूसरितः ॥'

'प्रणयकलहसङ्गान्मन्युभाजा निरस्तः
प्रकटितचटुकोटिः पादपद्मानतोऽपि ।
नवजलधरगर्जेर्भीतयासौ कयाचि-
त्त्रुटिततरलहारं सस्वजे प्राणनाथः ॥'

'कम्पोपरुद्धसर्वाङ्गैर्गलत्स्वेदोदबिन्दुभिः ।
त्वया रुद्धैर्महीपाल वैरिभिर्वनितायितम् ॥'

वैवर्ण्यमश्रु संत्रासो हस्तपादादिकम्पनम् ।
स्वेदास्यशोषदिक्प्रेक्षासंभ्रमाश्च प्रकीर्तिताः ॥ १३ ॥

---

१. 'वाढम्'. २. 'वलिरर्थितोऽस्मि नियतम्'. ३. 'यत्रैरावततीव्रदन्त'. ४ 'औत्सुक्य–'. ५. 'गाढम्'. ६. 'चलित–'. ७. 'सर्वाङ्गगलत्–'. ८. 'त्वया लब्धे.'; 'त्वयारब्धैः'.

शृङ्गारबीभत्सरसौ तथा वीरभयानकौ ।
रौद्राद्भुतौ तथा हास्यकरुणौ वैरिणौ मिथः ॥ २१ ॥
हास्यो भवति शृङ्गारात्करुणो रौद्रकर्मणः ।
अद्भुतश्च तथा वीराद्बीभत्साच्च भयानकः ॥ २२ ॥
यौ जन्यजनकावेतौ रसानां तौ मनीषिभिः ।
पृथक्तया कृतोऽपि संभेदस्तयोर्यदि न दुष्यति ॥ २३ ॥
केचिद्रसा विभागेषु भावाः पूर्वं प्रदर्शिताः ।
स्थायित्वेनेह कीर्त्यन्ते रस्यत्वात्ते कृतिनां मताः ॥ २४ ॥
रत्याद्या इमे भावाः स्वाभिप्रायसूचकाः ।
पञ्चाशत्स्थायिसंचारिसात्त्विकाख्या निबोधत ॥ २५ ॥
शृङ्गारादिरसेष्वेते भावा रत्यादयः स्मृताः ।
प्रत्येकं स्थैर्यतोऽन्ये च त्रयस्त्रिंशच्चराः स्मृताः ॥ २६ ॥
प्रायोऽनवस्थिते चित्ते भावाः संकीर्णसंभवाः ।
बाहुल्येन निगद्यन्ते तथाप्येते यथा स्थिताः ॥ २७ ॥
शङ्कासूया भयं ग्लानिर्व्याधिश्चिन्ता स्मृतिर्धृतिः ।
औत्सुक्यं विस्मयो हर्षो व्रीडोन्मादो मदस्तथा ॥ २८ ॥
विषादो जडता निद्रावहित्थं चापलं स्मृतिः ।
इति भावाः प्रयोक्तव्याः शृङ्गारे व्यभिचारिणः ॥ २९ ॥
श्रमश्चपलता निद्रा स्वप्नो ग्लानिस्तथैव च ।
शङ्कासूयावहित्थं च हास्ये भावा भवन्त्यमी ॥ ३० ॥
दैन्यं चिन्ता तथा ग्लानिर्निर्वेदो जडतास्मृतिः ।
व्याधिश्च करुणे ज्ञेया भावा भावविशारदैः ॥ ३१ ॥
हर्षोऽसूया तथा गर्व उत्साहो मद एव च ।
चापल्यमुग्रता वेगो रौद्रे भावाः प्रकीर्तिताः ॥ ३२ ॥

---

१. 'धर्मतः'. २. 'द्वौ'. ३. 'ये च'. ४. 'यथा'. ५. 'मति'. ६. 'श्रम'. ७. 'स्वप्नो हर्षो ग्लानिः'. ८. 'जडताधृतिः'; 'जडता मृतिः'. ९. 'वाच्याः'.

[illegible]

[illegible] ॥ ४० ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ४१ ॥

[illegible]

इत्थं नाथ [illegible]

म्लायद्भ्रूकरुणो विरोधिवनितालस्यन्ति नश्यन्ति च ॥'

'पिबताम्रस्वदन्मांसमाकर्षत्वन्त्रमालिकाम् ।

कबन्धसंकुले कोष्टा भ्रमत्येष महारणे ॥'

दर्पप्रधानाधिकसत्त्ववृत्तिस्त्यागोत्तरोदारवचोमनोज्ञा ।

आश्चर्यसंपत्सुभगा च या स्यात्सा सात्वती नाम मतात्र वृत्तिः ॥४२॥

नातिगूढार्थसंपत्तिः श्लथशब्दमनोरमा ।

वीरे रौद्रेऽद्भुते शान्ते वृत्तिरेषा मता यथा ॥ ४३ ॥

'लक्ष्म्यास्त्वं जनको निधिश्च पयसां निःशेषरत्नाकरो

मर्यादानिरतस्त्वमेव जलधे ब्रूतेऽत्र कोऽन्यादृशम् ।

किं त्वेकस्य गृहं गतस्य वडवावह्नेः सदा तृष्णया

क्रान्तस्योदरपूरणेऽपि न सहो यत्तन्मनाक्साध्यसम् ॥'

---

१. 'केवलम्'. २. 'वर्णाद्भुतदुर्विगाढा'; 'गुर्वक्षरदुर्विगाढा'. ३. 'रीति.' ४. 'चतुष्कार्चितम्'. ५. 'मुक्ताग्रहम्'. ६. 'अदन्मासम्'. ७. 'नदति'. ८ 'वृत्त्या'. ९ 'सशाखा'. १०. 'श्लथशब्दा'. ११. 'कान्तस्य'.

[illegible]

तामेवानुचितां गच्छ ज्वलिता त्वत्कृते तु या ।
किं ते कृत्यं मया धूर्त दुःसंधानरसं त्विदम् ॥ ९० ॥
दुर्जनो दयितः कामं मनो म्लानं मनोभवः ।
कृशो वियोगतश्चायास्तस्या इत्यादि नीरसम् ॥ ९१ ॥
मुग्धा व्याजं विना वेश्या कन्येयं निपुणा रतौ ।
कुलस्त्री सर्वदा धृष्टा पात्रदुष्टं त्विदं मतम् ॥ ९२ ॥
अन्येष्वपि रसेष्वेते दोषा वर्ज्या मनीषिभिः ।
यत्संपर्कान्न यात्येव काव्यं रसपरम्पराम् ॥ ९३ ॥
इति मया कथितेन पथामुना रसविशेषमशेषमुपेयुषा ।
ललितपादपदासदलंकृतिः कृतधियामिह वाग्वनितायते ॥ ९४ ॥
शृङ्गारतिलको नाम ग्रन्थोऽयं ग्रथितो मया ।
व्युत्पत्तये निषेवन्तु कवयः कामिनश्च ये ॥ ९५ ॥
कान्या काव्यकथा कीदृग्वैदग्धी को रसागमः ।
किं गोष्ठीमण्डनं हन्त शृङ्गारतिलकं विना ॥ ९६ ॥
त्रिपुरवधादेव गतामुल्लासममुं समस्तदेवनताम् ।
शृङ्गारतिलकविधिना पुनरपि रुद्रः प्रसादयति ॥ ९७ ॥

इति श्रीरुद्रभट्टविरचिते शृङ्गारतिलकाभिधाने काव्यरसालकारे हास्यादिरसनिरूपणं नाम तृतीयः परिच्छेदः ।

भट्टश्रीमाधवकविप्रणीतं
दानलीलाकाव्यम् ।

अस्ति स्वस्तिकरी समस्तजगतां निर्वाणगर्वापहा
क्षोणीमण्डलमध्यभूषणमणिः काचित्पुरी माधवी ।

---

१. 'अत्र' २. 'मानम्लानः'; 'गतो ग्लानिम्'. ३. 'कविपरम्पराम्'. ४. 'स्वयम्' ५. 'वैदग्ध्यम्'. ६. 'मण्डलम्'. ७. 'तिलकाद्दते'. ८. 'विबुधनुताम्'. ९. 'प्रसाधयति'. केषुचित्पुस्तकेषु 'त्रिपुरवधादेव' इत्याद्यान्तिमार्या नास्ति. १०. कवेर्देशकालौ ग्रन्थान्ते स्फुटावेव. प्रणयिमाधवचम्पू-सुभद्राहरणादिग्रन्थकर्तुर्मण्डलेश्वरभट्टसूनोर्माधवभट्टादयं भिन्नो माधवभट्टः

नानाकामकलाविनीतवनिताभावैरनेकैर्मुहु-
मुष्णन्तीर्हृदयंगमैरपि मनः कंदर्पदर्पापहः ॥ ८ ॥
आभीरार्भकमण्डलैः परिवृतो वृन्दं गवां चारय-
न्वृन्दारण्यपुरंदरोऽरुणभुवस्तीरे मनोहारिणि ।
गुञ्जाबर्हदलप्रसूनविहितप्रत्यङ्गभूषोत्सवो
गायन्वेणुरवैर्दिवापि कृतिनः संलालयन्क्रीडति ॥ ९ ॥
एकस्मिन्दिवसेऽत्रजद्व्रजपतिर्गोपात्मजैरन्वितः
प्रातर्नैव कृताशनो मुरलिकामापूर्य रम्यं वनम् ।
तत्र स्वैत्य वनस्थलीषु विहरन्प्रत्यग्रनानाविध-
स्वेच्छाकल्पितकेलिभिर्विलसति प्रेमैकलभ्यो हरिः ॥ १० ॥
ऊचुर्गोकुलपालकाः क्वचिदमुं कृष्णं क्षुधासंप्लुताः
किंचिच्चिन्तय तत्र तान्व्रजपतिः प्रत्यब्रवीत्पश्यत ।
विक्रेतुं व्रजसुन्दरीर्दधिपयो यान्तीः पुरं चेत्तदा
याचध्वं पुरतः करं यदि न ता दास्यन्त्यथो लुण्ठत ॥ ११ ॥
श्रुत्वैवं वचनानि गोकुलपतेरारुह्य केचिद्द्रुमा-
न्दूरादेव विलोक्य गोपयुवतीर्मन्द्रक्वणन्नूपुराः ।
धम्मिल्लग्रथितप्रसूननिकरैर्वीथीरलंकुर्वती-
र्गोस्तन्यामृतपूर्णभाजनलसन्मौलीर्मुदावातरन् ॥ १२ ॥
वक्रोक्तिप्रखराः स्वभावचपला नन्दात्मजं संश्रिता-
स्तस्थुर्गोकुलयोषितां तत इतः संवृत्य केचित्पुरः ।
पन्थानं प्रतिरुध्य कण्टकिलताकीर्णद्रुमैः संकुलं
बर्होत्तंसवनप्रसूनसुभगा वेत्रैकहस्तास्ततः ॥ १३ ॥
तावन्मुग्धवधूजनः कलरवं गायन्यशः श्रीपते-
काञ्चीनादविभिन्ननूपुररणत्कारैर्मुनीनामपि ।
अन्तः पञ्चशरानुगं विरचयन्नन्योन्यहासोक्तिभि-
र्हस्तान्दोलनतालिकाभिरभितः खेलञ्शनैरभ्यगात् ॥ १४ ॥

१. यमुनातटे. २. अन्त.करणम्.

मूढास्तिष्ठत दूरतः किमुत नो जानीथ दासीस्तदे-
त्यूचुस्तान्वृषभानुगोपजनुषः किं वा न तां पश्यत ॥ २१ ॥
कण्ठं श्रीमणिरत्नमौक्तिकसरैर्नानावतंसैरपि
प्रत्यङ्गं वलयैः सुवर्णलशुने रत्नाङ्गुलीयैरपि ।
हारैः काञ्चनचन्द्रकार्धविधुभिः सीमन्तसंदर्भित-
भ्राजच्चम्पककुड्मलैश्च तिलकैरुद्दीपयन्ती स्मरम् ॥ २२ ॥
नानारत्ननिबद्धकाञ्चनलसत्पर्णच्छदैर्मञ्जुलै-
र्मुक्ताभिः परितो लसत्तनुतरं चित्राञ्चलं बिभ्रती ।
अन्तः कृत्रिमपुत्रिकाविरचनैर्हैमैश्च रौप्यै रसे
राजन्नीलदुकूलमुत्कलयती नीवीं करेण क्वचित् ॥ २३ ॥
खेलत्खञ्जनलोचना नसि लसन्मुक्ताभ्ररत्नान्तर-
भ्राजिष्णु प्रसरत्सुवर्णकुसुमा बन्धूकरम्याधरा ।
संसर्पद्दशनांशुभिर्दश दिशोऽप्युद्भासयन्ती मिथः
क्रीडन्ती ललितादिभिः प्रियसखीवृन्दैः समं सस्मिता ॥ २४ ॥
केशग्रन्थिसुरङ्गदोरकमिलत्सौवर्णपथ्यामणि-
द्योतन्मौक्तिकगुच्छवेल्लितगतद्योतान्वितस्वाम्बरा ।
अन्तः सेयमथाविरास शनकैर्मञ्जीरमञ्जुस्वनै
राधा माधवमाकुलं कलयती नेत्राञ्चलान्दोलनैः ॥ २५ ॥
(चतुर्भिः कालापकम्)
मौलौ चन्द्रकशेखरं श्रवणयोरर्कप्रभे कुण्डले
मुक्ता नस्यलिके[1] ललामतिलकं कण्ठे मणिं कौस्तुभम् ।
पाण्योः कङ्कणमङ्गदं च हृदये हारं तथा मौक्तिकं
कौशेयं कनकप्रभं कटितटे बिभ्रत्क्वणत्काञ्चिकम् ॥ २६ ॥
दृष्ट्वा तां निजवल्लभामतिरसादागत्य धृत्वाञ्चलं
नीलेन्दीवरकान्तकोमलतनुः किंचिल्ललल्लोचनः ।
शिञ्जन्नूपुरमञ्जुलैर्निजपदैरुल्लासयन्भूतलं
सर्वाङ्गे वनमालया विलसितः सस्मेरमूचे हरिः ॥२७॥(युग्मम्)

---

१. नासिकायाम्.

मुग्धे त्वं बहुभिर्दिनैरसि मया प्राप्ताद्य चौर्येण य-
न्नित्यं यासि सहालिभिर्दधिपयो विक्रीय विक्रीय वै ।
विज्ञेयं कमलाक्षि तत्परमतो मत्तेभकुम्भस्तनि
त्वां मुञ्चामि तदैव सुन्दरि यदा सर्वस्व दद्याः करम् ॥ २८ ॥
इत्याकर्ण्य कृशोदरी कलपदं मन्दाक्षमन्दाक्षरं
प्रत्यूचे वचनानि सस्मितमुखी त्वं तस्करो वा वयम् ।
तज्जानासि न किं त्वमेव जननीबद्धो यदोलूखले
त्वां किंचिन्नवनीतचोरमजहात्तत्किं त्वया विस्मृतम् ॥ २९ ॥
रे रे चञ्चल मुञ्च मेऽञ्चलमलं किं लोचने नर्तयेः
सख्यः पश्यत धाष्टर्यमस्य महितां यन्नात्मनो रक्षति ।
इत्युक्त्वा करतोऽपहृत्य वसनं वंशीं च गत्वा द्रुतं
पश्चादेहि गृहाण चेत्यभिदधे साङ्गुष्ठदर्शस्मितम् ॥ ३० ॥
किं कुर्म. सखि नन्दगोकुलपतिर्ज्ञात्याभिजात्यादिभि-
र्ज्यायांस्तत्तनयस्ततोऽप्यतितरां मान्यो ह्ययं मादृशाम् ।
इत्यालोच्य मयानपाश्रितमते रागोऽस्य संस्थीयते
नो चेदद्य तथा क्रियेत पुनरप्येवं न कुर्याद्यथा ॥ ३१ ॥
तत्तस्याः प्रसमीक्ष्य हेलनमर्मी लज्जानमत्कंधरं
गोविन्दं स्मितरोपसुन्दरमुखं तिर्यक्चलल्लोचनम् ।
दृष्ट्वा चोद्गतमन्यवः कृतधियस्तन्नोदिता लुण्ठितुं
धावन्तः परितः पुरंध्रिनिचयं संतर्जयांचक्रिरे ॥ ३२ ॥
जह्रुः केचन नव्यगव्यमितरेऽमत्राणि जह्रुस्ततः
श्रीदामाद्यनुगा व्रजेशजनुषो व्यातेनिरे वल्लवीः ।
इत्थं संभ्रमिता बृहत्कलकलैरूचेऽथ काचिद्वधू-
रायाता किंनु लुण्ठितुं करमुतादातुं समादत्त तत् ॥ ३३ ॥
वाचो नः शृणुतान्यतोऽस्त्यपि करो गव्यस्य जातु क्वचि-
द्व्रातिः काचन कल्पिता नवनवा युष्माभिरन्नैव वा ।
कस्तूरीघनसारकं मलयजं चैलालवङ्गादयो
विद्यन्तेऽत्र करं ग्रहीष्यति पुनः कस्मान्न तत्कथ्यताम् ॥३४॥

भुक्त्वा तद्दधि मञ्जुकुञ्जसदनं गत्वा रहः केलिभिः
कृत्वा तल्पमनल्पकल्पकुसुमैर्दत्त्वा सुधामाधुरीम् ।
पीत्वा च स्वरतोऽप्यरीरमदलं धृत्वा हृदा राधिकां
श्रित्वा मन्मथकोटिजित्वरवपुर्हृत्वा नितम्बाम्बरम् ॥ ४२ ॥

रसावेशादेषा धृतसुभगवेषा वरतनु-
र्वरं वारंवारं विततनयना वल्लववधूः ।
निरीक्ष्य प्रक्षुभ्यन्मदनकदनक्लान्तवदना
न रन्तुं गन्तुं वा गृहमलमभूद्विस्मृतगतिः ॥ ४३ ॥

इत्थं तन्महदद्भुतं व्रजभुवां भाग्योदयं वीक्ष्य ते
ब्रह्मेन्द्रप्रमुखाः सुराः सुमनसां वृन्दैर्मुदावाकिरन् ।
एतैः किं चरितं तपः श्रुतिशिरःसंगीततत्त्वेन य-
त्स्वच्छन्दं विहरन्ति जन्म सफलं कुर्वन्ति चेत्यस्तुवन् ॥४४॥

धन्येयं धरणी ततोऽपि मथुरा तत्रापि वृन्दावनं
तत्रापि व्रजवासिनो युवतयस्तत्रापि गोपाङ्गनाः ।
तत्राचिन्त्यगुणैकधामपरमानन्दात्मिका राधिका
लावण्याम्बुनिधिस्त्रिलोकरमणीचूडामणिः काचन ॥ ४५ ॥

सौभाग्यं भगवत्प्रियापि नियतं वक्षःस्थलस्थायिनी
मुक्तिश्चापि पदारविन्दमधुनः सौगन्ध्यमाकाङ्क्षति ।
यस्याश्चोपनिषद्रहस्यमपि तद्ब्रह्माद्वयं केवलं
विज्ञानात्मकृपावलोकनमतस्तां वर्णितुं कः क्षमः ॥ ४६ ॥

मदनरसिकमौलेर्वल्लवीभिः सहैवं
विविधललितलीलाकौतुकालापितानि ।
भगवति रतिमन्तः शृण्वतामादरेण
व्रजविपिननिवासं संविदध्युर्जनानाम् ॥ ४७ ॥

तपनतनयातीरे गुञ्जन्मधुव्रतमञ्जुल-
प्रसवनिकरैर्भ्राजत्कुञ्जेऽम्बुजद्युतिरञ्जिते ।

निधुवनविधिश्रान्तां कान्तां मुहुः कुसुमाकरे
रमयति रमारामे श्यामे मनो रमतां सताम् ॥ ४८ ॥

कश्चित्कर्णाटविद्यावनवसतिरभूद्विष्णुशर्मा द्विजन्मा
सोमेनेष्ट्वा च येनोत्तरवयसि पुनर्मुक्तिदामेत्य काशीम् ।
शंभोर्निर्वाणसद्मन्यनुपमविधिभिः कीर्तिमास्थाप्य लोके
संन्यस्याशेषकर्माध्यगमि पदमहो नैति यस्मिन्मनोऽपि ॥ ४९ ॥

अजनिषत तनूजास्तस्य षड् यः कनीया-
नखिलगुणगरीयांस्तत्र यज्ञेश्वराख्यः ।
अजनि च तनयोऽस्माद्वाचिदेवोऽस्य चास्ता-
मगणितगुणधामा लक्ष्मणो माधवश्च ॥ ५० ॥

आद्यो वंशावतंसः सुरगुरुसदृशः प्रज्ञया विष्णुदेवः
ख्यातो यश्चक्रवर्तीत्यनुपमकविताल‍ब्धकीर्तिः कवीनाम् ।
वृन्दारण्येन्दुनन्दात्मजपदनलिनद्वन्द्वनित्यानुवृत्त्या
प्राप्तान्तःप्रेमभक्तिप्रमुदितहृदयो नन्दनो माधवस्य ॥ ५१ ॥

तस्यासंस्तनयास्त्रयोऽपि सुधियो रामः क्षमाचन्द्रमाः
श्रीमान्विश्वपतिश्च माधव इति ख्याता गुणाम्भोधयः ।
तत्राकारि कनीयसा सुकृतिना चेतश्चमत्कारकं
काव्यं कृष्णकृपाभिलाषमनसा श्रीदानलीलाभिधम् ॥ ५२ ॥

वसुकररसेन्दु(१६२८)वर्षे पक्षे शुक्ले चतुर्दश्याम् ।
चन्द्रे तपसि कृतेयं वारीग्रामे सुराज्ञि शूरजने ॥ ५३ ॥

इति श्रीमद्वृन्दावनचन्द्रचरणारविन्दमकरन्दास्वादसूदितमनोमधुकरेण
भट्टश्रीमन्माधवेन कृतं दानलीलाभिधं काव्यं समाप्तम् ।
